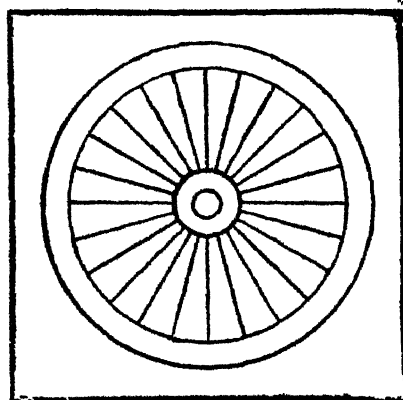

శ్రీః

శ్రీ కల్యాణగ్రంథమాలాయా ముత్తమమ్ -

వేదాంత విమాంసా మృతమ్

బ్రహ్మసూత్ర భాష్యసంగ్రహః

అథమేవ ఆయతే

శ్రీ విద్యాశంకర పదమావేశ ప్రకాశిత భారతీ సంప్రదాయసార్వభౌమ
జగద్గురు శ్రీకల్యాణానంద భారతీమాంతాచార్యమహాస్వామిభిర్విరచితమ్

*

ప్రకాశకః

వేదాంతపారీణ వ్యాకరణ విద్యాప్రవీణ

శ్రీ ఓరుగంట్యుపనామక నీలకంఠ శాస్త్రి

శ్రీ విద్యాశంకరభవనమ్ - గుంటూరు

నర్వస్వామ్యసంకలితమ్

మూల్యరూప్యకరణమ్

ప్రస్తావన

ధర్మార్థకామమోక్షో చతురోఽపి పురుషార్థా నియమనియ
తా కృత్వా తత్కామినాం యోఽనుగృహ్యంతి త ఏవ శ్రుతయః! ఏవం-
విష సుహృద్భిల శ్రుతి సంతాన వత్తైవ భారతస్య సర్వస్య అన్యేభ్యో
విజ్ఞప్తతా శ్రుతిసంప్రదాయః యదిలుప్యేత తర్హి భారతీయానాం
భారతీయత్వేన వశ్యేదితి భియా అస్మదార్యాః తదక్షణాయ అసాధార
ణాని శాస్త్రాణి అన్యాయం బహువిధాః ఉపాయాః వేదాంగాదిరూ
పేణ సస్మరుః!

తాః ఏతాః సకల విజ్ఞాన నిధయః శ్రుతయః పూర్వపరకాండ
రూపేణ ద్విధా ప్రవర్తంతే! తత్ప్రే ప్రథమే కాండే ధర్మః, తదవిరుద్ధా
అర్థకామా చ, ద్వితీయే కాండే వేదాంత విజ్ఞాన సునిశ్చితాః, షరమి
సాంస పరివ్రాజకాచార్య వర్త్యేరేవ ఉపలబ్ధవ్యః స్వస్వ రూపావస్థాన
రూపః తురీయ పురుషార్థః చ నిరూపితః!

యద్యపి లోక సంప్రతి చ త్వార ఏక వేదాః పరిమితాః ఉప
లభ్యంతే, తథాపి తే పురా అనన్తా ఏవ అగ్నితి తేభ్యః స్వల్ప ఏవ
వేదభాగః భారద్వాజేన మహర్షిణా గృహీత్వా భారతావనా ప్రవ
ర్తిత ఇతి చ గాథా ఏకా శ్రుతావేవ విలసతి! ఇథం భారద్వాజేన
స్తోకమూత్రమేన ప్రవర్తనో వేదభాగః భువి క్రమేణ నానా శాఖా
సమేధితః వనస్పతిరివ ఏక త్రింశ దుత్తర శతాధిక సహస్ర సంఖ్యాపరి
మితతయా వితస్తార!

ఏవం అతివిస్తృతావపి చతురో వేదాః అస్మదార్యాః దృఢత
రేణ మనోవాక్యాదుసామర్థ్యేన బ్రహ్మచర్యవేన పురా సమ్యగధీ

యశేస్సః అన్యశ్చే శు యుగప్రభావశేస జనానాం ఆయుషి కగణ
సామర్థ్యే చ క్రీమేణ శ్రీదేవ్యశాఖాధ్యయనమేవ అతీవ శ్రమసాన్య
మభూత్। అత ఏవ సుసూక్ష్మై విప్రులతర వేదప్రతిపాదితాః ధర్మా
జనాః స గ్రహీష్యంతి విభావ్య మనుప్రభృతయః మహామతియః
తాః ధర్మా సర్వానపి స్ఫుత్వా సంగ్రహయావతాం నీత్వా నా
నుగ్రహకాంక్షయా స్ఫుతిగ్రంథా నుదధరః। తేవతే స్ఫుతిగ్రం
థాః ఉత్తరకాండ గతి మాధ్యాత్మిక తత్త్వం అన్యల్పమేవ సంగ్రహ్యా
పూర్వకాండగతిం విషయం విస్తరేణ నిరూపయంతి। తద్వైవ బోధవిషయం
తత్త్వం సుబోధం నిర్విశంకంచకర్తుం ప్రవృత్తాః శ్రీకృష్ణద్వైపాయన
వేదవ్యాస మహర్షయః భగవద్గీతాస్ఫుతిం వేదాంతమిమాంసా
స్ఫుతిం చానుస్మృతసంహితే తతః ఇదం జ్ఞానశ్లేషదాయకం ౨౩౧
శాలం నైదికమర్థం సంగ్రహీతుం జనానాం మతిః ముంశీభవతి తదా
తదా సంగ్రహగ్రంథానాం అవసరః సముత్పద్యతే ఇతి అతఏవ కాల
క్రీమేణ ఏవేషామపి స్ఫుతిగ్రంథానాం వస్తుభూతే అగ్ని దురహగాపి
జాతే, విప్రీలంధనవైః కల్పితే చాన్యస్థిం అనైదికైర్థ తన్నిరస
నాయ అవరి యత్నిః అన్యై మావశ్యకో గ్రంథాత్। అతఏవ భగ
వా శ్రీ విద్యాశంకరః తత్త్వగ్రంథానాం భాష్యేషు ప్రావర్తత। తేన చ
తేషాం ఉచ్యమేన సర్వత్రాపి భారతే ముముక్షుసో నైదికధర్మాసక్త
చిత్తాః జనాః నిర్విచికిత్సానిస్సైగుణ్యే సథిసుసుఖం సమచరః। వస్తుతిః
శ్రీవిద్యాశంకర భగవత్పాదైః ప్రతిష్ఠితః మార్గః సర్వేషామపి అతీవ
క్షేమంకరః అభూదిశ్యత్యి సకాపి విప్రీతివత్రిః కన్యాపి తథాపి సమ
తీతే కించిదేవ కాతే యుగప్రభావక్షిప్తేన బుద్ధిపాటవశైధిలేన సవ
శాంకరభాష్యరాజః జనానాం గురుతరః సమభూదితి జ్ఞాయతే, యతః
సమసర్వమేవ తద్భాష్యస్య సంక్షేపః జన్తే రాకాంక్షితో ౨౪౦త్।
అతఏవ ఆచార్యపాదానాం ప్రశిష్యః శ్రీ సురేశ్వరాణాం శిష్యశ్చ
శ్రీ సర్వజ్ఞ మునిః సంక్షేపశాసీరక నామ్నా శాంకర మాతృభాష్య సం
గ్రహం విశేషే ఏవంచ తత్తదవసరేషు భగ్నప్రవర్తకాచార్యశర్యా

తత్త్వము గతానాం జనానాం మనోవాక్యాయ సామర్థ్యం సమ్యగ్గా
విద్యమననరూపం శ్రుతిస్మృతిపురాణాదీనాం సంగ్రహం యథాజ
నోయోగం విదధతే ఇతి శిష్టానాం నావిదితపూర్వో విషయః॥

అతవీవ సృక్ష్మతే భారతీసంప్రదాయ సార్వభౌమాః జగద్గురు
శ్రీకల్యాణానందభారతీ మాంతాచార్యమహాస్వామిసాదాః అద్యతనా
నాం జనానాం సామర్థ్యం ఆలక్ష్మ్య స్వీయం ధర్మప్రవర్తనం కర్తుం ఈహం
చక్రేణ తత్త్రి శ్రీ చరణాః కాండద్వయోపాత్తమపి వైదికం ధర్మం
అగ్ని బోధాచరణ ప్రచారణైః వ్యావయితకామాః తదనుకూలాం
స్థితం అదౌ ధర్మకల్పయన్తాః అతవీవ ఏతే శ్రీచరణాః అద్యతనానాం
ద్విజానాం యావత్ వేదభాగేన శ్రౌతస్మార్తకర్మణాం ఆవశ్యకతా
వరిసమాప్తా భవేత్ తావత్ మేవాత్యంత మావశ్యకం వేదభాగం సముద్భు
త్య “కల్యాణసంహితా” భి ధర్మా ఉత్తమ మేకం గ్రంథం ప్రాచీ
కేటకా ఇతి మేవ ఉత్తర కాండరూపం ఉపనిషద్దశకమపి సారాంశేన
సంగృహ్య “ఉపనిషత్సూత్రా” నామ్నా గ్రంథమేకం ముముక్షుజనోపకా
రకం సమర్పితం తత్తేన సప్త శతశ్లోక వరిమితాం ఈశ్వరగీతామపి సార
రూపేణ చతుః సంచానదత్తర శేత సంఖ్యాక శ్లోకవరిమితయా సం
గృహ్య నిశ్చేయ సాధినే జనాయ అన్వగృహ్యతాః

నీచమేవ భారతవరగతం శిష్యగండోహం ఉద్దిధీర్మనః శ్రీజగ
దురుపాదాః ఒహూర్ గ్రంథాత్ శ్రౌత స్మార్త విషయాన్ విరచ్యాపి
ప్రధానవిషయం శాంకర శారీరకమీమాంసా భాష్యమపి లోకాను
గ్రహ కాంక్షయా సంజిఘ్మితేనః అద్య తదుద్యమే ప్రావర్తన్త
స్త్వైవే వాహూభిః కృతకృత్యాశ్చ సమవద్యన్త అస్మింశ్చ గ్రంథే
శ్రాస్తాగ్రంథీరాత్ దురవగాహాత్ తత్తత్సూత్రభాష్యభాగా నవ
హయ తావంతి సంగ్రంథ భాగం సుబోధం యథోచిత ముదధరన్తాః,
యావాత్ నిశ్చేయససాధనాయ ఉపయోగో భవేత్ అతవీవ పంచపం

చాళద్యుత్తర పంచశతపరిమితా సూత్రసంఖ్యా అస్మిక్ గ్రంథే ననీత్ర
రశత పరిమితాభూత్ ।

ఏవం జగద్గురుపాదాః సంస్కృతాంధ్రాంగ్లవాణీషు వేదనే
దానిగ విషయకాన్ ఉపాసనా సంబంధినశ్చ పరశ్చ తాన్ స్వతంత్రాన్
గ్రంథాన్ విరచ్యాపి సాంప్రతికజనానాం అభ్యున్నోపకారకా నేతావృ
తాన్ ఉత్తమసంగ్రహరూపానపి సముత్పన్నైశ్చైతత్ ముముక్షుజన
భాగ్యవిశేష ఫలమేవేత్యవశ్య మంగీకర్తవ్యమ్ । అథో జగద్ధాత్రీ పు
మేశీకై వల్యవధప్రకాశికాః ఏవంవిధాః అనర్థగ్రంథ రక్షిదీపికా యథా
జగద్గురవః కై వల్య వధకామినే జనాయ అనవరతిం ప్రకాశయేయః
తథా సర్వథా ఆయురారోగ్యావకాశాదిదానేన అనుగృహ్యమానిశి
ముహుర్ముహుః పరదేవతానుర్థయామ్ ।

శ్రీవిద్యాశంకర భవనమ్, గుంటూరు.
శ్రీవిజయాశ్వినశుక్లాష్టమ్యాం
భృగువాసరే - 16-10-1953

ఏవం బుధజన విధేయః

నీలకంఠశాస్త్రి

శ్రీ

సత్యమేవజయతే.

వేదాన్తమీమాంసామృతే సూత్రానుక్రమః.

ప్రథమాధ్యాయే ప్రథమః పాదః

1.	అథానోబ్రహ్మజిహ్వాసా.	1.
2.	జన్మాద్యవ్యయతః.	2.
3.	శాస్త్రయోనిత్వాత్.	3.
4.	తత్తుసమన్వయాత్.	4.
5.	ఈక తేర్నాశబ్దమ్.	5.
	గూణశ్చేన్నాత్మ శబ్దాత్.	6.
	తన్నిష్ఠస్య మోక్షోపదేశాత్.	7.
	గతిసామాన్యాత్.	8.
	శుభ్రత్వాచ్చ.	9.
6.	ఆనందమయోభ్యాసాత్.	10.
	వికారశబ్దాన్నేతి చేన్నప్రాచుర్యాత్.	11.
	తదైతువ్యవదేశాచ్చ.	12.
	మాంగినినికమేవచగీయతే.	13.
7.	ఆనందదర్శోపదేశాత్.	14.
8.	ఆకాశస్థితిత్.	15.
9.	అతఏవప్రాణః.	16.
10.	జ్యోతిశ్చరణాభిధానాత్.	17.
	ఉపదేశభేదాన్నేతిచేన్నోభయస్మిన్నవ్యవిరోధాత్.	18.

11. పాణిన్య ధానుగమాత్. 19.
 నవక్తు రాశ్శోపదేశాదితిచేదధ్యాత్మసంబంధ భూమాహ్యస్మిక్. 20.
 శాస్త్రస్మప్యతూవదేశోవామదేవవత్. 21.
 జీవముఖ్యపాణిన్య న్నేతిచేన్నోపాసా త్రైవిధ్యాదాశ్రితత్వా
 దిహతద్యోగాత్. 22.

ఇతి వేదాన్తమీమాంసామృతేప్రథమాధ్యాయస్య
 ప్రథమః పాదః

అథద్వితీయః పాదః

1. అన్తర్యామ్యధిదైవాదిషుశద్ధర్మస్యవదేశాత్. 1.
 నచస్మార్ మతద్ధర్మాభిలాషాత్. 2.
 శారీరశ్చోభయేపిచ భేదేనైవమధీయతే. 3.
 2. వైశ్వానరః సాధారణ శబ్దవిశేషాత్. 4.
 స్మర్యమాణమను మానంస్యాదితి. 5.
 శబ్దాదిభ్యోన్తః ప్రతిష్ఠానాన్నేతి చేన్నతథా దృష్ట్యుపదేశాద
 సంభవాత్పరుషమపిచైన మధీయతే. 6.
 అతఏవనదేవతా భూతంచ. 7.
 అభివ్యక్తరిత్యాశ్శ్రేయోరధ్యః. 8.
 సాక్షాదవ్యవిరోధం జైమినిః. 9.
 అనుస్మృతేర్భావః 10.
 సంవత్సరిజైమినిస్సథాహిదర్శయతి. 11.
 ఆమనని చేనమస్మిక్. 12.
 3. భూమాసంప్రదాదధ్యవదేశాత్. 13.
 ధర్మోపవత్తేశ్చ. 14.
 4. అక్షరమమృరానధృతేః 15.
 సాచప్రశాసనాత్. 16.

5. దహరఉత్తరే భ్యః 17.
 గతిశ్చైవాభ్యాంతథాహిన్యమృత్యులిజ్జంచ. 18.
 భృతేశ్చమహిమ్నోనాశ్చిస్త్రిస్త్వలభ్యః 19.
 ప్రసిద్ధేషు. 20.
 ఇతరపరామళాత్సంతిచేన్నాసమ్భవాత్. 21.
 ఉత్తరాచ్చేదానిర్భూతస్త్వరావస్తు. 22.
 అన్యార్థత్వపరామర్శః 23.
 6. జ్యోతిర్దర్శనాత్. 24.
 7. ఆకాశోద్ధానరత్వాదివ్యవదేశాత్. 25.
 8. కారణత్వేనచాకాశాదిషు యథావ్యవదేశాత్. 26.
 సమాకర్షాత్. 27.
 9. వాక్యాన్వయాత్. 28.
 ప్రతిజ్ఞాసిద్ధిరేవమాశ్చర్యభ్యః 29.
 ఉత్క్రమివ్యవసంభావిత్యేషులోమః 30.
 అవస్థితేరికాశకృత్త్వః. 31.
 10. ప్రకృతిశ్చప్రతిజ్ఞాదృష్టాన్తానుసరోధాత్. 32.
 అభిధ్యోవదేశాచ్చ. 33.
 సాయోచోభయామ్నానాత్. 34.
 అత్యుక్తైః 35.
 పరిణామాత్. 36.
 యోనిశ్చహిగీయతే 37.
 11. ఏతేనసర్వవ్యాఖ్యాతా వ్యాఖ్యాతా. 38.

ఇతివేదాంతమిమాంసాస్మృతే ప్రథమాధ్యాయస్య ద్వితీయఃపాదః.

సమాప్తాధ్యాయశ్చ.

ఆథర్వశ్రీ యాథ్యాయే ప్రథమః పాదః

1.	అప్తశ్చిరసకృదువదేశాత్.	1.
	లిజాచ్చ.	2.
2.	అత్తేతితూవగచ్చన్తి గ్రాహయన్తి చ.	3.
3.	అసీసః సంభవాత్.	4.
	ధ్యానాచ్చ.	5.
	అచలత్వంచా పేక్ష్య	6.
	స్థిరన్తి చ.	7.
4.	యత్త్రేకాగ్రితాతతావిశేషాత్.	8.
5.	అచాయితాత్త తావిహిన్తవ్యమ్.	9.
6.	తదధిగమంతరపూర్వాభి యోగక్షేప వినిశౌతద్యవ	
	దేశాత్.	10.
7.	ఇతిరస్యాపేక్ష్యమసంశ్లేషః పాతెతు.	11.
8.	అనాగభకార్యే ఏవతుపూర్వేతదవధేః.	12.
9.	అగ్నిహోతాగ్రాదితుత్కార్యయైవతద్దర్శనాత్.	13.
	అహోన్యాపిహ్యేకేషాముఖయోః.	14.
10.	యదేవవిద్యయేతిహి.	15.
11.	భోగేవత్పితరేకపయిత్యాసంవద్యతే.	16.

ఇతివేదాంతమిమాసాన్మృతేద్వితియాథ్యాయస్య ప్రథమః పాదః.

ఆథర్వశ్రీయః పాదః

1.	అర్చిరాదినాతత్ప్రధితే.	1.
2.	కార్యంబాదరిరస్య గత్యవసత్తై	2.
	విశేషితత్వాచ్చ.	3.
	సామిహ్యేతుతద్యవదేశః	4.

- కార్యాత్మయేతదధ్యక్షణ సహితః పరమభిధానాత్. 5.
 స్మృతేచ్ఛ. 6.
 వరంజైమినిర్మఖ్యత్వాత్. 7.
 దశనాచచ్ఛ. 8.
 సచకార్యే ప్రాప్తినిర్ధిశ్య. 9.
 3. అప్రతికాలంబనాన్నయతీతిబాదరాయణ ఉభయధాదోషాత్తత్కృతుచ్ఛ. 10.
 విశేషంచదశయతి. 11.
 4. సంపద్యావిర్భావః స్వేనశబ్దాత్. 12.
 ముక్తః ప్రతిజ్ఞానాత్. 13.
 ఆత్మాప్రకరణాత్. 14.
 5. అవిభాగేనద్యుష్టత్వాత్. 15.
 6. బ్రాహ్మణజై మినిరుపన్యాసాదిభ్యః 16.
 చితితన్మాత్రేణతదాత్మకత్వాదిత్యైడురోమిః 17.
 ఏవమప్రప్రపన్యాసాత్ పూర్వభావాదవిరోధం బాదరాయణః 18.
 7. సంకల్పాదేవతృతచ్ఛృతిః. 19.
 అతఏవచాపన్యాసాధిపతిః. 20.
 8. అభావంబాదరి రాహస్యేవమ్. 21.
 భావంజై మినిర్వికల్పామననాత్. 22.
 ద్వాదశాహవదు భయవిధం బాదరాయణోఽతః. 23.
 తస్యభావేసంధ్యవదువపత్రైః 24.
 భావేనాగ్నిద్యుత్. 25.
 9. ప్రాప్తిసంపదావేతస్తథాహిదశయతి. 26.
 న్వాప్త్యయసంపత్త్యోరన్యతరాపేక్ష మావిమక్తృతంహి. 27.
 10. జగద్వాప్త్యపారవర్జం ప్రకరణాదసన్నిహితత్వాచ్ఛ. 28.
 ప్రాప్త్యైవదేశాదితిచేన్నాధికారిక ముద్బలస్థోకేః 29.
 వికారాద్ధైచ తథాహినితిమాహ. 30.

దశక్షయతశ్చేపం ప్రత్యక్షానుమానే.	తి1.
భాగమాత్రం సామ్యలిక్షాచచ్చ.	తి2.
అనావృత్తిః శబ్దాదనావృత్తిశ్శబ్దాత్.	తితి.

ఇతి వేదాంతమీమాంసామృతేద్వితీయాధ్యాయస్య ద్వితీయః పాదః

సమాప్తాద్వితీయాధ్యాయః

సమాప్తంచేదం వేదాంతమీమాంసామృతమ్.

(9)

వేదాంతమీమాంసామృతేధికరణానుక్రమః

ప్రథమాధ్యాయే ప్రథమఃపాదః॥౧ ద్వితీయాధ్యాయే ప్రథమఃపాదః॥౧

1. జిజ్ఞాసాధికరణమ్	1. ఆత్మత్వేధికరణమ్
2. జన్మావ్యధికరణమ్.	2. ఆత్మకౌస్త్వాసాధికరణమ్
3. శాస్త్రయోనిత్వాధికరణమ్	3. ఆసీనాధికరణమ్
4. సమన్వయాధికరణమ్.	4. ఏకాగ్రతాధికరణమ్
5. ఈక్షత్వేధికరణమ్	5. ఆప్రాయణాధికరణమ్
6. ఆనందమయాధికరణమ్	6. తదధిగమాధికరణమ్
7. ఆనందాధికరణమ్	7. ఇతరానందేహాధికరణమ్
8. ఆకాశాధికరణమ్	8. అనారబ్ధాధికరణమ్
9. ప్రాణాధికరణమ్	9. అగ్నిహోత్రాద్యధికరణమ్
10. జ్యోతిరధికరణమ్	10. విద్యాజ్ఞానసాధనత్వాధికరణమ్
11. ప్రాతర్దినాధికరణమ్	11. ఇతరక్షపణాధికరణమ్

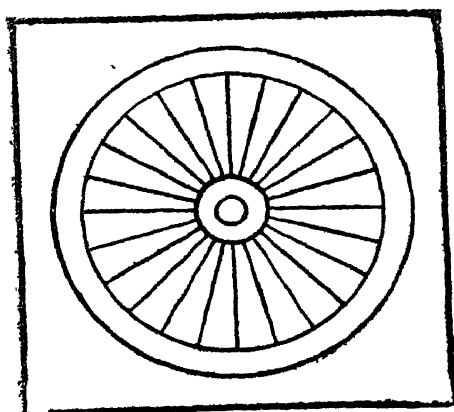
ప్రథమాధ్యాయేద్వితీయఃపాద 1.2 ద్వితీయాధ్యాయేద్వితీయఃపాద 1.2

1. అన్తర్యామ్యధికరణమ్	1. అర్చిరాద్యధికరణమ్
2. వైశ్వానరాధికరణమ్	2. కార్యాధికరణమ్
3. భూమాధికరణమ్	3. అప్రతీకాలంబనాధికరణమ్
4. అక్షరాధికరణమ్	4. సంపద్యావిర్భావాధికరణమ్
5. దహరాధికరణమ్	5. అవిభాగేనదృష్టత్వాధికరణమ్
6. జ్యోతిరధికరణమ్	6. బ్రహ్మేధికరణమ్
7. అర్హస్థరాధికరణమ్	7. సంకల్పాధికరణమ్
8. కారణత్వాధికరణమ్	8. అభావాధికరణమ్
9. వాక్యాన్వయాధికరణమ్	9. ప్రదీపాధికరణమ్
10. ప్రకృత్యధికరణమ్	10. జగద్వ్యాపారాధికరణమ్
11. సర్వవ్యాఖ్యానాధికరణమ్	

ప్రథమాధ్యాయే ప్రథమఃపాదః
 " ద్వితీయఃపాదః
 ద్వితీయాధ్యాయే ప్రథమఃపాదః
 " ద్వితీయఃపాదః

అధికరణాని॥ సూత్రాణి॥

౧౧	౨౨
౧౧	౩౮
౧౧	౧౬
౧౦	౩౩
౪౩	౧౦౯

అక్షయేవ అక్షయే

ఓం నమోబ్రహ్మదిభ్యో బ్రహ్మవిద్యాసంప్రదాయ
 శర్తృభ్యోవంశ ఋషిభ్యో నమోగురుభ్యః
 నారాయణ సమారంభం విద్యాశంకర మధ్యమామ్ ।
 కల్యాణానంద పర్యంతం వందే గురువరంపరామ్ ।
 వసుదేవసుతం దేవం శంసచాణూర మర్దనమ్ ।
 దేవకీ పరమానందం కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్ ।
 శంకరం శంకరాచార్యం కేశవంబాదరాయణమ్ ।
 సూత్రభాష్యకృతో వందే భగవంతౌ పునఃపునః

నారాయణం వద్మభువం వస్త్వివం శక్తిం చ తత్సూత్ర పరాశరంచ ।
 వ్యాసంశుకం గౌడపదం మహాత్మ్యం గోవిందయోగీంద్ర మథాస్యశిష్యమ్
 శ్రీశంకరాచార్య మథాస్యవద్మపాదంచ మాస్తామలకంచ శిష్యమ్ ।
 తంత్రోటకం వార్తకకారమన్యావస్మద్గురూన్సంతతమానతోస్మి ।

వేదాన్ని మీమాంసామృతమ్

బ్రహ్మ సూత్ర భాష్య సం గ్రహః

(పథమోధ్యాయః)

యుష్మదస్మత్ప్రత్యయ గోచరయోర్విషయ విషయిణోస్తమః
 ప్రకాశవద్విరుద్ధ స్వభావయోరితరే తరభావానుపపత్తో సిద్ధాయాం తద్ధ
 రాజామపినుత రామితరేతరభావా నుపత్తిర్యతోఽస్మత్ప్రత్యయ
 గోచరే విషయిణి చిదాత్మకే యుష్మత్ప్రత్యయ గోచరస్య విషయస్య
 తద్ధర్మాణాం చాధ్యాసస్తద్వివర్తయేణ విషయిణస్తద్ధర్మాణాంచ విషయే
 ధ్యాసోమిధ్యేతి భవితుంయుక్తమ్ । తథాప్యన్యోన్యస్మిన్నన్యోన్యా
 త్మకతామన్యోన్య ధర్మాంశ్చాధ్యక్షేతరే తరావివేకేనాత్మస్త
 వివిక్తయోర్ధర్మ ధర్మిణోర్మిథ్యా జ్ఞాననిమిత్తః సత్త్వాన్నతే మిథునీ
 కృత్యాహ మిదంమమేదమితి నైసర్గికోయం లోకవ్యవహారః । అహ-
 నోయమధ్యాసోనామేత్యుచ్యతే । స్మృతిరూపః పరత్రపుర్య దృష్టావ
 భాసః । తంకేచిదస్యత్రాస్యధర్మాధ్యార ఇతివదన్తి । కేచిత్త్రయత్రయ
 దధ్యాసస్తద్వివేకాగ్రహ నిబన్ధనోభ్రమ ఇత్యన్యేత్ర యత్రయదధ్యాస
 వస్తస్యైవ వివరీతధర్మత్వోల్బనా మాచక్షత ఇతి । సర్వభాషిత్వస్యా
 స్యధర్మావభాసతాం సవ్యభిచరతి । తథాచలోకేనుభవః । తుక్తికాహీ
 రజతవదవభాసతే । ఏకశ్చన్ద్రస్సద్విత్తీయవదితి । కథంపునః ప్రత్యగా
 త్వస్య విషయేధ్యాసో విషయతద్ధర్మాణాం । సర్వోహిపురోవస్థితే
 విషయే విషయాన్తర మధ్యస్యతి । యుష్మత్ప్రత్యయాపేతస్యచ ప్రత్య
 గాత్మనోఽవిషయత్వం బ్రవిషి । ఉచ్యతే - సతావదనుమే కాస్తేనా
 విషయః । అస్మత్ప్రత్యయ విషయత్వాద పరోక్షత్వాచ్చ ప్రత్యగాత్మ
 ప్రసిద్ధేః । సతాయను సీనియనుః । పురోవస్థితే ఏవవిషయే విషయా
 న్తరమధ్యసి తవ్యమితి । అప్రత్యక్షేపిహ్యకాశే బాలాస్తలమలిసతా
 ద్యధ్యస్యన్తి । ఏవమవిరుద్ధః ప్రత్యగాత్మస్య వ్యనాత్మా ధ్యాసః । తమే

తమేవం లక్షణమధ్యాసం జణితా అవిద్యేతిమన్యస్తే । తద్వివేకేనచవస్తు
 స్వరూపావధారణం విద్యామామయః । తత్త్రైవంసతి యత్రయదధ్యాసస్త
 త్కృతేన దోషేణ గుణేనవాణు మాత్రేణాపి సనసంబధ్యతే । తమే
 తమ విద్యాఖ్యమాత్మానాత్మనోరితరే తరాధ్యాసంపురస్కృత్య సర్వే
 ప్రమాణప్రమేయ వ్యవహారా తాకికా నైదికాశ్చ ప్రవృత్తాః సుర్వా
 ణిచ శాస్త్రాణి విధిప్రతిపేధ మోక్షపరాణి । కథం పునరవిద్యావద్విష
 యాణి ప్రత్యక్షాదీని ప్రమాణాని శాస్త్రాణి చేత్యుచ్యతే । జేహేన్ద్రి
 యాదిష్వహం మమాభిమాన రహితస్య ప్రమాతృత్వా నుపపత్తే
 ప్రమాణప్రవృత్త్య నుపపత్తే । నహేన్ద్రియాణ్యనుపాదాయ ప్రత్యక్షాది
 వ్యవహారస్సంభవతి । నచానధ్యస్తాత్మ భావేన జేహేన కశ్చిద్వాన్య
 ప్రియతే । నచైతిస్మిన్నస్య స్మిన్నునైవ సజ్జన్యాత్మనః ప్రమాతృత్వ ముప
 పద్యతే । నచప్రమాతృత్వమస్తరేణ ప్రమాణప్రవృత్తిరస్తి । తస్మా
 దవిద్యాసద్విషయాణ్యేవ ప్రత్యక్షాదీని ప్రమాణాని శాస్త్రాణిచ । వశ్వా
 దిభిశ్చాపి విశేషాత్ । యథాహివశ్వాదయ శ్శబ్దాదిభిః శ్రోత్రాదీనాం
 సంబంధేనతి శబ్దాదివిజ్ఞానే ప్రతికూలే జాతేతతో నివర్తనే । అనుకూలేచ
 ప్రవర్తనే । యథా దండ్లోద్భూతకరం పురుషమభిముఖ
 ముపలభ్యమాం హస్తుమయ మిచ్ఛతీతి వలాయితుమారభంతే
 హరితత్పణ పూర్ణపాణిముపలభ్యతం ప్రత్యభిముఖీభవన్తి । ఏవంపురుషా
 అపివృత్తన్నచిత్తాః కూరదృష్టినాక్రోశతః ఖడ్గోద్భూత కరాస్థులవత ఉప
 లభ్యతతో నివర్తంతే । తద్వివేకాన్వతి ప్రవర్తంతే । అతస్సమానః వశ్వా
 మాభిః పురుడిగాం ప్రమాణ ప్రమేయ వ్యవహారః । వశ్వాదీనాంచ
 ప్రసిద్ధోఽనివేకపురస్సరః ప్రత్యక్షాది వ్యవహారః । తత్సామాన్య దశా
 నాత్ పృథ్వీతిమతామపి పురుషాణాం పృథ్వీక్షాది వ్యవహారస్తత్కాల
 స్సమాన ఇతినిశ్చయతే । శాస్త్రీయేతు వ్యవహారేయద్యపి బుద్ధిపూర్వ
 కారీనావిదిత్వాత్మనః పరలోక సంబంధమధిక్రియతే । తథాపిసవేదాస్తవేద్య
 మశనాయాద్యతీత మపేత బ్రహ్మక్షత్రాది భేదమసం సార్యాత్మ తత్త్వ
 మధికారేష్యతే । అనుపయోగాదధికార విరోధాచ్చ । ప్రాకృతథా

భూతాత్మ విజ్ఞానాత్మన ర్తమానం శాస్త్రమవిద్యావద్విషయత్వం నాతి
 వర్తతే । తథాహ - “బ్రహ్మణో యజతే” త్యాదీనిశాస్త్రాణ్యత్మని
 వర్ణాశ్రమ వయోవస్థాది విశేషాభ్యాస మాశ్రిత్య ప్రవర్తంతే । అభ్యాసో
 నామా తస్మిన్ స్తద్బుద్ధిరిత్యవోచామ । తద్యథాపుత్రభార్యాదిషువికలేషు
 సకలేషువాహమేవ వికలస్సకలోవేతి బ్రాహ్మధర్మానాత్మస్వధ్యస్యతి ।
 తథా దేహధర్మాన్ స్థూలోహం కృశోహం గౌరోహం తిష్ఠామిగచ్ఛామి
 అజ్ఞయామిచేతి । తథేన్ద్రియ ధర్మాన్ముఖః కాణః క్షీబః బధిరః అన్తో
 హమితి । తథాస్తంకరణ ధర్మాన్కామ సంకల్ప విచికిత్సాధ్యవసా
 యాదీనేపమహం ప్రత్యయినమశేష స్వప్రచారసాక్షిణి ప్రత్యగాత్మస్వ
 ధ్యస్యతంవ ప్రత్యగాత్మానం సర్వసాక్షిణం తద్విపర్యయేణాస్తః కరణాది
 వ్యధ్యస్యత్యేషమయ మనాదిరసంతోనై సర్విభ్యాసోమిభ్యా ప్రత్యయ
 రూపః కర్తృత్వ భోక్తృత్వ ప్రవర్తకస్సర్వలోకప్రత్యక్షః । అస్యానర్థహే
 తోః ప్రహాణాయాత్మైకత్వ విద్యాప్రతిపత్తయే సర్వేవేదాన్తా ఆరభ్యనై
 యథాచాయమర్థస్సర్వేషాం వేదాన్తానాం తథావ యమస్యాం శారీ
 రక మిమాంసాయాం ప్రదర్శయిష్యామః ।

వేదాన్తమిమాంసా శాస్త్రస్యవ్యాచిఖ్యాసి తస్యేదమాదిమం
 సూత్రమ్—

౧। “జిజ్ఞాసాధికరణమ్”

“ఆథాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసేతి” ౧।

తత్రాథశబ్ద ఆనంతర్యర్థః పరిగృహ్యతే । నాధికారార్థః ।
 బ్రహ్మజిజ్ఞాసాయా అనధికార్యత్వాత్ । మజ్జలస్యచవాక్యాక్థే సమస్య
 యాభావా దధానరప్రయుక్త ఏవహ్యథశబ్దశ్చుత్వామ జ్జలప్రయో
 జనోభవతి । పూర్వప్రకృతా పేక్షయాశ్చఫలత ఆనంతర్యావృత్తిరే
 కాత్ । సతిచానన్తర్యార్థత్యేయథాధర్మ జిజ్ఞాసాపూర్వవృత్తం వేదా

ధ్యాయనం నియమేనాపేకత ఏవం బ్రహ్మజిజ్ఞాసాపి యత్పూర్వవృత్తం ని
 యమేనాపేకతే తద్వక్ష్యేమ్య మిత్యుచ్యతే । - నిత్యానిత్య వస్తువివేకః
 ఇహాముత్రాథ భోగవిరాగశ్చ మదమాదిసాధన సంపన్న ముక్తుత్వంచ ।
 తేషుహిసత్సుశక్యతే బ్రహ్మజిజ్ఞాసితుంజ్ఞాతుంచ । నవివర్యయే! తస్మాద
 భశబ్దేన యథోక్తసాధన సంపత్త్యానంతర్యముపదిశ్యతే । అతశ్చబ్దోహే
 త్వర్థః । యస్మాద్వేదవవాగ్నిహోత్రాదీనాం శ్రేయస్సాధనానామ
 నిత్యఫలతాండశ్చయతి - “తద్వ్యభేహకర్మ చిత్తోలోకః క్షీయత ఏవ
 మేవాముత్ర ఫణ్యచిత్తోలోకః క్షీయత” ఇత్యాదీః- (ఛాన్దో-౮।౧।౬) ।
 తథాబ్రహ్మవిజ్ఞానాదపివరంపురుషాఞ్చ దర్శయతి । “బ్రహ్మవిదాహ్ని
 తివర “మిత్యాదీః (తై।౨।౧) । తస్మాద్యథోక్త సాధనసంపత్త్యనంతరం
 బ్రహ్మజిజ్ఞాసాకర్తవ్యా । బ్రహ్మణో జిజ్ఞాసా బ్రహ్మజిజ్ఞాసా ।
 బ్రహ్మచక్ష్యమాణలకణం జన్మాద్యస్యయత “ఇత్యతఏవన బ్రహ్మశబ్దస్య
 జాత్యాద్యర్థానర మాశ్చేజ్ఞితవ్యమ్ । బ్రహ్మణ ఇతికర్మణిషష్ఠీనశేషే ।
 జిజ్ఞాస్యాపేకత్వాజిజ్ఞాసాయాః జిజ్ఞాస్యాన్తరానిరేచాచ్చ । శ్రుత్య
 నుగమాచ్చ । “యతోవాఇమానిభూతానిజాయంత” ఇత్యాద్యాః శ్రు
 తయః “తద్విజ్ఞానస్సతద్భ్ర”హ్యేతి (తై।౩।౧) ప్రత్యక్ష మేవబ్రహ్మణో
 జిజ్ఞాసాకర్మత్వం దశ్చయన్తి । తచ్చకర్మణి షష్ఠీవిరిగహేనూతేణా
 నుగతం భవతి । తస్మాద్భ్రహ్మణ ఇతికర్మణి షష్ఠీ జ్ఞాతుమిచ్ఛా
 జిజ్ఞాసా । అవగతివర్యస్తంజ్ఞానం సన్వాద్యాయాఇచ్ఛాయాఃకర్మఫల
 విషయత్వాదిచ్ఛాయాః । జ్ఞానేనహిప్రమాణేనావగన్తు మిష్టంబ్రహ్మ
 బ్రహ్మవగతిర్నిపురుషార్థః నిశ్చేషసంసారబీజా విద్యాద్యసర్థనిబర్హణాత్
 తస్మాద్భ్రహ్మ జిజ్ఞాసితవ్యమ్ । తత్సనర్థహ్య ప్రసిద్ధమప్రసిద్ధంవాస్యాత్
 యదిప్రసిద్ధం జిజ్ఞాసితవ్యమథా ప్రసిద్ధం నైవశక్యం జిజ్ఞాసే తుమిత్యు
 చ్యతే- అస్తితావద్భ్రహ్మ నిత్యశుద్ధబుద్ధముక్తస్వభావం సర్వజ్ఞం సర్వ
 శక్తి సమన్వితం । బ్రహ్మశబ్దస్యహి ఫ్యత్యాద్యమానస్య నిత్యశుద్ధత్వా
 దయోర్థాః ప్రతియన్తే । బ్రహ్మతేరాతా రథానుగమాత్సర్వస్యాత్మ
 త్వచ్చ బ్రహ్మస్తిత్వ ప్రసిద్ధిః । సర్వోహ్యత్మాస్తిత్వంప్రత్యేతి । సనా

హమస్మితి । యదిహీనాత్మాస్తి త్వవసిద్ధిస్సాస్యత్సర్వోహీ లోకోనాహ
మస్మితి ప్రతీయాత్ । ఆత్మాచబ్రహ్మ । యదితస్మిలోకే బ్రహ్మత్వ
త్వేన ప్రసిద్ధమస్తితతోజ్ఞ తమవేత్త్య జ్ఞాన్యత్వం పునరావన్నమ్ । స
తద్విశేషం ప్రతివిప్రతిపత్తే రేహమాత్రం చైతన్య విశిష్టమాత్మేతి ప్రా
కృతాజ్ఞా లోకాయతి కాశ్చప్రతిపన్నా ఇన్ద్రియాణ్యేవచేతనాన్యాత్మే
త్యవరే । మనఃతస్యే । విజ్ఞానమాత్రం కణికమిత్యేకే । శూన్యమిత్య
వరే । అస్తిదేహాదివ్యతిరిక్త స్సంసారీ కర్తా భోక్తేత్యవరే । భోక్తృవశేష
లం నకరేత్యేకే । అస్తితద్వ్యతిరిక్త ఈశ్వరస్సర్వజ్ఞః సర్వశక్తిం
తికేచిత్ । ఆత్మాసభోక్తురీత్యవరే । ఏవం బహవో విప్రతిపన్నాయుక్తి
వాక్య తదాభాస సమాశ్రయాస్సన్తః । తత్రావిచార్య యత్కించిత్రప్రతి
పద్య మానోనిః శ్రేయసాత్ప్రతిహన్యేతా సర్థంచేయాత్ తస్మాద్బ్రహ్మ
జ్ఞానోపన్యాస ముఖేన వేదాన్తవాక్య మీమాంసాతద విరోధి
తరో-వకరణానిః శ్రేయసప్రయోజనా ప్రన్తాయతే । ౧ ।

బ్రహ్మజ్ఞాసి తవ్యముక్తమ్ । కిం లక్షణం పునస్తద్బ్రహ్మేత్యత
అహ భగవాన్సుత్రకారః—

౨. జన్మాద్యధికరణమ్

“జన్మాద్యన్యాయత ఇతి । ౨ ।

జన్మోత్పత్తిరాదిరస్యేతి తద్గుణ సంవిజ్ఞానో బహువ్రీహీః । జన్మ
స్థితి భజంగసమాసార్థః । జన్మశ్చాచ్చదిత్వం శ్రుతి నిర్దేశాపేక్షం వస్తువృత్తా
పేక్షంచ । శ్రుతినిర్దేశస్తావత్ — “యతోవాచిమాని భూతానిజాయంతే
(తేతి । ౩ । ౧) ఇత్యస్మిన్వాక్యే జన్మస్థితి ప్రలయానాం క్రమదశానాత్
వస్తువృత్తమపి । జన్మనాలభ్యసత్తాకస్యధర్మిణః స్థితి ప్రలయ సంభవాత్ ।
అస్యేతి ప్రత్యక్షాది సంనిధాపితస్య ధర్మిణ ఇదమానిర్దేశః । షష్ఠీజన్మాది
ధర్మసంబధార్థా । యత ఇతికారణ నిర్దేశః । అన్యజగతోనామ రూపా

భ్యాం వ్యాకృతస్యానేక కర్తృ భోక్తృ సంయుక్తస్య ప్రతినియత దేశ
కాల నిమిత్త క్రియాఫలాశ్రయస్య మనసాప్యచిత్త్య రచనారూపస్య
జన్మసితి భజ్జా యతస్సర్వజ్ఞాత్పర్వశక్తేః కారణాగ్భవతి తద్భూష్మాతి
వాక్యశేషః । అన్యేషామపి భావవికారాణాం త్రిష్వేవాన్తర్భావ ఇతి
జన్మసితి నాశానామిహగ్రహణమ్ । నయథోక్త విశేషణస్య జగతో
యథోక్త విశేషణ మీశ్వరం ముక్త్యావ్యతః ప్రధానాదచేతనా దణు
భ్యో-2 భావాత్సంసారిణోవోత్పత్త్యాది సంభావయితుంశక్యమ్ । సచ
స్వభావతః విశిష్ట దేశకాల నిమిత్తానా మిహోపాదానాత్ । ఏతదేవా
నుమానం సంసారివ్యతిరక్తైశ్వరాస్తిత్వాది సాధనం మన్యస్త ఈశ్వర
కారణః । నన్యహాపిత దేవోపన్యస్తా జన్మాదిసూత్రే । స । వేదాన్త
వాక్యకుసుమగ్రథనార్థత్వా త్సుత్రాణామ్ । వేదాన్తవాక్యానిహీనూత్రై
రుదాపృత్య విచార్యన్తే । వాక్యాన్తి విచారిణాభ్యవసాన నిర్వృత్తాహి
బ్రహ్మవగతిర్జనుమానాది ప్రమాణాన్తర నిర్వృత్తా । సత్పుత్ర
వేదాన్తవాక్యేషు జగతోజన్మాదికారణవాదిషు తదర్థగ్రహణవాధ్యాన్
యానుమానమపి వేదాన్తవాక్యావిరోధి ప్రమాణం భవన్న నివార్యతే ।
శ్రుత్యైవచ సహాయత్వేన తర్కస్యాభ్యుపేతత్వాత్తథాహి- “శ్రోతవ్యో
మస్తవ్య” ఇతిశ్రుతిః (బృహ॥౨౪౧౧) “పణ్డితోమేధావీగన్ధారానే
వోపసంపద్యేతైవమేవేహాచార్యవాన్పురుషోవేదే” తిచ(ఛాన్దో-౬౧౦౪
౨) పురుషబుద్ధి సాహాయ్యమాత్మనో దర్శయతి । సధర్మజ్ఞాసాయా
మనశ్రుత్వాదయ ఏవప్రమాణం బ్రహ్మజ్ఞాసాయామ్ । కింతు
శ్రుత్వాదయో నుభవాదయశ్చ యథాసంభవమిహ ప్రమాణమ్ ।
అనుభవావసానత్వాద్భూత వస్తువిషయత్వాచ్చ బ్రహ్మజ్ఞానశ్చ । కర్త
వ్యేహి విషయేనానుభవాపేక్షాసీతి శ్రుత్వాదీనామేవ ప్రమాణ్యంస్యా
త్పురుషాధీనాత్మ లాభత్వాచ్చ కర్తవ్యస్య । కర్తృమ కర్తృమన్యథావా
కర్తుంశక్యం తాకికం వైదికంచ కర్మ । యథాశ్వేనగచ్ఛతి పద్భ్యా
మన్యథా వానవాగచ్ఛతీతి । తథా “అతిరాత్రే షోడశినం గృహ్ణాతి
నాతిరాత్రే షోడశినం గృహ్ణాతి” “ఉదితే జహోత్యనుదితే జహోతీ” తి

విధిప్రతిషేధాశ్చ తార్థవత్తస్యః । వికల్పోత్పన్నా పనాదాశ్చ । నతు
 వస్త్రేపం నైవముస్తి నాస్తీతివా వికల్పవ్యతే । వికల్పనాస్తు పురుషబుద్ధ్య
 పేకాః । నపస్తు యాథాత్మ్యాజ్ఞానం పురుష బుద్ధ్యపేకమ్ । కింతర్హి
 వస్తుతంత్రమేవతిత్ । సహిస్థాగా వేకస్మిన్నాస్థానం పురుషోవాన్యోవేతి
 తత్త్వజ్ఞానంభవతి । తత్రపురుషోన్యోవేతి మిథ్యాజ్ఞానం । స్థానంరేవేతి
 తత్త్వజ్ఞానం వస్తుతస్మాత్ । ఏవంభూతవస్తు విషయాణాం ప్రామా
 ణ్యం వస్తుతంత్రమ్ । తత్రైవంసతి బ్రహ్మజ్ఞానమపి వస్తుతంత్రమేవ ।
 భూతవస్తువిషయ త్వాత్ । ననుభూతవస్తుత్వే బ్రహ్మణః ప్రమాణాంతర
 విషయత్వమేవేతి వేదాంతవాక్య విచాం గానర్థకైవప్రాప్తా । న । ఇం
 ద్రియా విషయత్వేన సంబద్ధా గ్రహణాత్ । స్వభావతో విషయవిష
 యాణీన్ద్రియాణి సబ్రహ్మవిషయాణి । సతిహీన్ద్రియ విషయత్వే
 బ్రహ్మణః ఇదం బ్రహ్మణా సంబద్ధం కార్యమితి గృహ్యేత । కార్య
 మాత్రమేవతు గృహ్యమాణం కిం బ్రహ్మణా సంబద్ధం కిమన్యే నకేన
 చిద్వా సంబద్ధమితిసశక్యం నిశ్చేతుమ్ । తస్మాజ్జన్మాదినూత్రం నానుమా
 నోపన్యాసార్థం । కింతర్హి వేదాంతవాక్య ప్రదర్శనార్థమ్ కింపునస్తద్వే
 దాంతవాక్యం యత్సత్తేజోహ లిలకయపితమ్ । ౪ “భృగుర్వై
 వారుణిః । వరుణం పితరమువససార । అధీహి భగవోబ్రహ్మేత్యు”ప
 క్రమ్యాహ — యతోవా ఇమాని భూతాని జాయంతే । యేనజాతాని
 జీవంతి । యత్రయస్త్యభిసంవిశంతి । తద్విజ్ఞానస్త్వ । తద్బ్రహ్మేతి”
 (తైత్తి - ౩౧) తస్యచ నిర్ణయవాక్యమ్ — “అనందాద్వేవ ఖల్విమాని
 భూతాని జాయంతే । అనందేనజాతాని జీవంతి । అనందం ప్రయస్త్యభి
 సంవిశంతి” (తైత్తి - ౩౧) అన్యన్యప్రేవం జాతీయకాని వాక్యాని
 నిత్యశుద్ధబుద్ధముక్తస్వభావ సర్వజ్ఞస్వరూపకారణ విషయాణ్య దాహ
 ర్తవాని । ౨౧

జగత్కారణత్వ ప్రదర్శన సర్వజ్ఞం బ్రహ్మేత్యుపక్తి పుతదేవ
 ద్రథయాన్నాహ —

3. శాస్త్రయోనిత్వాధికరణమ్

శాస్త్రయోనిత్వాదితి 131

మహత ఋగ్వేదాదేశ్యాస్త్రస్యానేక విద్యాస్థానోపబంధితస్య
 ప్రదీపవత్సర్వార్థావద్యోతి నసస్వజ్ఞకల్పస్య యోనిః కారణంబ్రహ్మ ।
 సహిదృశస్య శాస్త్రస్యర్వేదాది లక్షణస్య సర్వజ్ఞగుణాన్వితస్య సర్వజ్ఞా
 దన్యతస్సంభవోస్తి । యద్యద్విస్తరార్థంశాస్త్రం యస్మాత్పురుషవిశేషా
 త్సంభవతి, యథావ్యాకరణాది పాణిన్యాదేజ్ఞేయైక దేశార్థమపిసత
 తోఽవ్యధికతర విజ్ఞాన ఇతి ప్రసిద్ధంలోకే । కిముపక్తవ్యమనేక శాఖా
 భేద భిన్నస్య దేవతిర్వజ్ఞనుష్య వర్ణాశ్రమాది ప్రవిభాగహేతో ఋగ్వే
 దాద్యాఖ్యస్య సర్వజ్ఞానాకరస్యా ప్రయత్నేనైవ లీలాన్యాయే- నపురుష
 నిశ్వాసనద్యస్తాన్యహతో భూతాద్యోనేనసంభవః “అన్యమహతో
 భూతస్య నిశ్చసితమేతద్యదృగ్వేద ఇత్యాది శ్రుతేః । (బృహ-౨/౪/౧౦)
 తస్యమహతోభూతస్య నిరతిశయం సర్వజ్ఞత్వం సర్వశక్తిమత్వంచేత్య
 ధవా యథోక్తమృగ్వేదాది శాస్త్రంయోనిః కారణం ప్రమాణమన్య
 బ్రహ్మణో యథావత్సహాపాధిగమే । శాస్త్రాదేవప్రమాణజ్ఞగతో
 జన్మాదికారణం బ్రహ్మాధిగమ్యత ఇత్యభిప్రాయః । శాస్త్రముదాహృ
 తం పూర్వసూత్రే - ‘యతోవా ఇమానిభూతానిజాయంతే’ ఇత్యాది
 కిమర్థంత్వీదం సూత్రం యావత్పూర్వసూత్ర ఏవైవం జాతీయకం
 శాస్త్రముదాహరతా శాస్త్రయోనిత్వం బ్రహ్మణోదర్శితమ్ । ఉచ్యతే-
 తత్రపూర్వసూత్రాక్షరేణ స్పష్టం శాస్త్రస్యానుపాదానాజ్ఞాన్వాది కేవల
 మనుమానముపన్యస్త మిత్యాశంకేత్యత । తామాశంకాం నివర్తయితు
 మిదం సూత్రం ప్రవృత్తే శాస్త్రయోనిత్వాదితి131

కథం పునర్బ్రహ్మణశాస్త్ర ప్రమాణకత్వముచ్యతే- యావత్
 “అమ్నాయస్య క్రియార్థత్వా దాసర్థక్య మతదర్థానామ్”ఇతి(జై.సూ.1౦

అ(గ) ఇతి క్రియాపరత్వం శాస్త్రస్మప్రదశిత మనోవేదాన్తానామా
 సర్వకృమక్రియార్థత్వా త్కర్తృదేవతాది ప్రకాశనార్థత్వేనవాక్రియావిధి
 శేషత్వముపాసనాది క్రియా స్తరవిధానార్థత్వం తా । సహిపరినిష్ఠిత సస్తు
 ప్రతిపాదనం సంధవతి ప్రత్యక్షాది విషయత్వా త్పరినిష్ఠిత వస్తుసత్త్వతి
 పాదనేచ హేయోపాదేయ రహితే పురుషార్థాచావాత్ అతివస
 “సాహోదీ” దిశ్యేనమాదీనామాసర్వకృమ భూతిః “విధివాత్వేకవాక్య
 త్వాత్ సత్త్వశేన విధినాంస్యతి”తి (జైమిని || ౧|౨౭|) స్థానకత్వే
 నార్థ వత్త్వముక్తమ్ । మన్తాణాంచ “ఇషేత్వ” త్యాదిని క్రియా
 తత్సాధనాభిధాయత్వేన కర్మసమవాయిత్యముక్తమ్ । సక్వచిదపి వేద
 వాక్యానాం విభిన్నస్పృశమస్తరేణార్థవత్తాత్పక్ష్యేవవన్నావా । సచపరి
 నిష్ఠితేవస్తుస్వరూపే విధిసంధవతి క్రియావిషయత్వాద్విధేః । తస్మా
 త్కర్మాప్రేక్షిత కర్తృస్వరూపదేవతాది ప్రకాశనేన క్రియావిధిశేషత్వం
 వేదాన్తానామథ ప్రకరణా స్తర భయాన్నై తదభ్యుపగమ్యతే తథాపిర్వ
 వాక్యగతోపాసనాది కర్మపరత్వమ్ । తస్మాన్నబ్రహ్మణ శ్శాస్త్రయో
 నిత్వ మితిప్రాప్తేచ్యతే-

౪. సమన్వయాధికరణమ్॥

తత్సమన్వయాదితి ॥౪॥

తత్తద్విః పూర్వవక్తవ్యాప్తత్వః । తత్ప్రహ్లా సర్వజ్ఞం సర్వశక్తి
 జగదుత్పత్తిసితిలయ కారణం వేదాన్తశాస్త్రాదేవావగమ్యతే । కథమ్
 సమన్వయాత్ । సర్వేషుహి వేదాన్తేషు వాక్యాని తాత్పర్యేణైతస్యార్థ
 స్యప్రతిపాదకత్వేన సమనుగతాని । సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్ । “ఏక
 మేవాద్వితీయమ్” (ఛాన్దో - ౬|౨|౧) “అత్యవా ఇదమేక ఏవాగ్ర
 ఆసీత్” (ఐత - ౨|౧|౧) “తదేతద్భువోపూర్వమన పరమనస్తర
 మబాహ్యమ్” “అయమాత్మా బ్రహ్మసర్వానుభూః” (బృహ - ౨|౫|
 ౧౯). “బ్రహ్మేదమమృతంపురస్తాత్” (ముణ్డ - ౨|౨|౧) ఇత్యా

దీని । నచతదగతానాం పదానాం బ్రహ్మస్వరూప ఏషయే నిశ్చితే సమ
 స్వయేఽచగమ్యమానేఽర్థానర కల్పనాయుక్తా । శ్రుతహాస్య శ్రుత
 కల్పనా ప్రసంగాత్ । నచతేషాం కర్తృస్వరూప ప్రతిపదన పరతాప
 నీయతే - “తత్తేన కంపశ్చేతేది” త్యాది (బృహ-౨/౪/౩) క్రియా
 కారక ఫలనిరాకరణశ్రుతేః । నచపరినిష్ఠిత వస్తుస్వరూపత్వేపి (వత్స్య
 కాది విషయత్వం బ్రహ్మణః । “తత్త్వమసి” (ఛాన్దో-౩/౧/౨) ఇతి
 బ్రహ్మజ్యేష్ఠావస్య శాస్త్రమస్తరేణానపగమ్యమానత్వాద్యత్తుహేయో
 పాదేయరహితత్వా దుపదేశానరక్యమితి । నైవదోషః హేయో
 పాదేయ శూన్యబ్రహ్మత్వతావగమాదేవసర్వకేశ ప్రమాణత్వరుషార్థ
 సిద్ధేః । దేవతాది ప్రతిపదనస్యతుస్వవాక్య గతోపాసనార్థత్వేపి నకల్పి
 ద్విరోధః । నతుతథాబ్రహ్మణ ఉపాసనావిధి కేవత్వం సంభవతి । ఏకత్వే
 హేయోపాదేయ శూన్యతయాక్రియా కారకాదిద్వైత విజ్ఞానోప
 మద్దోషపతేః । నహ్యేకత్వ విజ్ఞానేనోన్మథితస్య ద్వైతస్య పునస్సంభ
 వోస్తి యేనోపాసనావిధి కేవత్వం బ్రహ్మణః ప్రతిపద్యేత । యద్యవ్యస్య
 త్రవేద వాక్యానాం విధిసంస్పృశేమస్తరేణ ప్రమాణత్వం సదృష్టంతథా
 ప్యాత్మ విజ్ఞానస్య ఫలవర్త్యస్తత్వాన్నతద్విషయస్య శాస్త్రస్య ప్రమాణ్యం
 శక్యం ప్రత్యాఖ్యాతుమ్ । సచానుమానగమ్యం శాస్త్రప్రమాణ్యం
 యేనాస్యత్రదృష్టం నిదర్శన మపేక్షేత తస్మాన్నిధం (బ్రహ్మణః శాస్త్ర)
 ప్రమాణకత్వమ్ । తస్మాదహంబ్రహ్మస్మి త్యేతదవసానా ఏవసర్వేవిధయః
 సర్వాణి చేతరాణి ప్రమాణాని । సహ్యహేయానుపాదేయా ద్వైతా
 త్మావగతౌ నిర్విషయాణ్య ప్రమాతృకాణిచ ప్రమాణానిభవితుమర్హం
 తీ త్యపిచాహుః । గౌణమిథ్యాత్మనోఽసత్వేపుత్ర దేహదిబాధనాత్ ।
 సదృహ్యత్మాహమిత్యేవం జోధేకథం కార్యంభవేత్ । అన్నేప్రవ్యాత్మ
 విజ్ఞానాత్ప్రమాతృత్వ మాత్మనః । అన్నిష్టాస్యాత్ప్రమాతృతవ పాప్త
 దోషాది పరితః । దేహాత్మ ప్రత్యయో యద్యత్ప్రమాణత్వేన కల్పితః ।
 తాకికం తద్వదేవేదం ప్రమాణం త్వాఽఽత్మనిశ్చయాదీతి । ఇతి
 చతుస్సూత్రీనమాప్తాః

ఏవం తావద్వేదాంత వాక్యానాం బ్రహ్మత్వావగతి ప్రయోజనానాం బ్రహ్మత్వనితాత్పర్యేణ సమన్వితానామస్తరేణాపికార్యాను ప్రవేశం బ్రహ్మణి పర్యవసానముక్తమ్ । బ్రహ్మచ సర్వజ్ఞం స్యుశ్చ జగదుత్పత్తిసిద్ధి నాశకారణ మిత్యుక్తమ్ । సాంఖ్యాదయస్తు పరినిష్ఠితం వస్తుప్రమాణాంతరగమ్యవే వేతిమన్యమానాః ప్రధానాదీని కారణాంతర్యామిమూనాస్త త్పరతయైవ వేదాంతవాక్యాని యోజయన్తి । సర్వోష్ణేవ వేదాంతవాక్యేషు సృష్టివిషయేష్వనుమానే నైవకార్యేణ కారణం లిలక్యమితితమ్ । ప్రధానపురుషసంయోగా నిత్యానుమేయా ఇతిసాంఖ్యామన్యన్తే । కాణావాస్తీ తేభ్య ఏవవాక్యేభ్య ఈశ్వరం నిమిత్త కారణమనుమిమతే అణూంశ్చ సమవాయికారణమ్ । ఏవమనేయ పితార్కికావాక్యా భాసయుక్త్యా భాసావప్తంభాః పూర్వపక్షవాదిన ఇహోత్తిష్టన్తేత్రత్రపదవాక్యప్రమాణజ్ఞేనాచార్యేణ వేదాంతవాక్యానాం బ్రహ్మవగతిపరత్వదర్శనాయ వాక్యాభాసయుక్త్యా భాసప్రతిపత్తయః పూర్వపక్షీకృత్య నిరాక్రియన్తే । త్రత్రసాంఖ్యాః ప్రధానం త్రిగుణమచేతనం జగతః కారణమితి మన్యమానా ఆహుః - యానివేదాంతవాక్యాని సర్వజ్ఞస్య సర్వశక్తే బ్రహ్మణో జగత్కారణం దర్శయ తీత్యవోచ స్తాని ప్రధానకారణ పక్షేపియోజయితుం శక్యన్తే । త్రిగుణత్వాత్తు ప్రధానస్య సర్వజ్ఞానకారణభూతం సత్త్వం ప్రధానాచస్థాయామపివిద్యత ఇతి ప్రధానస్యా చేతనస్యైవరతః సర్వజ్ఞత్వ ముపచర్యతే । అపిచ ప్రధానస్యానేకాత్మకస్య పరిణామ సంభవాత్కారణత్వోపపత్తిర్మృదాదివత్ । నాసంహత స్త్రైకాత్మకస్య బ్రహ్మణ ఇత్యేవం ప్రాప్త ఇదం నూత్రమారభ్యతే -

౧. ఈక త్యధికరణమ్ ।

ఈక్షతేర్నాశబ్దమితి । ౧. ।

ససాంఖ్య పరికల్పిత మచేతనం ప్రధానం జగతః కారణం శక్యం వేదాంతేహ్యశ్రియితుమ్ । అశబ్దంహితత్ । కథమశబ్దత్వం - ఈక్షతేః

ఈ క్షిప్రత్వ శ్రవణాత్కారణస్య । కథమ్ । ఏవంహి శ్రూయతే - “స దేవ
సోమ్యేదమగ్ర ఆసీ దేకమేవాద్వితీయ మిత్యుపక్రమ్య (ఛాన్దో - ౬.౧౨౧
'తదైక త బహుస్యాం పృథా యేయేతి తత్రేజోఽస్మజతేతి (౬.౧౨౩)
తత్తేదం శబ్దవాచ్యం నామరూపవ్యాకృతం జగత్ప్రాగుత్పత్తేః సదా
త్సనా వభార్య తస్మైవ ప్రకృతస్య సచ్చబ్దవాచ్యసేక్షణ పూర్వకం
తేజః ప్రభృతేః సప్తత్వం దర్శయతి । తథాన్యత్ర - “ఆత్మావా
ఇదమేక ఏవాగ్ర ఆసీత్ । నాస్యత్కించన మిషత్ । స ఈకత లోకాన్ను
సృజా ఇతి । స ఇమాం లోకాన సృజతేతీక్వాపూర్వీకామేవసృష్టిమూచట్వే
(ఐత-౧.౧౧.౧) క్వచిచ్ఛోడశ కలం పురుషం ప్రస్తుత్యాహ - “స ఈ
కాంచక్రే । స ప్రాణమసృజతేతి (పశ్చ - ౬.౧౩) ఈ క్ష తేరితిచధా
త్సర్గనిరేశోభిప్రో యజతేరితివత్ । సధాతునిరేశః । తేన యస్సర్వజ్ఞ
సర్వవిద్యస్య జ్ఞానమయంతపః । తస్మాదేతద్బ్రహ్మనామ రూపమన్నంచ
జాయతే ఇత్యేవమాదీనస్య (ముణ్డ - ౧.౧.౧౨) సర్వజ్ఞేశ్వరకారణపరాణి
వాక్యాన్యదాహర్తవ్యాని । యదప్యక్తం ప్రధానస్యానేకత్వ కత్వా
స్మృదాదివత్కారణత్వోపపత్తిర్నా సంహతస్య బ్రహ్మణ ఇతి తత్ప్ర
ధానస్యా శబ్దత్వేనైవ ప్రత్యుక్తమ్ ।

అత్రాహ - యదుక్తంనాచేతనం ప్రధానం జగత్కారణమి
త్వత్వ శ్రవణాదితి తదవ్యవ్యథాప్యవచద్యతే । అచేతనేపిచేతనవదుపచార
దర్శనాత్ । యథాప్రత్యాసన్న వతనతాం సద్యాఃకూలస్యా లక్ష్య
కూలంపిపతివతీత్య చేతనేపికూలే చేతనవదుపచారో దృష్టస్తద్వదచేత
నేపి ప్రధానే ప్రత్యాసన్నస్థరే చేతనవదుపచారోభవిష్యతి “తదైకతే”
తి । యథాలోకే కశ్చిచ్ఛేతనఃస్నాత్వా భుక్త్యాచాపరాణ్ణా గ్రామం
రథేనగమిష్యామి తిక్ష్ణత్వానంతరం తథైవనియమేన ప్రవర్తతే । తథా
ప్రధానమపి మహదాద్యాకారేణ నియమేన ప్రవర్తతే । తస్మాచ్ఛేతన
వదుపచర్యతే । కస్మాత్తునః కారణాద్విహాయ ముఖ్యమిక్షితృత్వమావ
చారికం కల్ప్యతే । “తత్రేజవక్త” “తావవక్త న” ఇతి చాచేతన

యోరవ్యపేజసోశ్చేతన వదుపచార దశనాత్ (ఛాన్దో - ౬.౨౩౧౪)
తస్మాత్తత్కర్తృక మపీకణమాపచారిక మితిగమ్యతే ఉపచారవాయే
వచనాదిత్యేనం ప్రాప్త ఇదంసూత్రమారభ్యతే-

గాణశ్చేన్నాత్మశబ్దాదితి ||౬||

యదుక్తం ప్రధానమచేతనం నచ్చబ్రవాచ్యం తస్మిన్నాపచారిక
ఈకతిరపేజసోరవేతి తదనత్ । కస్మాత్ । ఆత్మశబ్దాత్ । “స దేవసోమ్యే
దమగ్ర ఆసీత్” తద్దేవత తత్తేజోసృజతేతిచ (ఛాన్దో - ౬.౨౧,౩) తేజో
బన్నానాం సృష్టిముక్త్యా తదేవప్రకృతం నదీకత్వతానిచ తేజోబన్నాని
దేవతాశబ్దేన పరామృత్యాహ- “సేయ దేవతైతహనాహమిమాన్సి
ప్రసాదేవతా అనేన జీవేనాత్మా నానుప్రవిశ్యనామయాపే న్యోకరవాణీ”తి
(ఛాన్దో - ౨౩|౧) తత్రయది ప్రధానమచేతనం గుణవృత్త్యేత్వకత్వేత్వత
తదేవ ప్రకృతత్వాత్సేయం దేవతేతి పరామృత్యేత । సతదాదేవతా
జీవమాత్మశబ్దేనాభిదధ్యాత్ । జీవోహినామచేతనః శరీరాధ్యక్షః ప్రాణా
నాం ధారయితా । తత్త్వసిద్ధిర్నిర్వచనాచ్చ । సకథమచేతనస్యప్రధాన
స్యాత్మా భవేత్ । ఆత్మాహినామ స్వరూపమ్ । నాచేతనస్య చేతనో
జీవః స్వరూపం భవితుమర్హతి ; అథతుచేతనం బ్రహ్మముఖ్యమిహాక్షిత్వ
పరిగృహ్యేత్ తస్యజీవవిషయ ఆత్మశబ్దప్రయోగ ఉపపద్యతే । తథా
“సయమహిమేతదాత్మ్య మిదం సర్వం తత్త్వత్వంన ఆత్మాతత్త్వ
మసిశ్చేతకేతో” ఇత్యత్ర (ఛాన్దో - ౬.౧౪|౩) “స ఆత్మా” ఇతిప్ర
కృతం సదణిమాన మాత్మాన మాత్మశబ్దేనోపదిశ్య “తత్త్వమసిశ్చేత
కేతో”ఇతిచేతనస్య శ్చేతకేతోరాత్మత్వేనోపదిశతి । ఆపేజసోనువిషయ
త్వాదచేతనత్వం । నామరూపవ్యాకరణాదాచ ప్రయోజ్యత్వే నైవసిద్ధే
కాత్ । నచాత్మశబ్దవత్కించిన్యుఖ్యత్వే కారణమస్తీతియుక్తం కూల
వద్గాణత్వ మిహాక్షిత్వత్వస్య । తయోరపి సదధిష్ఠితత్వాపేక్షమవేక్షిత్వ
త్వమ్ । సతస్త్వత్వశబ్దాన్నగాణమిహాక్షిత్వత్వ మిత్యక్తమ్ ||౬||

అథోచ్యేతా చేతనేపి ప్రధానే భవత్సాత్మశబ్ద ఆత్మసన్పర్వాథ
కారిత్వాద్యధారాజ్ఞః సర్వార్థకారిణిభృత్యేభవత్సాత్మశబ్దోమమాత్మా
భద్రసేనఇతి ప్రధానంహి పురుషస్యాత్మనో భోగాపవర్గా కుర్వదుప
కరోతిరాజ్ఞ ఇవభృత్యః సంధివిగ్రహాదిషు సరమానః। అథవైకవీవాత్మ
శబ్దశ్చేతనాచేతన విషయోభవిష్యతి భూతాత్మేన్ద్రియాత్మేతిచప్రయో
గదశ్శనాద్యధైక ఏవజ్యోతిశ్శబ్దః క్రతుజ్వలనవిషయః । తత్ర త
ఏతదాత్మశబ్దాద్వికేతరగాత్య మిత్యత ఉత్తరంపతతి—

తద్వివస్యమోక్షోపదేశాదితి॥

సప్రధానమచేతనమాత్మశబ్దాలంబనంభవితుమర్హతి। “సతత్త్వా”
ఇతిప్రకృతం సదణిమానమాదాయ” తత్త్వమసిశ్చేతకేతో ఇతిచేతనస్య
శ్చేతకేతోర్మోక్ష యితవ్యస్యతన్నిష్ఠాముపదిశ్య “ఆచార్యవాన్పురుషో
వేదతస్య తావదేవచిరం యావన్నవిమ్నాశ్చేథ సమ్ప్రతేన్ద్రి” (భాష్టో-
౬।౧౮।౨) ఇతిమోక్షోపదేశాత్ । యదివ్యాచేతనం ప్రధానం సచ్ఛబ్ద
వాచ్యం తదనీతిగ్రాహయే స్మముక్తుం చేతనంస సమచేతనోసీతి తదావిప
రీతవాది శాస్త్రం పురుషస్యానర్థాయేత్యప్రమాణంస్యాత్ । నతునిర్దో
షం శాస్త్రమప్రమాణం కల్పయితుంయుక్తమ్ । యదిచాజ్ఞస్యసత్యో
ముముక్షో రచేతనమనాత్మానమాత్మేత్యుపదిశేత్ప్రమాణభూతంశాస్త్రం
సశ్రద్ధానతయానర్థగోలాం గూలన్యాయేన తదాత్మదృష్టిం నపరిత్యజేత్
తద్వ్యతిరిక్తంచాత్మానం ప్రతిపద్యేత్ । తథాసతిపురుషార్థాద్విహన్యేతా
నర్థంచ ఋచ్చేత్ । తస్మాద్యథాస్వరాద్యర్థినోఽగ్నిహోత్రాది సాధనం
యథాభూతముపదిశతి తథాముముక్షోరపి” సతత్త్వతత్త్వమసిశ్చేతకేతో
ఇతి యథాభూతమాత్మాన ముపదిశేతీతియుక్తమ్ । ఏవంచసతి తప్రపర
శుగ్రహణ మోక్షదృష్టానేన సత్సాభిససస్య మోక్షోపదేశ ఉపపద్యతే।
అన్యథావ్యాముఖ్యే సదాత్మ తత్త్వోపదేశే “అహముక్తమస్మితివిద్యా
ది”తీవత్సం వన్మాత్ర మిదమనిత్యఫలంస్యాత్ । (వత. ౬-౨౧।౨౯)
తమోక్షోపదేశోనోపపద్యేత్ । తస్మాన్న సదణిమన్యాత్మశబ్దసన్పర్వాణ

త్వమ్ । భృత్యేతుస్వామి భృత్యభేదస్య ప్రత్యక్షత్వాదుపపన్నో గౌణ
 ఆత్మశబ్దోమమాత్మా భద్రసేన ఇతి । అపిచక్వచిద్దాణః శబ్దోదృష్ట
 ఇతి నైతావతాశబ్దప్రమాణకేరేగాణి కల్పనాన్యాయ్యా సర్వతా
 నాశ్వాస ప్రసంగాత్ । యత్ప్రకం చేతనాచేతనయోస్సాధారణ ఆత్మ
 శబ్దః క్రతుజ్వలన యోరివజ్యోతిశ్శబ్దః ఇతితన్న । అనేకార్థత్వస్యాన్య
 య్యత్వాత్ । తస్మాచ్ఛేతన విషయ ఏవముఖ్య ఆత్మశబ్దశ్చేతనస్యో
 పచారాద్భూతాదిషు ప్రయుజ్యతే భూతాజ్ఞేంద్రియా జ్ఞేతిచ । సాధా
 రణత్వేస్యాత్మశబ్దస్యనప్రకరణముపపదం వాకింన్నిశ్చాయకమన్తరేణ
 న్యతర వృత్తితానిధార యితంశక్యతే । నచాత్ర చేతనస్య నిశ్చయ
 కం కించిత్కారణమస్తి । ప్రకృతంతు సదీకిత్య సంనిహితశ్చేతనః
 శ్చేతకేతుః । నహిచేతనస్యశ్చేతకేతోరచేతన ఆత్మాసంభవతీ త్వవో
 చామ । తస్మాచ్ఛేతన విషయ ఇహాత్మశబ్ద ఇతినిశ్చయతే । జ్యోతిశ్శ
 బ్దోపి లాకికేన ప్రయోగేణ జ్వలన ఏవ రూఢోర్థవాద కల్పితేతు
 జ్వలన సాదృశ్యేన క్రతప్రవృత్త ఇత్యదృష్టాంతః । అథవాపూర్వసూత్ర
 ఏవాత్మశబ్దం నిరస్త సమస్తగౌణత్వ సాధారణత్వ శిజ్జతయావ్యాఖ్యా
 య తతఃస్వతంత్ర ఏవప్రధానకారణ నిరాకరణ హేతుర్వాప్యభ్యయః-
 “తన్నిషస్య మోక్షోపదేశాది”తి । 2॥

కుతశ్చనప్రధానం జగతఃకారణమ్

గతిసామాన్యతే । ౧॥

యదితార్కిక సమయ ఇవ వేదాన్తేష్వపి భిన్నాకారణావగతిర
 భవిష్యత్కవించేతనం బ్రహ్మజగతః కారణం క్వచిదచేతనం ప్రధానం
 క్వచిదన్య దేవేతి తతఃకదా చిత్ప్రధాన కారణవాదాను రోధేనాపీక
 త్యాది శ్రవణముకల్పయిష్యతే । నత్వేదదస్తి । సమానైవహి సర్వేషు
 వేదాన్తేషు చేతనకారణావగతిః । “యథాగ్నేర్జ్వలతస్సర్వాదిశో విస్ఫు
 లిజ్జావిప్రతిష్ఠే రన్నేవ మేవైతదాత్మనః సర్వప్రాణాయథాయతనం విప్ర

తిష్ఠనే ప్రాజేభ్యో దేవాదేవేభ్యో లోకాః" ఇతి (కా-303) "తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్మన ఆకాశస్సంభూత" ఇతి । (తై-9.1) "అత్మతపవేదం సర్వమితి (ఛా - 21.2.10) ఆత్మన ఏషప్రాణోజాయతే." ఇతి చాత్మనఃకారణత్వం (ప్ర-3.3) దర్శయన్తి సర్వేవేదాంతాః । ఆత్మ శబ్దశ్చ చేతనవచన ఇత్యవోచామ । మహచ్చప్రామాణ్య కారణమేతద్వ ద్వేదా నవాక్యానాం చేతనకారణత్వే సమానగతిత్వం చక్షు రాదినా మివ రూపాదిషు । అతో గతిసామాన్యాత్సర్వజ్ఞం బ్రహ్మజగతఃకారణమ్ ॥౮॥

కుతశ్చసర్వజ్ఞం బ్రహ్మజగతఃకారణమ్ -

(శ్రుతత్వాచ్చ 1౯)

స్వశబ్దేనైవచ సర్వజ్ఞ ఈశ్వరోజగతఃకారణ మితి హ్యయతే । శ్వేతాశ్వతరాణాం మన్త్రోపనిషదినసర్వజ్ఞ మిశ్వరం ప్రకృత్య "సకారణం కరణాధిపాధిప సచాస్య కశ్చిజ్జనితానచాధిప" ఇతి (శ్వే-21౯) తస్మాత్సర్వజ్ఞం బ్రహ్మజగతః కారణం నాచేతనం ప్రధానమస్యద్వేతి సిద్ధమ్ 1౯

"జన్మాద్యన్యాయత" ఇత్యారభ్య "శ్రుతత్వాచ్చే" త్యేవమనై స్సూత్రైర్యాన్యదాహృతాని వేదా నవాక్యాని తేషాం సర్వజ్ఞస్సర్వ శక్తి రీశ్వరో జగతో జన్మస్థిలయకారణమిత్యేత స్యాత్సర్వప్రతిపాదకత్వం న్యాయపూర్వకం ప్రతిపాదితమ్ । గతిసామాన్యోపన్యాసే సచసర్వే వేదాంతాశ్చేతన కారణవాదిన ఇతి వ్యాఖ్యాతమ్ । అతఃపరస్యగ్రస్థస్య కిముత్థాన మిత్యుచ్యతే । ద్విరూపహి బ్రహ్మవగమ్యతే । నామరూప వికార భేదోపాధి ఏశిష్టం తద్విపరీతంచ సర్వోపాధివివర్జితమ్ । "యత్రహి ద్వైత మివభవతి తదితర ఇతరంవశ్యతి యత్రత్వస్య సర్వమౌత్తైవా భూతతే-సకంపశ్యేత్" (బృహ-౪.1.10) "యత్రనాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛ్రుణోతి నాన్యద్విజానాతి సభూ మాథయత్రాన్యత్పశ్యత్వస్య చ్ఛ్రుణోత్యన్యద్విజానాతి తదల్పం యోవై భూమాతదమృత మథ యదల్పంతస్మర్త్యమ్ (ఛాన్దో- 21.2.10) "సర్వాణిరూపాణి విచిత్వ

ధీరోనామాని కృత్వాభివదన్యదాస్తే” (తై. ఆ-3!౧-౨౨) “నిమ్న-లం
 నిష్క్రియం శాస్తం నిరవద్యం నిరంజనమ్ । అమృతస్యవరం సేతుం
 దగ్ధేననమివానలమ్” (శ్వే-౬!౧౯) “నేతి నేతీ”తి (బృ-౨!౩!౬) అస్థూల
 మనణు” (బృహ-౩!౧-౧౮) “నూన్యనమన్యత్కానం సంపూర్ణమన్యదీ”తి
 చైవం సహస్రశోవిద్యా విద్యావిషయభేదేన బ్రహ్మణో ద్విరూపతాం
 దక్షయన్తి వాక్యాని । తత్ర విద్యవస్థాయాం బ్రహ్మణ ఉపాస్యే-
 పాసకాది లక్షణస్సర్వోవ్యవహారః । తత్ర కాచి చిచ్ఛబ్దాణ ఉపాసనాన్య
 భ్యుదయార్థానికాని చిత్తమముక్త్యర్థానికానిచిత్త-రమ్యమృద్యుదయార్థాని ।
 తేహం గుణవిశేషోపాధి భేదేన భేదః । ఏక ఏవతువరమాత్మేశ్వరస్సైవై-
 రుదైశ్చిశిష్ట ఉపాస్యోయద్యపిభవతి తథాపి యథాగుణోపాసనమే-
 షలాని భిద్యన్తే । “తం యథాయథోపాసతే తదేనభవతీ”తి (శ్రుతేః ।
 యథాక్రతురస్మిం లోకే పురుషోభవతి తథేతః ప్రేత్యభవతి (ఛాన్దో-
 ౩!౧౮!౧) ఇతిచ । స్మృతేశ్చ - యంయంవాపి స్మరన్భావంత్యజత్యన్తే
 కలేవరమ్ । తంతమేవైతి కాస్తేయ సదాతద్భావ భావితఇతి । (గీ-౮!౬)
 యద్యప్యేక ఆత్మాసర్వభూతేషు స్థావరజగ్దమేషు గూఢస్తథాపిచిత్తో-
 పాధి విశేషతారతమ్యాదాత్మనఃకూటస్థనిత్యస్యైకరూపస్యా పుష్క-
 రోత్తరమావిష్కృతస్య తారతమ్య మైకస్యైక శక్తి విశేషైః శ్రూయతే-
 “తస్యహియ ఆత్మానమావిస్తరాం నేదే”త్యత్ర (ఐ ఆ ౨!౩!౨౧) ।
 స్మృతావపి - “యద్యద్విభూతి ముత్సత్త్వం శ్రీమదూర్జిత మేవనా ।
 తత్తదేవానామచ్యుత్త్వం మమతేజోంశ సంభవమితి (గీ-౧౦!౮౧) యత్ర
 యత్ర విభూత్యాద్యతిశయః ససతశ్వర ఇత్యుపాస్య తయాచోద్యతే ।
 ఏవమహోప్యాదిత్యమణ్డలే హిరణ్మయః పురుషః సర్వసామ్యో దయలిజ్ఞః
 త్వర ఏవేతి వక్యతి । ఏవ “మాకాశస్తలిజ్ఞా”దిత్యాదిషు (బ్రాహ్మ-
 ౧!౧!) ద్రష్టవ్యమ్ । ఏనం సద్యోముక్తి కారణమప్యాత్మజ్ఞానముపాధి
 విశేషద్వా రేణోపదిశ్యమానమవ్య విశక్తితోపాధి సమృద్ధ విశేషం పరా-
 పర విషయత్వేన సందిహ్యమానం వాక్యగతి పర్యాలోచనయానిరే-
 తవ్యంభవతి । యథైవైవతావత్ “జనన్దమయోభావితాత్” ఇతి ।

ఏవమేకమపి బ్రహ్మపేక్షితోపాధిసంబంధం నిరస్తోపాధి సమ్బంధం చోపాస్య
త్వేనజ్ఞేయత్వే నచవేదానేషావదిత్యేతదిప్రదేశకం యితం పరోగ్రహ
ఆరభ్యతే । యచ్చ“గతి సామాన్యాది”త్య చేతనకారణము క్తం తదే
వాక్యాన్తరాణి బ్రహ్మవిషయాణి వ్యాచక్షాణేన బ్రహ్మవిపరీతకారణ
నిషేధేన ప్రవశ్యంతే ।-

౬. ఆనందమయాధికరణమ్ ।

“ఆనంద మయోభ్యాసాత్ । ౧౦ ।

తైత్తిరీయకే-అన్నమయం ప్రాణమయం మనోమయం విజ్ఞాన
మయం తానుక్రమ్యామ్నాయతే - “తస్మాద్వా ఏతస్మాద్విజ్ఞానమయా
దనోన్తర ఆత్మానందమయ ” ఇతి । తత్రసంశయః- “బ్రహ్మపుచ్చం
ప్రతిష్ఠా” ఇత్యత్రకిమానందమయావయవత్వేన బ్రహ్మవిపక్ష్యత ఉత్తస్య
ప్రధానత్వేనేతి । పుచ్చశబ్దాదవయవత్వేనేతి ప్రాప్తఉచ్యతే - ఆనంద
మయోభ్యాసాత్ । ఆనందమయ ఆత్మేత్యత్ర “బ్రహ్మపుచ్చంప్రతిష్ఠా”
ఇతి స్వప్రధానమేన బ్రహ్మోపదిత్యతే । ఆభ్యాసాత్ । “అనన్తేవసభ
వతీ” త్యస్మిన్ని గమనశ్లోకే బ్రహ్మణవివక్షేపలస్యాభ్యస్యమానత్వాత్ ౧౦

వికారశబ్దాన్నేతి చేన్నప్రాచుర్యాత్ । ౧౧ ।

వికారశబ్దేనావయవ శబ్దోభిప్రేతః । పుచ్చమిత్యవయవశబ్దాన్న
స్వప్రధానత్వం బ్రహ్మణ ఇతి యదుక్తం తస్యపరిహారోపశక్త్యః । అత్రో
చ్యతే - నాయందోషః ప్రాచుర్యాదవ్యవ యవశబ్దోపవత్తే । ప్రాచు
ర్యం ప్రాయావత్తి అవయవప్రాయే వచనమిత్యర్థః । అన్నమయాదీనాంహి
శిర ఆదిషు పుచ్చాన్తేవ్యవయవేషాక్షేపాన్తమయస్యాపిశిర ఆదీనవ్యవ
యవాన్తరాణ్యుక్త్యావయవ ప్రాయావత్త్య “బ్రహ్మపుచ్చంప్రతిష్ఠా”
త్యాహనావయవ వివక్షయా । యత్కారణమభ్యాసాదితి స్వప్రధా
నత్వం బ్రహ్మణఃసమర్థితమ్ । ౧౧ ।

తదేతువ్యవదేశాచ్చ ॥౧౨॥

సర్వస్యవీకారజాతస్య సానందమయస్య కారణత్వేన బ్రహ్మవ్యవదిశ్యతే - “ఇదం సర్వమసృజత । యదితం కించేతి । (తై-౨౬) సచ కారణం సద్రుహ్యస్యవీకారస్యానందమయస్య ముఖ్యయా సృత్యాసయవ ఉపపద్యతే । అవరాణ్యపి నూత్రాణి యథాసంభవం పుచ్చవాక్యనిర్దిష్టత్వేన బ్రహ్మణ ఉపపాదకాని ద్రష్టవ్యాని ॥౧౨॥

“మాంత్రివర్ణిక మేవచగ్మీయ తే ॥౧౩॥

ఇతశ్చ “బ్రహ్మపుచ్చంప్రతిష్ఠా”పర ఎవాత్మా । యస్మాత్ - బ్రహ్మవిదాపోషితి పరమి”త్యుపక్రమ్య” సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మే త్యస్మిన్మనే (తై - ౨౧) యత్రకృతం బ్రహ్మసత్యజ్ఞానానంత విశేషజైర్నిరారితం, తస్మాదాకాశాదిక్రమేణ స్థావరజగద్రూపాని భూతాన్యజాయంత యచ్చభూతాని సృష్ట్యాతాన్యనుప్రవిశ్యగుహయా మనస్థితం సర్వాంతరం యస్యవిజ్ఞానాయ అన్యోన్తర ఆత్మా అన్యోన్తర ఆత్మాఇతి ప్రకాశం తస్మాంత్రివర్ణిక మేవబ్రహ్మహమీయతే - “బ్రహ్మపుచ్చంప్రతిష్ఠే”తి (తై-౨౫) మన్తబ్రాహ్మణ యోజ్యైకార్థత్వం యుక్తమవిరోధాదన్యథాపి ప్రకృతహానాప్రకృతప్రక్రియేన్యాతమ్ । ఏతన్నిష్ఠేనచ “సైమాభార్గవీ వారుణేవిద్యా” (తై-౩౧౬) తస్మాద్రుహ్య పుచ్చంప్రతిష్ఠిత్యత్రస్య ప్రధానత్వంబ్రహ్మణస్తస్మాత్పర ఎవాత్మాబ్రహ్మ ౧౩॥

2. అంతరధికరణమ్॥

అంతరధ్యోవదేశాత్ ॥౧౪॥

ఇదమామూయతే - “అథయ ఏషాంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషోద్భవ్యతే హిరణ్యక్య శ్రుహిరణ్యకేశ ఆవ్రణభాత్సర్వ ఏవమవర్ణః ‘తస్యయథాకప్యాసం పుణ్డరీక మేవమగ్నీ తస్యదితినామస ఏవసర్వేభ్యః సావృభ్య ఉదిత ఉదేతహవై సర్వేభ్యః సావృభ్యోయ ఎవంవేదే

తృధిదైవతమ్ (భా - ౧|౬|౬,౨,౮) “అథాధ్యాత్మమ్” అథయవహా
 నరక్షిణి పురుషాద్వ్యతే (భా - ౧|౭|౧౧) ఇత్యాది । తత్రసంశయః -
 కింవిద్యాకర్మాతిశయవశాత్ప్రాప్తోత్పన్నః కల్పితసంసారి సూర్యమణ్డలే
 చక్షుషిచోపాస్యత్వేన శ్రూయతే కింవానిత్యసిద్ధివరమేశ్వర ఇతి । కింతా
 వత్ప్రాప్తం । సంసారితి । కుతః । రూపవత్త్వవశాత్ । అదిత్యపురుషే
 తావత్ “హిణ్యత్మశుః” ఇత్యాదిరూపముదాహృతమ్ । అక్షిపురుషేఽపిత
 దేవాదిదేశేనప్రాప్యతే - “తస్యైతస్యతదేవరూపంయదమువ్యరూపమి”
 తి । నచపరమేశ్వరస్యరూపవత్త్వంయుక్తమ్ “అశేబ్దమస్పశ్య మరూప
 మవ్యయమి”తిశ్రుతేః (కా - ౧|౩|౧౫) ఆధారశ్రవణాచ్చ - ‘య
 వహానరాదిత్యే’ ఏయహానరక్షిణి ‘తిచహ్యనాధారస్యస్యమహిమప్రతిష్ఠ
 స్య సర్వవ్యాపినిః పరమేశ్వరస్యాధార ఉపదిశ్యేత । నభగవతకస్మిన్ప్రతి
 ష్ఠిత ఇశస్వేమహిమ్నా’తి (భా - ౨|౨౪|౧), “అకాశవత్సర్వగతత్వనిత్య
 ఇతిచశ్రుతిభవతః । ఐశ్వర్యమర్యాదాశ్రుతేశ్చ । “సవీషయేచాముష్మా
 త్పూరాఞ్చలోకాస్తేషాం చేష్టేదేవకామానాం చేత్యాదిత్య పురుషస్యై
 శ్వర్యమర్యాదా (భా - ౧|౨|౬) “సవీషయేచైతస్మాదర్వాఞ్చలోకా
 స్తేషాం చేష్టేనునుష్యకామానాంచేత్వక్షిపురుషస్య । (భా - ౧|౨|౬)
 నచపరమేశ్వరస్య మర్యాదావదైశ్వర్యంయుక్తమ్ । “ఏషసర్వేశ ఏష
 భూతాధిపతిరేష భూతపాల ఏష సేతుర్విధరణ ఏషాంలోకానామ సం
 భేదాయేత్వవిశేషశ్రుతేః (బృ - ౪|౪|౨౨) తస్మాన్నావ్యాదిత్య
 యోరస్య పరమేశ్వర ఇత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూమః - అన్తస్థర్థోపదేశా
 దితి । “యవహానరాదిత్యే” “యవహానరక్షిణితిచ శ్రూయమాణఃపురు
 షఃపరమేశ్వరవః । నసంసారి । కుతః । తద్ధర్మో వదేశాత్ । తస్యహిపర
 మేశ్వరస్య ధర్మా ఇహోపదిష్టాః । తద్భూతాః - ‘తస్మాదితినామేతి
 శ్రావయిత్వాప్యాదిత్య పురుషస్యనామ “సవీషసర్వభ్యఃపాపృభ్యఉదిత
 ఇతిసర్వ పాపృవగమేన నిర్వక్తి । తదేవచకృతనిర్వచనం నామాక్షి
 పురుషస్యావ్యదితీ - “ యన్నామతిన్నామేతి । సర్వపాపృవగమశ్చ
 పరమాత్మన ఏవశ్రూయతే - ” య ఆత్మా పహతపాప్నై

“త్యాజా । తథాచాక్షుషేపురుషే” సైవర్కతా మతదుక్థం తస్య
 జన్మద్భిష్కా “త్వంకానమాద్యాత్మకతాం నిర్ధాయతి । నాచవరమే
 శ్వరస్య పవద్యతే । సర్వకారణత్వాత్సర్వశక్తోః పవత్యే । పృథివ్య
 గ్నాత్రిద్యాత్మకే చాధిదైవతంఋకానామేవాకాన్విణాద్యాత్మకేచాధ్యాత్మ
 మనుక్రమ్యానా - “తస్యర్కసామచగేష్టా” “ఇత్యధిదైవతమ్” ।
 తథాధ్యాత్మమపి యావమువ్యగేష్టతాగేష్టా” ఇతి । తిచ్చసర్వాత్మన
 ఏనోపపద్యతే “తద్యధిమేవీణాయాంగాయస్త్యేతుతే గాయతి తస్మా
 తేధననయ” ఇతిచ తాకికేవ్యపిగానేవ్యస్యైవగీయమానత్వందశ్శ
 యతి । తచ్చపరమేశ్వర పరిగ్రహే ఘటతే యద్యద్విభూతిమత్సత్వం
 శ్రీమదూర్జితమేవవా । తతఃజీవావగచ్ఛత్త్వా మమతేహిం శసంభవమితి
 (గీ - ౧౦।౪౦) భగవద్గీతాదశ్శనాత్ । లోకకామేశితృత్వ మపిని
 తక్షుశ్శంకూయమాణం పరమేశ్వరంగమయతి యత్తుక్తం హిరణ్యశ్శ్చ
 శ్రుత్వాదిరూపశ్రవణం పరమేశ్వరేనోపపద్యత ఇత్యత్రబ్రూమః- స్యాత్ప
 రమేశ్వరస్యాపీత్యాచకాన్వాయామయం రూపం సాధకానుగ్రహార్థమ్ ।
 “మాయాహ్యేషామయోస్మస్తాయన్మాం ఐశ్వరీ నారదా సర్వభూత
 గుణోత్కంఠునా మాంజ్ఞాతుమర్హసి” తిస్మరణాత్ । అపిచయత్ర తుని
 రస్తసర్వవిశేషం పారమేశ్వరం యావముపదిశ్యతే భవతి తత్రకాస్త్రమ్
 “అశబ్దమస్పృశమరూపమవ్యయమి” త్యాది । సర్వకారణత్వాత్తువికా
 రధర్మైశ్చపిక్షేపిద్విశిష్టః పరమేశ్వర ఉపాస్యత్వేన నిర్దిశ్యతే “సర్వకర్తా
 సర్వకామః సర్వగంధః సర్వరస ” ఇత్యాదినా (ఛా-౩।౧౪।౨) తథా
 హిరణ్యశ్శ్రుత్వాది నిర్దేశోపిభవిష్యతి । యదప్యాధారశ్రవణాన్న పర
 మేశ్వర ఇత్యత్రోపద్యతే- స్వమహిమప్రతిష్ఠస్యా ప్యాధారవిశేషవచేక
 ఉపాసనార్థో భవిష్యతి । సర్వగతత్వాద్భృహ్మహ్వోమవత్సర్వాంతర
 త్వోపపత్యే । ఐశ్వర్యమర్వాదాశ్రవణమవ్యధ్యాత్మాధిదైవతవిభాగాపేక్ష
 ముపాసనార్థమేవ । తస్మాత్పరమేశ్వర ఏవాత్మాదిత్యయో రస్తరు
 దిశ్యతే । ౧౪ ।

౮. ఆకాశాధికరణమ్.

ఆకాశస్సలిజ్జా త్థి ॥౧౫॥

ఇదమామనన్తి - “అన్యలోకస్య కాగతిరిత్యాకాశ ఇతిహోవాచ
సర్వాణిహవా ఇమానిభూతాన్యాకాశా దేవసముత్పద్యంత ఆకాశం
(వత్ససంయుక్త్యాకాశో హ్యేవైభ్యోజ్ఞాయానాకాశోపరాయణమితి) (భా
౧| 21౧). తత్రసంశయః - కిమిహాకాశజేన పరబ్రహ్మభిధీయతే
ఉత్తభూతాకాశమితి! కుతస్సంశయః! ఉభయత్రప్రయోగదశానాత్
భూతవిశేషే తావత్సుప్తసిద్ధో లోకవేదయారాకాశశబ్దః! (బ్రహ్మణ్య
విక్వచిత్ప్రియుజ్యమానోద్భవ్యతే! యత్రవాక్యశేష పశాదసాధారణ
గుణశ్రవణాద్వా నిరారితం బ్రహ్మభవతి యథా - “యదేష ఆకాశ
అనన్తోనస్మాది”తి (తై - ౨| ౮) ఆకాశోవైనామ నామరూపయో
ర్విర్వహితాతేయదనైరాతచ్ఛి హ్యే”తి చైవమాదా (భా-౮|౧౮| ౧)
అతస్సంశయః! కింపునరత్రయైకత్వమ్! భూతాకాశమితి! కుతస్సద్ధి
తరేణప్రయోగేణ శీఘ్రంబుద్ధి మారోహతిన చాయమాకాశశబ్ద ఉభ
యోస్సాధారణశ్శక్యో విజ్ఞాతృమనేకార్థత్వ ప్రసక్తాత్! తస్మాద్బ్రహ్మణి
గాణ ఆకాశశబ్దోభవితృమన్త్వతి! విభుత్వాది భిర్భూమభిర్భక్తైః సదృశ
మాకాశేన బ్రహ్మభవతి! సచముఖ్యసంభవే గాణోర్థోగ్రహణమన్త్వతి
సంభవతిచేహముఖ్యస్యైవాకాశస్యగ్రహణమ్! సనుభూతాకాశపరిగ్రహే
వాక్యశేషోనోపపద్యతే - “సర్వాణిహవా ఇమాని భూతాన్యాకాశా దేవ
సముత్పద్యంత ఇత్యాదిః! నైషదోషః భూతాకాశస్యాపివాయ్యాది
క్రమేణ కారణత్వోపపత్తే! విజ్ఞాయతేహ - “తస్మాద్వా ఏతస్మా
దాత్మేన ఆకాశస్సంభూతః! ఆకాశాద్వాయుః! వాయోర్హ్యైత్యాది
(తై - ౨|౧) జ్ఞాయస్త్వపరాయణత్వే అపిభూతాన్తరాక్షేషయోప
పద్యతే భూతాకాశస్యాపి! తస్మాదాకాశజేన భూతాకాశస్య గ్రహణ
మిత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూమః - ఆకాశస్సలిజ్జా త్థి! ఆకాశశబ్దేనబ్రహ్మణో

గ్రహణం యుక్తమ్ । కుత స్తలిజ్ఞాత్ । పరస్యహి బ్రహ్మణ ఇదం లిజ్ఞమ్ -
 “సర్వాణి హవా ఇమాని భూతాన్యాకాశాదేవ సముత్పన్నే” ఇతి ।
 పరస్మాద్ధిబ్రహ్మణో భూతానాముత్పత్తి రితి వేదాన్తేషు మర్యాదా । నను
 భూతాకాశస్యాపి వాయ్వాది క్రమేణ కారణత్వం దర్శితమ్ । సత్యం
 దర్శితమ్ । తథాపి మూలకారణస్య బ్రహ్మణోఽపరిగ్రహ దాకాశా
 దేవేత్యవధారణం సర్వాణీతిచ భూత విశేషం నానుకూలాస్యాత్ ।
 తథా “ఆకాశం ప్రత్యస్తం యన్తి” ఇతి బ్రహ్మ లిజ్ఞం “ఆకాశో హ్యేవై
 భ్యోజ్ఞాయానాకాశః పరాయణమితిచ జ్యాయాన్త్యపరాయణత్వే ।
 జ్యాయాన్త్యం హ్యనాపేక్షికం పరమాత్మన్యే వైకస్మిన్నాన్నూత్తమ్ - “జ్యాయాన్త్య
 యాన్త్యధివ్యా జ్యాయానంతరికాజ్యాయాన్తివో జ్యాయానేభ్యోలోకే
 భ్యః” (భా - 310813) ఇతి తథాపరాయణత్వమపి పరమకారణత్వా
 త్పరమాత్మన్యేవోపపన్నతరమ్ । శ్రుతిశ్చభవతి - “విజ్ఞానమాన్దం బ్రహ్మ
 రాతేర్దాతుః పరాయణమితి । (బృ - 312109) అపిచాన్త్యత్వదో
 షేణ శాలాసత్యస్య వక్షం నిర్దిత్వానన్తం కించిద్వస్తుకా మేనజైవ
 లినాఽఽకాశః పరిగృహీతస్తం చాకాశముద్గీధే సంపాద్యోవసంహరతి -
 “సప్తవపరోవరీయః సుదీధస్స ఏషానన్త ఇతి । (భా - 312109) తచ్ఛా
 నన్త్యం బ్రహ్మ లిజ్ఞమ్ । యత్సరుక్తం భూతాకాశం ప్రసిద్ధిబలేన ప్రథమ
 తరం ప్రతీయత ఇత్యత్ర బ్రూమః - ప్రథమతరం ప్రతీతమపి సత్ వాక్య
 శేష గతాన్త్యహ్మ గుణాన్త్యప్త్యాన పరిగృహ్యతే । దర్శిత శ్చ బ్రహ్మ
 ణ్యస్యాకాశతబ్దః - “ఆకాశో వైనామనామరూపయోర్నిర్వహితేత్యా
 దా । తథాకాశపర్యాయవాచినామపి బ్రహ్మణి ప్రయోగోద్భవ్యతే -
 “ఋచో అక్ష రేపరమేవోమస్యస్మిన్దేవా అధివిశ్వేనిషేదుః” (ఋ1 సం -
 3108132) “సైషా భార్గవీ వారుణీ విద్యా పరమేవో మప్రతిష్ఠితా”
 (తై - 312) “ఓంకం బ్రహ్మ ఖం బ్రహ్మ” (భా - 310813) “ఖం
 పురాణమి” తిచైవమాదా । వాకోవక్రమేపి వర్తమానస్యాకాశతబ్దస్య
 వాక్యశేషవశాద్యుక్తా బ్రహ్మవిషయత్వావధారణా । “అగ్నిరధీ తేనువా

కమి"తిహివాక్యోపక్రమగతోఽన్యస్మి శబ్దోమాణవక విషయోద్భవశ్చే ।
తస్మాదాకాశతబ్దం బ్రహ్మేతి సిద్ధమ్॥౧౫॥

౯. ప్రాణాధికరణమ్॥

అతఏవప్రాణః ॥౧౬॥

ఉద్గ్రీఢే - “ప్రస్తావతర్యాదేవతా ప్రస్తావమన్వాయతే” త్యుప
క్రమ్యశ్చాయతే - “కతమాసాదేవతేతిప్రాణ ఇతిహోవాద సర్వాణి
హవా ఇమానిభూతాని ప్రాణమేవాభిసందితే నిప్రాణ మభ్యుజ్జహతే సైమా
దేవతాప్రస్తావమన్వాయతే”తి (భా-౧౧౧౧౪, ౫) తత్రసంశయనిర్ణయా
పూర్వవదేవద్రష్టవ్యా । “ప్రాణబన్ధనంహిసోమ్యమనః” (భా-౬౧౮, ౨)
“ప్రాణస్యప్రాణమి”తి (బృ - ౪౧౪౧౮) చైవమాదా బ్రహ్మవిషయః
ప్రాణశబ్దోద్భవశ్చే । వాయువికారేతు ప్రసిద్ధతరోలోక వేదయోరత
ఇహ ప్రాణశబ్దేన కతరస్మిపాదానం యుక్తమితి భవతి సంశయః । కిం
పునరత్ర యుక్తమ్ । వాయువికారస్యవచ్చేవృత్తైః ప్రాణస్మిపాదానం
యుక్తమితి భవతిసంశయః । కింపునరత్రయుక్తమ్ । తత్రహిప్రసిద్ధతరః
ప్రాణశబ్ద ఇత్యవోచామ । ననుపూర్వవదిహాపి తల్లిజ్ఞాద్రుహ్మణ ఏవ
గ్రహణం యుక్తమ్ । ఇహాపివాక్యశేషే భూతానాం సంవేశనోద్గమన
పారమేశ్వరం కర్మప్రతియతే । న । ముఖ్యేపిప్రాణే భూతసంవేశనోద్గమన
స్యవశ్శనాత్ । ఏవం శూన్యమన్వాయతే - “యదావైపురుషఃస్వపితి
ప్రాణంతర్హి వాగప్యేతి ప్రాణం చక్షుః ప్రాణం శ్రోత్రం ప్రాణం మనః
సయదాప్రబుధ్యతే ప్రాణాదేవాధి పునర్జాయంతే ఇతిశ్చ । (బా-౧౦౧౩
౩౧౬) ప్రత్యక్షం చైతత్వాప్తవకాతే ప్రాణవృత్తావ పరిలుప్యమానాయా
విన్దియవృత్తయః పరిలుప్యంతే బోధకాతేచప్రాదుర్భవన్తితి । ఇంద్రియ
సారత్వాచ్చ భూతానామవిరుద్ధో ముఖ్యేప్రాణేపి భూతసంవేశనోద్గమన
వాదీవాక్యశేషః । అపిచాదిత్యోన్నం చోద్గ్రీఢ ప్రతిహారయోదేవతే
ప్రస్తావదేవతాయాః ప్రాణస్మిసంతరం నిర్దిశ్యతే । నచతయోద్రుహ్మ

త్వమస్తి । తత్సమాన్యచ్చ ప్రాణస్యాపి బ్రహ్మత్వ మిత్యేవంప్రాప్తే
 సూత్రకార ఆహ - అతవప్రాణ ఇతి । “తల్లిజ్ఞాది”తి పూర్వసూత్రే
 నిపమ్ । అతవ తల్లిజ్ఞాత్ప్రాణశబ్దమపివరం బ్రహ్మభవితమర్హతి ।
 ప్రాణస్యాపి బ్రహ్మలింగరంబన్యత్రోయతే । - “సర్వాణిహవా
 ఇమాని భూతాని ప్రాణమేవాభిసంవిశంతి ప్రాణమభ్యజ్ఞహతే (ధా - ౧
 ౧౧) ఇతి । ప్రాణనిమిత్తే సర్వేషాం భూతానాముత్పత్తి ప్రలయా
 పుచ్చ్యమానా ప్రాణస్య బ్రహ్మతాంగమయతః । సనూక్తం ముఖ్యప్రాణ
 పరిగ్రహేపి సంవేశనోద్గమన దర్శనమవిరుద్ధ స్వాప్రబోధయోర్దర్శన
 నాదిత్యత్రోచ్యతే - స్వాప్రబోధయోరిండియాణామేవ కేరలానాం
 ప్రాణాశ్రయం సంవేశనోద్గమనందృశ్యతేన సర్వేషాం భూతానామ్ ।
 ఇహతుస్త్వియాణాం సకరీరాణాంచ జీవావిష్టునాంభూతానాం “సర్వాణి
 హవా ఇమాని భూతానీ”తి శ్రుతేః । యదాపిభూత శ్రుతిర్మహాభూత
 విషయాపరిగృహ్యతే తదాపి బ్రహ్మ లింగత్వమవిరుద్ధమ్ । యత్సునర
 న్నాదిత్య సంవిధానాత్ప్రాణస్యా బ్రహ్మత్వమితి తదయుక్తమ్ । వాక్య
 శేషబలేన ప్రాణశబ్దస్యోచ్చితత్వే ప్రసిద్ధతరత్వం తదాకాశశబ్దస్యేవ
 ప్రతి విధేయమ్ । తస్మాత్సిద్ధం ప్రస్తావదేవతాయాః ప్రాణస్య బ్రహ్మ
 త్వమ్ । ౧౬ ।

౧౦. జ్యోతిరధికరణమ్ ।

జ్యోతిశ్చరణాభిధానాత్ । ౧౭ ।

ఇదమామనన్తి - “అథయదతఃపరోదివోజ్యోతిర్దీప్యతే విశ్వతః
 వృషేష్యన్తు త్రమేషూ త్రమేషు లోకేష్యదం వానదత్వది దమస్మిన్నస్తః
 పురుషేజ్యోతిరితి (ధా - ౩/౧౩) తత్రసంశయః - కిమహజ్యోతిశ్చజేనా
 దిత్యాది జ్యోతిరభిధేయతే కింవాపరమాత్మేతి । అర్థానరవిషయస్యాపి
 శబ్దస్య తల్లిజ్ఞమేవాసీనాసీతి ఏచార్యతే । కింతాప్రత్నాప్తమ్ । అదిత్యా
 దిక మేవజ్యోతిశ్చజేన పరిగృహ్యత ఇతి । కుతఃప్రసిద్ధేః । తమాజ్యోతి

రితిహిమాశబ్దా వరస్పరప్రతిద్వంద్వవిషయాప్రసిద్ధా । చక్షుర్వృత్తేర్నిరో
 ధకం శార్వరాదికం తమ ఉచ్యతే । తస్మాన్వివానుగ్రాహకమాదిత్యా
 ఇదికం జ్యోతిః । తథా “దీప్యతే” ఇతియమపి శ్రుతిరాదిత్యాది
 విషయాప్రసిద్ధా । సహిరూపాదిహీనం బ్రహ్మ “దీప్యతే” ఇతి ముఖ్యాం
 శ్రుతిమర్హతి । ద్యుమన్యాదత్వశ్రుతేశ్చ । సహిచరాచరబీజస్య బ్రహ్మ
 ణః సర్వాత్మకస్య ద్యౌర్మర్యాదాస్యాత్ । “వరోదివోజ్యోతి” రితిచ
 బ్రాహ్మణమ్ । సతునిష్ప్రదేశస్యాపిబ్రహ్మణః ప్రదేశవిశేష కల్పనాభా
 గినీ । సర్వతః పృష్ఠేష్వనుత్తమేషూత్తమేషులోకేష్వి”తివాధార బహు
 త్వశ్రుతిః శార్వజ్యోమ్యవపద్యతేతరామ్ । “ఇదం వావత్తద్యదిదమస్మి
 న్మనః పురుషేజ్యోతి” రితి (ఛా - 3/13/1) చక్షుర్వేదేజ్యోతిసి పరం
 జ్యోతి రధ్యస్యమానందృశ్యతే । సారూప్య నిమిత్తాశ్చాధ్యాసాభవన్
 కాకేయస్యతుజ్యోతిషః ప్రసిద్ధమబ్రహ్మత్వమ్ । “తస్యైషాదృప్తిః”
 “తస్యైషాశ్రుతి” రితి (ఛా - 3/13/2) చోష్ణ్యఘోషవిశిష్టత్వస్య శ్రవ
 ణాత్ । “తదేతద్దృష్టంచశ్రుతం చేత్యుపాసీతే” రిచ శ్రుతేః । “చక్షు
 వ్యః శ్రుతోభవతియ ఏవంవేదే” రితి (3/13/3) చాల్పఫలశ్రవణాదబ్రహ్మ
 త్వమ్ । మహాతేహిఫలాయ బ్రహ్మోపాసనమివ్యతే । సచాన్యదపి కిం
 చిత్స్వవాక్యేప్రాణాకాశ వజ్జ్యోతిషోన్తిబ్రహ్మలింగమ్ । తస్మాత్పాకృతం
 జ్యోతిరిహగ్రాహ్యమిత్యేవంప్రాప్తేబ్రూనుః జ్యోతిరిహబ్రహ్మగ్రాహ్యమ్ ।
 కుతశ్చరణాభిధానాత్ । పాదాభిధానాదిత్యర్థః । పూర్వస్త్విన్వివాక్యే
 చతుష్పాద్బ్రహ్మ నిర్దిప్తమ్ - “తావాసస్య మహిమాతతో జ్ఞాయాం
 శ్చపూరుషః । పాదోస్య సర్వాభూతాని త్రిపదస్యా మృతం
 చివీత్యనేనమస్తే” ణ (3/13/4) తచ్ఛయచ్ఛతుష్పదో బ్రహ్మణస్త్రీ
 పాదమృతం ద్యుసంబధిరూపం నిర్దిప్తం తదేవేహ ద్యుసంబధ్నాన్విర్దిప్త
 మితి ప్రత్యభిజ్ఞాయతే । తత్పరిత్యజ్యప్రాకృతంజ్యోతిః కల్పయతిఃప్రకృత
 హానాప్రకృత ప్రక్రియే ప్రసక్తేయాలామ్ । సకేలః జ్యోతిర్వాక్య ఏవ
 బ్రహ్మనువృత్తిః । పరస్యా మపిశాన్డీల్య విద్యాయా మనువర్తివ్యతే
 బ్రహ్మ । తస్మాదిహజ్యోతిరితి బ్రహ్మ ప్రతిపత్తవ్యమ్ । యత్తత్తమ్ -

“జ్యోతిర్దీప్యతే” ఇతి చైతా శబ్దా కా ర్యేజ్యోతిసి ప్రసిద్ధా వితి నాయం
 దోషః ప్రకరణాద్బ్రహ్మనగమే సత్యసయోశ్చిబ్దయోరవిశేషక త్వాత్ ।
 దీప్యమానకార్యజ్యోతిరుపలి తే బ్రహ్మణ్యపి ప్రయోగసంభవాత్ ।
 యేనసూర్యస్తపతితేజశ్చ” ఇతి (తై. బ్రా. 31.12) ఇతిచమస్తా
 వరాత్ । యదప్యక్తం ద్యుమర్త్యాదత్వం సర్వగతప్యబ్రహ్మశోనోపద్యత
 ఇత్యత్యోచ్యతే । సర్వగతస్యాపి బ్రహ్మణ ఉపాసనార్థః ప్రదేశ విశేష
 పరిగ్రహోన విరుద్ధతే । ననూకం నిష్ప్రదేశస్య బ్రహ్మణః ప్రదేశ
 విశేషకల్పనానోపపద్యత ఇతి । నాయం దోషః । నిష్ప్రదేశస్యాపి
 బ్రహ్మణ ఉపాధి విశేషసంబంధాని బ్రహ్మణ ఉపాసనాని శ్రూయన్తే ।
 తథాపి - ఆదిత్యే చకుషిహృదయ ఇతి ప్రదేశవిశేష సంబంధాని
 బ్రహ్మణ ఉపాసనాని శ్రూయన్తే । ఏతే “విశ్వతఃపృష్ఠేష్వి” త్యాధార
 బహుత్వమునపాదితమ్ । యదవ్యేతదుక్తం బౌద్ధ్యఘోషానుమితీకాకేయే
 కార్యే జ్యోతిష్యధ్యస్యమానత్వాత్సరమపి దివఃకార్య జ్యోతిరేవేతి ।
 తదవ్యయక్తమ్ । పరస్యాపి బ్రహ్మణోనామాది ప్రతీకత్వవత్ - కేయ
 జ్యోతిఃప్రతీకత్వోపపత్తేః । “దృష్టంచ శ్రుతంచేత్యుపాసీతే” తితు ప్రతీక
 ద్వారకం దృష్టత్వం శ్రుతత్వంచ భవిష్యతి । యదవ్యల్పఫల శివణాన్న
 బ్రహ్మణి తదవ్య నుపపన్నమ్ । సహాయతేఫలాయ బ్రహ్మక్రయణీ
 యం ఇయతేనేతి నియమహేతురసి । యత్రహి నిరస్తసర్వవిశేష సం
 బంధంపరం బ్రహ్మత్వత్వేనోపదిశ్యతే తత్రైకరూపమేవఫలంమోక్ష ఇత్యర
 గమ్యతే । యత్రతుగుణవిశేషసంబంధం ప్రతీకవిశేషసంబంధంవా బ్రహ్మో
 పదిశ్యతే తత్రసంసార గోచరాణ్యేవోచ్యాచచాని ఫలాని దృశ్యన్తే
 “అన్నాదోషసుదానోవిదతే వసుయ ఏవంవేదే” త్యాద్యాను (బృ-ర. 1
 2) శ్రుతిషు । యద్యపినస్వవాక్యే కించిజ్యోతిషో బ్రహ్మలిజ్జమస్తి
 తథాపి పూర్వస్మిన్వాక్యే దృశ్యమానం గ్రహీతవ్యం భవతి । తదుక్తం
 మాత్రకారణ - “జ్యోతిశ్చరణాభిధానాది”తి । కథం పునర్వాక్యాన్తర
 గతేన బ్రహ్మగుణిధానేన జ్యోతిఃశ్రుతిః స్వవిషయాచ్ఛక్యా ప్రచ్యాప
 యితుమ్ । నైషదోషః “యదతః పరోదివోజ్యోతిరితి ప్రథమతర త్వివ

తేన యచ్చబ్దేన సర్వనామ్నాద్యు సంబన్ధాత్ప్రత్యభిజ్ఞాయమానేపూర్వ
వాక్య నిర్దిష్టబ్రహ్మణీస్ససామర్థ్యేన పరామృష్టై సత్యధాజ్ఞోతిః శబ్ద
స్వాపి బ్రహ్మవిషయత్వోపపత్తేః । తస్మాదిహజ్ఞోతి రితిబ్రహ్మ ప్రతిపత్త
వ్యమ్ ॥౧౮॥

ఉపదేశభేదాన్నేతి చేన్నోభయస్మిన్నవ్య విరోధాత్ ॥౧౮॥
యదప్యేతదుకం పూర్వత్ర - “త్రిపాదమృతస్యాం దివీ”తి సప్తమ్యా
ద్యారాధారత్వేనోపదిష్టా ఇతిపునః “అథయదతః పరోదివః” ఇతి వశ్చ
మ్యామర్యాదాత్వేన । తస్మాదుపదేశభేదాన్నతస్యేహ ప్రత్యభిజ్ఞాప
మస్తీతితత్పరిహారవ్య మత్రోచ్యతే - నాయం దోషః ఉభయస్మిన్న
వ్యవిరోధాత్ । ఉభయస్మిన్నపిసప్తమ్యస్తేవశ్చమ్యస్తేచోపదేశోనప్రత్య
భిజ్ఞానం విరుధ్యతే । యథాలోకేవృక్షాగ్ని సంబద్ధోపిశ్యేన ఉభయభో
పదిత్యమానో దృశ్యతే । అపరఆహ - యథాలోకేవృక్షాగ్నిణా సం
బద్ధోపిశ్యేన ఉభయభోపదిత్యమానోదృశ్యతే - వృక్షాగ్నిశ్యేనో వృక్ష
ాగ్ని త్వరతః శ్యేన ఇతిచ । ఏవంచ దివః పరమపి సద్రుహ్యుదివీత్యుప
దిశ్యతే । తస్మాదస్తీపూర్వనిర్దిష్టస్య బ్రహ్మణ ఇహ ప్రత్యభిజ్ఞానమ్ ।
అతఃపరమేవ బ్రహ్మజ్యోతిశ్శబ్దమిసిద్ధమ్ ॥౧౮॥

౧౧: ప్రాతర్దనాధికరణమ్ ।

ప్రాణస్తథానుగమాత్ ॥౧౯॥

అస్తి । కాపీతః ప్రాహ్మణోప నిషదీన్ప్ర) ప్రతర్దనాభ్యాయికా-
ప్రతర్దనోహవైదైవాదాసిరింద్రస్య వీరియంధామోపజగామ యుద్ధేనచ
పౌరుషేణచ” త్వారభ్యామ్నతా । తస్యాంశ్చోయతే - “సహోవాచ
ప్రాణోస్మి ప్రజ్ఞాత్కృతం మామాయురమృత మిత్యుపాస్వే”తి । తథో
త్తరత్యాపి - “అథఖిలు ప్రాణివప ప్రజ్ఞాత్మైదం శరీరం పరిగృహ్యో
త్థావయతీ”తి (కా- 3/౧/౨౩) । తథానవాచం విజ్ఞానీతవక్తారం

విద్యాది" త్యాది । అస్తేచ "స ఏవప్రాణ ఏవప్రజా త్కాఽఽదో జహో
 మృత" ఇ త్యాది (కా - 31.15) తత్సంశయః - కిమిహ ప్రాణశబ్దేన
 వాయుమాత్రమభిధీయత ఉత దేవతాత్మేతి జీవోభవావరం బ్రహ్మేతి
 నను "అతఏవప్రాణ" ఇత్యత్రోపనిషత్సం ప్రాణశబ్దర్య బ్రహ్మపరత్వమ్ ।
 ఇహోపిచ బ్రహ్మలింగమస్తి - "అనన్తో జహోమృత" ఇ త్యాది । కథమిహ
 పునస్సంశయ స్సంభవతి । ఆనేక లింగదర్శనాదితిబూయః । న కేవల
 మిహ బ్రహ్మలింగ మేవోపలభ్యతే । స నిహీరత లిక్నాని 'మా మేవవిజా
 నీహి' తిన్నస్య వచనం (కా - 31.1) దేవతాత్మలింగమ్ "ఇదంశరీరం
 పరిగృహ్యతావయతీ" తిప్రాణలింగమ్ । "నవాచం విజ్ఞానీవక్తారం
 విద్యా ది" త్యాది జపలింగమత ఉపపన్నః సంశయః । తత్సంశయో
 ప్రాణ ఇతి ప్రాప్త ఉచ్యతే - ప్రాణశబ్దం బ్రహ్మవిజ్ఞేయమ్ । కుతస్త
 థానుగమాత్తథాహి - పార్వావ ర్యేణవ ర్యాలోచ్యమీ నేనా క్షేపదార్థా
 నాం సమన్వయో బ్రహ్మపరిపాదన పర ఉపలభ్యతే । ఉపక్రమేతా
 వత్ - "వరంపృణేష్య" తిన్నేణోక్తః ప్రతర్దనః పరమం పురుషార్థంపర
 ముపవిక్షేప । "త్యమేవమేవృణేష్యయంత్యం మనుష్యామహితతమం మన్వస
 ఇతి । తస్మై హితతమ త్వేనోపదిశ్యమానః ప్రాణః కథం పరమాత్మా
 నస్యాత్ । సహ్యాన్యత్ర పరమాత్మజ్ఞానాద్భిత్తమప్రాప్తి స్తి । "తమేన
 విదిత్వాతి మృత్యుమేతినాన్యః పథావిద్యతేయనాయే" త్యాది (శ్వేతా -
 31.5) శ్రుతిభ్యః । తథాసయోమాం వేదసహచైతన్య కేనచన కర్మణా
 లోకోమీయతే స సేయేనవభూణహత్యయే త్యాది (కా - 31.1) చ
 బ్రహ్మపరిగ్రహేణుటతే । బ్రహ్మవిజ్ఞానేనహి సర్వకర్మకయః ప్రసిద్ధః ।
 "క్షీయనేతాన్యకర్మాణి తస్మిన్మృతే పరావర" ఇ త్యాద్యాను (ము. - 9
 1.15) శ్రుతిమ । ప్రజ్ఞాత్మత్వంచ బ్రహ్మత్వకవోపపద్యతే ! సహ్య
 చేతసన్య వాయోః ప్రజ్ఞాత్మత్వం సంభవతి । తథోపగంహారేపి -
 "అనన్తో జహోమృత" ఇ త్యానన్త త్యాదీని సబ్రహ్మణోన్యత్ర సమ్యక్సంభవతి
 "సపసాధునా కర్మణా భూయాన్భవతినో ఏవాసాధునా కర్మణా కసియా
 నేవ హ్యేవసాధుకర్మ కారయతి తం యమేభ్యో లోకేభ్యో ఉన్నిన్తి

షణ్ణే । ఏష ఉపవా సాధుకర్మకారయతి తం యమేభ్యో లోకేభ్యో
 ధోని నీషణ్ణే ఇతి । ఏషలోకాధిపతిరేష లోకేశ ఇతిచ (కా - 31౮)
 సర్వమేతత్పరస్మిన్ప్రహ్లాద్యా శ్రీయమాణేనుగన్తు, శక్యతేన ముఖ్యే
 ప్రాణే । తస్మాత్ప్రాణోబ్రహ్మ ౧౯ ।

నవమరాశోష్టవదేశాదితిచేదధ్యాత్వాసంబంధభూమిహ్యస్మిన్ ॥ ౨౦ ॥
 యదు కం ప్రాణోబ్రహ్మేతి తదాస్మిన్ శే । నవరం బ్రహ్మప్రాణశబ్దమ్ ।
 కస్మాత్ । వక్తరాశోష్టవదేశాద్వక్తా హింద్రోనామ కశ్చిద్విగ్రహవా
 దేశతావిశేషః స్వరూత్మానం ప్రకరనాయాచ చక్రే “మామేవవిజాసి
 హి” త్యుపక్రమ్య “ప్రాణోస్మిప్రజ్ఞాశ్చే” త్యహంకారవాదేన । నవమ
 వక్తరాత్మత్వేనోపదిశ్యమానః ప్రాణః కథం బ్రహ్మహ్యత్ । నహి బ్ర
 హ్మణోపక్రమ్య సంభవతి - “అవాగమనా” ఇత్యాదిప్రతిభ్యః (బృ-
 31౮1౮) తథావిగ్రహసంబంధిభి రేవ బ్రహ్మణ్య సంభవిద్భిరగ్రైరాత్మా
 నం తుష్టాన - “త్రిశీరాణం త్యాప్తమహంమరున్ముఖాన్యతీభ్యాలాపృకే
 భ్యః ప్రాయచ్చమిత్తేవమాదిభిః ప్రాణత్వంచేంద్రీయబలవత్త్వాదువ
 పద్యతే । “ప్రాణోవైబలమి” తిహి విజ్ఞాయతే । బలస్యచేంద్రోదేవతా
 ప్రసిద్ధా । యాచకాచిష్టలకృతి రింద్రీయ కర్తృవ తదితిహి వదన్తి ।
 ప్రజ్ఞాత్మత్వ మప్యవశిహితజ్ఞానత్వా దేవతాత్మనసంభవతి । అప్రతి
 హతజ్ఞానాదేవతా ఇతి వదన్తి । నిశ్చితచైవం దేవతాశోష్టవదేశేహితత
 మత్వాదివచనాని యథాసంభవం తద్విషయాజ్యేవయోజయితవ్యాని ।
 తస్మాద్వక్తరంద్రాశోష్టవదేశాన్నప్రాణో బ్రహ్మత్యాకిప్యవతినమా
 ధీయతే - “అధ్యాత్మసంబంధ భూమాహ్యస్మిన్ని” తి । అధ్యాత్మ సంబంధః
 ప్రత్యగాత్మసంబంధ స్వభూమాబాహుల్యమస్మిన్నధ్యాయశుభలభ్యతే -
 “యావద్ధ్యస్మిన్ శక్తిరే ప్రాణోవసతి తావదాయురీతి ప్రాణస్యప్రజ్ఞా
 త్మనః ప్రత్యగ్భూతస్యా యుష్మదానోప సంహారయోః స్వాతంత్ర్యం
 దక్షయతి న దేవతావిశేషస్య పరాచీనస్య । తథాస్తిత్వేచప్రాణానాం
 నిశ్చేయసమిత్యధ్యాత్మమేవేంద్రియా శ్రయంప్రాణం దక్షయతి । తథా

“ప్రాణవప్రజాత్వేదం శరీరం పరిగృహ్యోత్పాదయతీతి (కా - 313)
 “సనాచం విజ్ఞానీతవక్తారం విద్యాది”తి చోపక్రమ్య - “తద్యథారథ
 స్యారేషునేమిరర్పితా నాభావరా అర్పితా ఏవమేవైతాభూతమాత్రాః
 ప్రజ్ఞా మాత్రాస్త్వర్పితాః ప్రజ్ఞామాత్రాః ప్రాణేర్పితాః సవప్రాణ
 ఏవ ప్రజ్ఞాత్మానందోజోమృత” ఇతి విషయేద్వితీయ వ్యవహారార నాభి
 భూతం ప్రత్యగాత్మానమేవోప సంహరతి । “సమ ఆత్మేతి విద్యాది”తి
 చోపసంహరః ప్రత్యగాత్మ పరిగ్రహే సాధున్నవరాచీన పరిగ్రహే ।
 “అయమాత్మా బ్రహ్మసర్వానుభూ”రితి (బృ - ౨/౫/౧౯) చశ్రుత్వ
 నరమ్ । తస్మాదధ్యాత్మ సంబంధ బాహుల్యాద్బ్రహ్మావదేశ ఏవాయం
 న దేవతాత్మోపదేశః । ౨౦।

శాస్త్రదృష్ట్యాత్మపదేశోనామ దేవవత్ । ౨౧।

ఇన్ద్రోనామదేవతాత్మా స్వమాత్మానాం పరమాత్మత్వేనాహ
 మేవపరంబ్రహ్మేత్వాత్పరేణదేశోనేన యథాశాస్త్రం పశ్యన్నపదిశేతిస్మ-
 “మామేవవిజానీహీ”తి । యథా “తద్దైత్యకృత్వన్నపిర్వామదేవః ప్రతి
 పేదేహం మనురథవం సూర్యశ్చ”తి తద్వత్ । తద్యోయో దేహానాం
 ప్రత్యబుధ్యత సవప తదభవది”తి (బృ- ౧/౪/౧౦) శ్రుతేః । యత్పన
 దుక్తం - “మామేవవిజానీహీ”త్వత్త్వా విగ్రహధర్మైర్ని ఆత్మానం
 తుష్టావత్వాప్రపథాదిభిరితి తత్పరిహర్యమైత్రోచ్యతే - సత్వాప్ర
 పథాదీనాం విజ్ఞేయేన్ద్రస్మత్కర్తృ నోపన్యాసోయస్మాదేవం కర్మాహం
 తస్మాన్మాం విజానీహీతి । కథంతర్హి । విజ్ఞానస్మత్కర్తృన । యత్కా-
 రణంతాప్రపథాదీని సాహసాన్యవన్యస్య పరేణ విజ్ఞానస్మతిమనుసం
 దధాతి- “తస్య మేత్రలోమచనమీయతే సయోమాం పేదనహవైతస్య
 కేనచకర్మాకా లోకోమీయతో ఇత్యాదిహ । ఏ తదుక్తం భవతి -
 యస్మాదీదృశాన్యపి క్రూరాణి కర్మాణి కృతవత్తోమమబ్రహ్మ భూతస్య
 లోమాపిసహింస్యతే । సయోన్యోపిమాం పేదనతస్య కేనచిదశిర్భా

లోకోపాన్యత ఇతి । విజ్ఞేయంతు బ్రహ్మైవ “ప్రాణోస్మిప్రజ్ఞాత్మా”
ఇతి వక్ష్యమాణం । తస్మాద్బ్రహ్మవాక్యమేతత్ ॥ ౨౦ ॥

జీవముఖ్యప్రాణలిక్ష్వాన్నేతి చేన్నోపాసాత్త్రై విధ్యాదాశ్రితత్వా
దిహతద్యోగాత్ ॥ ౨౧ ॥

యద్యవ్యధ్యాత్మ సంబంధ భూమదక్షానాన్న పరాచీనస్య జీవ
తాత్మన ఉపదేశః తథాపి బ్రహ్మవాక్యం భవతుమర్హతి । మతః ।
జీవముఖ్యప్రాణలిక్ష్వాచ్చ । జీవస్య అవదస్మిన్నాకేయ విస్మయం నిజముప
లభ్యతే । “నవాచం విజ్ఞానీతవక్తారం విద్యాదిత్యాది అత్రహివాగా
దిభిః కరణైర్వాప్యంతస్య కార్యకరణాధ్యక్షస్య జీవస్య విజ్ఞేయత్వనుభిధీ
యతే । తథాముఖ్యప్రాణలిక్ష్వమపి - “అథఖిలుప్రాణ ఏవ ప్రజ్ఞాత్మేనం
శరీరం పరిగృహ్యతావయతి”తి । శరీరధారణంచ ముఖ్యప్రాణస్య
ధర్మః । ప్రజ్ఞాత్మత్వమపి జీవేతావచ్చేతనత్వా దుపపన్నమ్ । ముఖ్యేపి
ప్రాణే ప్రజ్ఞాసాధవపాణా నరాశ్చయ త్వా దుపపన్న మేవ । తస్మాదిహ
జీవముఖ్యప్రాణయోగస్యతర ఉభావాప్రతియేయాతాం సబ్రహ్మేతిచేత్
నతఃజీవం ఉపాసాత్త్రైవిధ్యాత్ । ఏవం సతి త్రి ధముపాసనం ప్రసక్త్యేత
జీవోపాసనం ముఖ్యప్రాణోపాసనం జీవోపాసనం చేతి । సచైతదేకస్మిన్నా
కేయభ్యుపగమం యుక్తమ్ । ఉపక్రమోపసంహారాభ్యాం హివాక్యైకత్వ
మవగమ్యతే । “మామేవవిజానీహి” త్యుపక్రమ్య “ప్రాణోస్మిప్రజ్ఞా
త్మాతం మామాయురమృత మిత్యూపాస్మి” త్యుక్త్వాస్తే “సపప్రప్రాణ
ఏవప్రజ్ఞాత్మానన్తోజరోమృత” ఇత్యేకయాపా పుపక్రమోపసంహారా
ద్యుక్త్యే । తత్కర్తృత్వం యుక్తమాశ్రయితుమ్ । సచబ్రహ్మలిక్ష్వమస్య
పరత్వేన పరిణేతుం శక్యమ్ । దశానాం భూతమాత్రాణాం ప్రజ్ఞామా
త్రాణాంచ బ్రహ్మోన్యత్రార్పణా నుపపత్తే । ఆశ్రితత్వాచ్చాస్య
త్రాపి బ్రహ్మలిక్ష్వవత్ప్రాణలిక్ష్వస్య బ్రహ్మణీవుత్తే । ఇహపిచహిత
తమోపన్యాసాదిబ్రహ్మలిక్ష్వయోగాద్బ్రహ్మోపదేశవ వాయమితిగమ్యతే

యతుముఖ్యప్రాణలింగందర్శితం - “ఇదః శరీరం పరిగృహ్యోత్థాప
యత్” తి తదనత్ । (ప్రాణవ్యాపరస్యాపి పరమాయ తత్త్వా త్పరమాత్మ
స్య సచరితుం శక్యత్యాత్ । “న ప్రాణేన నాపానేన మర్యోజవతికశ్చన ।
ఇత రేణతు జీవ ని యస్మిన్నేతా పుపాశ్రితా” వితి శ్రుతేః (కాత - ౨।
౫। ౫) యదపి “నవాచం విజ్ఞానీతవక్తారం విద్యాది” త్యాది జీవలింగం
దర్శితం తదిహిం బ్రహ్మచక్షం నివారయతి । సహజవోనామాత్మన
భిన్నో బ్రహ్మణః “తత్త్వమసి” అహం బ్రహ్మాస్మి” త్యాది శ్రుతిభ్యః ।
బుద్ధ్యాద్యుపాధికృతంతు విశేషమాశ్రిత్య బ్రహ్మైవ సజ్జీవః కర్తాభోక్తా
చేత్యుచ్యతే । తస్యోపాధికృత విశేషపరిత్యాగేన స్వరూపం బ్రహ్మ
దర్శయితుం “వాచం విజ్ఞానీత వక్తారం విద్యాదిత్యాదినా వ్రత్య
గాత్మాభి ముఖికరణార్థముపదేశోన విరుధ్యతే ।

అథవా “నోపాసాత్రైవిధ్యాదాశ్రితత్యాదిహతద్యోగాది” త్యస్యా
యమన్యోర్థః । న బ్రహ్మవాక్యేపి జీవముఖ్య ప్రాణలింగం విరుధ్యతే ।
అథమ్ । ఉపాసాత్రైవిధ్యాత్ । త్రివిధమిహ బ్రహ్మోపాసనం వివక్షితం
ప్రాణధర్మేణ ప్రజ్ఞాధర్మేణ స్వధర్మేణచ । తస్మాద్బ్రహ్మణ ఏనై తదు
పాధిద్వయ ధర్మేణ స్వధర్మేణ చైకముపాసనం త్రివిధం వివక్షితమన్య
తాపి “మనోమయః ప్రాణశరీరః” (ఛా - ౩। ౧౪। ౨) ఇత్యాదా పుపాధి
ధర్మేణ బ్రహ్మణ ఉపాసనమాశ్రిత మిహాపి తద్యుచ్యతే వాక్యస్యాప
కేమోపసంహారాభ్యా మేకార్థత్వానగమాత్పాప్రజ్ఞాబ్రహ్మలింగవ
గమాచ్ఛ । తస్మాద్బ్రహ్మ వాక్యమేతిదితి సిద్ధమ్ । ౨౨।

(శ్రీ)

వేదా నమోమాంసామృతమ్

బ్రహ్మ సూత్ర భాష్య సం గ్రహః

అథ ప్రథమా ధ్యాయే

ద్వితీయఃపాదః

ప్రథమేపాదే “జన్మాద్యవ్యయత” ఇత్యాకాశాదేస్సమస్తస్య జగతో జగదాదికారణం బ్రహ్మత్వక్తమ్ । తస్యసమస్తజగత్కారణస్య బ్రహ్మణోవ్యాపిత్యం నిత్యత్వం సర్వజ్ఞత్వం సర్వశక్తిత్వం సర్వాత్మకత్వ మిత్యేవం జాతీయకాధర్మా ఉక్తావన భవన్తి । అర్థానర ప్రసిద్ధానాంచ కేమాంచిచ్ఛబ్దానాం బ్రహ్మవిషయత్వ హేతుప్రతిపాదనేనకాని చిద్వా క్యానిస్పష్ట బ్రహ్మలిక్ష్ణాని సందివ్యామానాని బ్రహ్మవరతయా నిర్ణీతాని పునరవ్యన్యాని వాక్యాన్యస్పష్ట బ్రహ్మలిక్ష్ణాని సందివ్యామానాని బ్రహ్మ వరతయా నిర్ణీతాని । పునరవ్యన్యాని వాక్యాన్యస్పష్ట బ్రహ్మలిక్ష్ణాని సందివ్యానే - కింపరం బ్రహ్మ ప్రతిపాదయన్త్యాహోన్విదర్థానరం కించిదితి తన్నిర్ణయాయారభ్యతే ద్వితీయః పాదః ।

౧౨. అస్త్ర్యామృధికరణమ్ ।

అస్త్ర్యామృధిదైవాదిషు తద్ధర్మవ్యవదేశాత్ । ౧ ।

“య ఇమంచలోకం పరంచలోకం సర్వాణిచభూతానియోస్త రోయమయతీ” త్యుపక్రమ్యశ్రోయతే - “యఃపృథివ్యాం తిష్ఠన్నృ థివ్యా అస్తరోయం పృథివీనవేదయన్య పృథివీ శరీరం యఃపృథివీ మస్తరోయ మయత్యేవత ఆత్మాస్త్ర్యామృమృత” ఇత్యాది (బృహ - ౩।౭।౧౨) । అత్రాధిదైవత మధిలోక మధివేద మధియజ్ఞ మధిభూత

మధ్యాత్మంఛ కల్పిత సర సస్థితో యమయితాస్తర్యామితి త్రోయతే
 సకమిధిదేవతాద్యభిమానీ దేవతాత్మా కల్పితీనాప్రాప్తాః మూర్త్యై
 శ్వర్యః కల్పితోగీ కింవాపరమాత్మా కింవాధాస్తరం కించిదిత్య పూర్వ
 సంజ్ఞాదశ్కనాత్సంశయః । కింతావన్నః ప్రతిభాతి । సంజ్ఞాయా అప్ర
 సిద్ధత్వాత్సం జ్ఞానావ్య ప్రసిద్ధేనార్థాన రేణకే నచిచ్ఛవిత్య మిత్యథవా
 నాని రూపితమర్థానరం శక్యమి నీత్యభ్యుపగమ మంతర్యామిశిబ్బత్వా
 స్తర్య మనయోగేన ప్రవృత్తానాత్మ సముప్రసిద్ధః । తస్మాత్పృథివ్యావ్యభి
 మానీ కల్పితేనోస్తర్యామి స్యాత్తథాచశ్రూయతే - “పృథివ్యే
 వయస్యాయతన మగ్నిర్లోకా మనోజ్యోతి” రిత్యాది (బృ- 31-100)
 సచకార్యకరణవత్ప్రతిష్ఠాదీన స్తస్మిన్మయమయతీతియక్తం దేవతా
 త్వనోయమయితృత్వమ్ । యోగినోవాకస్య చిత్సిద్ధస్య సర్వానుప్రవే
 తేన యమయితృత్వంస్యాత్ । సతుపరమాత్మా వేతియేత । అకార్య
 కరణాత్మాదిత్యేవం ప్రాప్త ఇదముచ్యతే - యోస్తర్యామ్యధిదైవాదిహ
 త్రోయతే సపరమాత్మై వస్యాన్నాస్య ఇతి । కుతస్తస్థర్మోపదేశాత్ ।
 తస్యహిపరమాత్మనోధర్మా ఇహనిర్దిశ్యమానాదృశ్యతే । పృథివ్యాది
 తావదధిదైవాది భేదభిన్నం సమస్తం వికారజాతమస్తస్మిన్మయ మయ
 తీతి పరమాత్మనో యమయితృత్వం ధర్మ ఉపపద్యతే । సర్వవికార
 కారణత్వే సతిసర్వశక్తుపవత్తే । ఏవత ఆత్మాస్తర్యామ్యమృత” ఇతి
 చాత్మత్వా మృతత్వముఖ్యే పరమాత్మన ఉపపద్యతే । “యంపృథివీన
 వేదే”తి చపృథివీ దేవతాయా అవిజ్ఞేయమస్తర్యామిణః బృహదేవతా
 త్వనోఽస్య మస్తర్యామిణం దశ్కయతి । “పృథివీదేవతాహ్యవామస్మి
 పృథివీత్యాత్మానం విజానీయాత్ “తథాఽదృష్టోశ్రుత” ఇత్యాదివ్యవదే
 శోయాపాదివిహీనత్వాత్పరమాత్మన ఉపపద్యత ఇతి । యత్ప్రకార్య
 కారణభ్య పరమాత్మానో యమయితృత్వం నోపపద్యత ఇతి । నైష
 దోషః । యోన్నియచ్ఛతి తత్కార్యకరణై రేవతస్య కార్యకరణవత్త్వేన
 వత్తే । తస్యాస్యనో నియతైత్య సవస్థాదోషశ్చ నసంభవతి । భేదా

భావాత్ । భేదేహి సత్యసవస్థాదోఽపవత్తి । తస్మాత్సరమాత్మైవాన్త
ర్యామి ॥౧॥

నచస్మార్ మతద్ధర్మాభిలాపాత్ ॥౨॥

స్వాదేతత్ । అదృష్టత్వాదయో ధర్మాసాన్నిఖ్యస్మృతి పరికల్పి
తస్య ప్రధానస్వాప్యసవద్యంతే రూపాదిహీనత యాతస్యతైరభ్యుప
గమాత్ । “అప్రతర్క్యమవిచ్ఛేయం ప్రసుప్తమసర్వత” ఇతిహిస్మరన్తి
తస్యాపి నియన్తృత్వం సర్వవికార కారణత్వా దుపవద్యతే । తస్మా
త్ప్రధాన మన్తర్యామి శబ్దం స్వాదత ఉత్తరముచ్యతే - నచస్మార్
ప్రధానమన్తర్యామిశబ్దం భవితుమర్హతి । కస్మాదతద్ధర్మాభిలాపాత్ ।
యద్యవ్యదృష్టత్వాదివ్యపదేశః ప్రధానస్య సంభవతి తథాపినదృష్ట
త్వాదివ్యపదేశసంభవతి । ప్రధానస్వాదేతవత్తేన తైరభ్యుపగమా
“దదృష్టాదప్రతర్క్యతామతోమనా విజ్ఞాతోవిజ్ఞాతే”తి (బృ -
౩|౭|౨౩) హివాక్యశేష ఇహభవతి । ఆత్మత్వమపి ప్రధానస్వాద
వద్యతే ॥౨॥

శారీరశ్చోభయేపి హిభేదేనైవమధీయతే ॥౩॥

నేతిపూర్వ సూత్రాదను వర్తతే । శారీరశ్చనాన్తర్యామి ।
కస్మాత్ । యద్యపిదృష్టత్వా దయోధర్మాన్తస్య సంభవన్తితథాపి
ఘటాకాశావదుపాధిపరిచ్ఛిన్నత్వాన్న కార్తృత్వేన వృథివ్యాదివ్యవ
రవస్థాతరం నియన్తుంచ శక్నోతి । అపిచోభయేపిహి శాఖనాకాన్యా
మాధ్యందినాశ్చాన్తర్యామిభో భేదనైసం శారీరం వృథివ్యాది వదధిష్ఠా
నత్వేన నియమ్యత్వేనచాధీయతే - “యోవిజ్ఞానే తిష్ఠన్తితి । (బృ -
౩|౭|౨౨) కాణ్వః । య ఆత్మనితివ్యన్న”తి మాధ్యం ధినాః । య
ఆత్మ నితివ్యన్న “త్యస్మిం స్థావత్వాతే భవత్యాత్మ శబ్దః శారీరస్యవాచకః
“యోవిజ్ఞానేతిష్ఠన్తి”త్యస్మి స్థాపితాత్ విజ్ఞాన శబ్దేన శారీర ఉచ్యతే ।

వీజ్ఞానమయోహి శారీరః । తస్మాత్సాక్షీరాదస్య ఈశ్వరో వైశ్వా
మితి సిద్ధమ్ । 3 ।

౧౩. వైశ్వానరాధికరణమ్ ।

వైశ్వానరః సాధారణశబ్దవిశేషాత్ । ౧ ।

కోన ఆత్మాకిం బ్రహ్మ"తి "ఆత్మాన మేవేమం వైశ్వానరం
సంప్రత్యధ్యేషి తమేవనో బ్రూహీతి చోపక్రమ్య (భా - ౫.౧౧.౧)
మృత్యుర్య వాయుకాశవారి పృథివీనాం సుతేజస్త్వాది గుణయోగ
మేతైకోపాసన నిసయాచ వైశ్వానరం ప్రత్యేషాం మూర్ధ్వాది భావముప
దిశ్యా మ్నాయతే । "యస్తేత మేవం ప్రాదేశ మాత్ర మభివిమాన
మాత్మానం వైశ్వానర ముపాస్తేన సర్వేషులోకేషు సర్వేషుభూతేషు
సర్వేషామృత్యున్నమతితస్యహవా ఏతస్యాత్మనో వైశ్వానరస్యమూర్ధైవ
సుతేజాశ్చక్షుర్విశ్వరూపః ప్రాణః పృథగ్వర్తాత్మా సందేహణా బహు
లోబస్తిరేవరయః పృథివ్యేవపాదాపురవన వేదిర్లోమాని బహిర్హృద
యం గార్హ పశ్యోమనోన్వాహర్య పచన ఆస్యమాహవసీయ" ఇత్యాది
(భా - ౫.౧౧.౨) తత్రసంశయః- కింవైశ్వానశబ్దేజాతర్హి రుప
దిశ్యతే ఉతభూతాగ్నిరథతదభిమానీ దేవతాథవా శారీరఆహోస్విత్పర
మేశ్వర ఇతి । కింపునరత్ర సంశయకారణమ్ । వైశ్వానర ఇతి జాతర
భూతాగ్ని దేవతానాం సాధారణ శబ్దప్రయోగాదాత్మేతిచ శారీర పర
మేశ్వరయోః । తత్రతస్యోపాదానం న్యాయ్యం కన్యవాహన మితి
భవతి సంశయః । కింతావత్ప్రాపం । జాతర్హిరితి । కుతః । తత్రహి
విశేషణక్వ చిత్ప్రయోగోదృశ్యతే - "అయమగ్నిర్వైశ్వానరోయో
యమస్తః పురుషేయే నేదమన్నం పచ్యతే యదిదమద్యతేః ఇత్యాదా
(బృ - ౫.౧) అగ్నిమాత్రం వాస్యాత్ । సామాన్యేనాపి ప్రయోగ
దత్తనాత్ । "విశ్వస్మా అగ్నిం భవనాయ దేవా వైశ్వానరం కేతు

మహామహాకృష్ణాన్ని త్యాగం (ఋ. సం - ౧ - ౧౦౮౧౧౨) అగ్నిశరీరా
 వాదేవతాస్మాత్తస్యా మపి ప్రయోగదక్షానాత్ । "వైశ్వానరస్య సుమ
 తోస్యా మరాజాహికం భువనానామభిశ్రీ రిత్యేవమాద్యాయాః (ఋ.
 సం - ౧౧౯౯౧౧) (శుతేర్దేవతా యా మైశ్వర్యాద్యుపేతాయాం సంభ
 వాత్ । అథాత్మశబ్ద సామానాధికరణ్యాదుపక్రమేచ "ఊన ఆత్మా
 కిం బ్రహ్మేతి క్షేలాత్మాశబ్ద ప్రయోగాదాత్మ శబ్దవశేనచ వైశ్వా
 నరశబ్దః పరిణేయ ఇత్యుచ్యతే తథాపిశారీర ఆత్మాస్మాత్తస్యభోక్తృ
 త్వేన వైశ్వానరసం నికరాత్పాదేకమాత్రమితిచ విశేషణస్య తస్మి
 న్నుపాధి పరిచ్ఛిన్నే సంభవాత్తస్మాన్నేశ్వరో వైశ్వానర ఇత్యేవం
 ప్రాప్తేతత ఇదముచ్యతే - వైశ్వానరః పరమాత్మాభవితు మ్నాతి ।
 తులస్సాధారణశబ్ద విశేషాత్ । సాధారణశబ్దయోర్విశేష సాధారణ
 శబ్ద విశేషః । యదప్యేతా పుభావప్యాత్మ వైశ్వానర శబ్దా సాధారణ
 శబ్దా వైశ్వానరశబ్దస్మరయస్య సాధారణః ఆత్మశబ్దస్యద్వయస్య తథాపి
 విశేషా ద్యుచ్యతే యేవపరమేశ్వర పరత్వంతయోరభ్యుపగమ్యతే - "తస్య
 మావా ఏతిస్యాత్మనో వైశ్వానరస్య మూర్ధనసుతేజా" ఇత్యాదిః । ఆత్ర
 హి పరమేశ్వర ఏవద్యుమూర్ధత్వాది విశిష్టసాధారణతః ప్రత్యగాత్మత్వే
 నోపస్యస్త ఆధ్యానాయేతి గమ్యతే కారణత్వాత్ । కారణస్యహి
 సర్వాభిఃకార్యగతాభిరవస్థాభిరవస్థావత్త్వాద్వ్య లోకాద్యవయవత్వముప
 పద్యతే । "ససర్వేషు లోకేషు సర్వేషు భూతేషు సర్వేష్మాత్మస్వన్న
 మత్రీ"తిచ సర్వలోకాద్యాశ్రయం ఫలం శ్రూయమాణం పరమకారణ
 పరిగ్రహేనంభవతి । "ఏవంహాస్య సర్వేష్మాన్మనఃప్రదూయన్" ఇతిచ
 (ఛా - ౫.౧౩.౧౪) తద్విడః సర్వేష్మాన్మనఃప్రదూహశ్రవణమ్ । "ఊన ఆత్మా
 కిం బ్రహ్మేతి చాత్మబ్రహ్మశబ్దాభ్యా ముపక్రమ ఇత్యేవ మేతాని
 లిక్తాని పరమేశ్వర మేవాపగమయన్తి । తస్మాత్పరమేశ్వర ఏవ వైశ్వా
 నరః । ౪।

స్మర్యమాణమనుమానంస్యాదితి 1711

ఇతిశ్చ పరమేశ్వర ఏవ వైశ్వానరః । యస్మాత్పరమేశ్వరస్యై
వాగ్నిరాస్యం ద్యౌర్ముఖేతీదృశం త్రైలోక్యాత్మకం యావం స్మర్యతే-
“యస్మాగ్నిరాస్యం ద్యౌర్ముఖైరాఖం నాభిశ్చరణౌ కిణిః । సూర్యశ్చ
క్షుధిశః శ్రోత్రం తస్మైలోకాత్మనేనమ” ఇతి ॥ ఏతత్స్మర్యమాణం
యావం మూలభూతాం శ్రుతిమనుమాన యదస్య వైశ్వానరశబ్దస్య పర
మేశ్వర పరత్వేనుమానలింగం గమకం స్యాదిత్యర్థః । ఇతిశబ్దో హేత్వర్థః
యస్మాదిదం గమకం తస్మాదపి వైశ్వానరః పరమాత్మైవేత్యర్థః ।
యద్యపి స్తుతిరియం “తస్మైలోకాత్మనేనమ” ఇతి స్తుతిత్వమపినా సతి
మూలభూతే వేదవాక్యే సమ్యగీదృశేన యావేణ సంభవతి । “ద్యాం
మూర్ధానం యస్య విప్రావదన్తి ఖం వైవాఖిం చంద్రసూర్యాచనేత్రే ।
దిశః శ్రోత్రేవిద్ధి పాదౌ కిణించ సోదిన్యాత్మా నర్వభూతప్రణేతే” త్యే
వం జాతీయకాచస్మృతి రిహోదాహరణ్యా 1711

శబ్దాదిభ్యోస్తః ప్రతిష్ఠానాచ్చనేతి చేన్నతథాదృష్ట్యవ దేశా
దసంభవా త్పురుషమపిచైవ మధీయతే 1712

అత్రాహ - స పరమేశ్వరో వైశ్వానరో భవతుమర్హతి । కుతః ।
శబ్దాదిభ్యోస్తః ప్రతిష్ఠానాచ్చ । శబ్దస్తావద్యైశ్వానరశబ్దో నపరమేశ్వరే
సంభవత్కర్తృత్వేనారూఢత్వా తథాగ్నిశబ్ద “స్స ఏవోగ్నిర్యైశ్వానర” ఇతి
అదిశబ్దా “ద్భృదయంగార్హవత్య” ఇత్యాద్యగ్ని త్రేతావక్చల్వనమ్ ।
(భా - 11101-1) “తద్యద్యత్తం ప్రథమమాగచ్ఛేత్తద్ధోమీయమి”
త్యాదినాచ (భా - 11101-1) ప్రాణాహుత్యధికరణతాసంకీర్తనమేతేభ్యో
హేతుభ్యోజాతరో వైశ్వానరః ప్రత్యేతవ్యః । తథాస్తః ప్రతిష్ఠానమపి
త్రోయతే - “పురుషేస్తః ప్రతిష్ఠితంవేదే”తి । తచ్చజాతరే సంభవతి ।
తస్మాన్నపరమేశ్వరో వైశ్వానర ఇత్యత్రోచ్యతే - సతథాదృష్ట్యవ దేశా
దితి । సశబ్దాదిభ్యః కారణేభ్యః పరమేశ్వరస్య ప్రత్యాభ్యాసంయుక్తమ్

తుతస్తథా జాతర పరిత్యాగేన దృష్టుప జేశాత్పరమేశ్వర దృష్టిర్ని జాతరే
వైశ్వానర ఇహోపదిశ్యతే । “మనోబ్రహ్మేత్సుపాసేత” త్యాదివత్
(ధా - 310౮10) అథవా జాతర వైశ్వానరోపాధిః పరమేశ్వర ఇహ
ద్రష్టవ్యత్వేనోపదిశ్యతే - “మనోమయఃప్రాణ శరీరోబరూప” ఇత్యా
దివత్ । (ధా - 310౮1౨) యదిచేహ పరమేశ్వరో నవివక్ష్యేతకేవల
ఏవ జాతరోగ్నిర్వివక్ష్యేత । తతోమూర్తైఃసుతేహ ఇత్యాదేర్విశేషస్యా
సంభవ ఏవస్యాత్ । యదిచ కేవల ఏవ జాతరో వివక్ష్యేత పురుషేస్తః
ప్రతిష్ఠి తత్త్వం కేవలం తస్యస్యాన్నతు పురుషత్వమ్ । పురుషమపిచైవ
మథీయతే వాజస నేయినః - “స ఏహోగ్నిర్వైశ్వానరోయత్పురుషః
సయోహౌతమేవమగ్నిం వైశ్వానరం పురుషవిధం పురుషేస్తః ప్రతిష్ఠి
తం వేదే”తి (శ్రాబ్రా1001౬10100)1 పరమేశ్వరస్యతు సర్వాత్మత్వా
త్పురుషత్వం పురుషేస్తః ప్రతిష్ఠితత్వంచో భయముపపద్యతే ।౬।

అత ఏవన దేవతాభూతంచ ।2।

యత్పనరుక్తంభూతాగ్నేరపి మస్త్రవర్ణద్యులోకాదిసంబంధశ్చ-
నాన్యుర్దైవ సుతేహ ఇత్యాద్యనయవ కల్పనంత్వస్యైవ భవిష్యత్తితచ్ఛ
రీరాయా దేవతా యావైశ్వర్యయోగాదితిత్పరిహర్తవ్యమశ్రోచ్యతే-
అత ఏవోక్తేభ్యోన దేవతా వైశ్వానరః । తథాభూతాగ్నిరపి నవైశ్వా
నరః । నహిభూతాగ్నేరాష్ట్య ప్రకాశమాత్రాత్మకస్య ద్యుమూర్ధ
త్వాది కల్పనోపపద్యతే । వికారస్య వికారాస్తరాత్మత్వా సంభవాత్ ।
తథాదేవతాయాస్సత్వపైశ్వర్య యోగోనద్యుమూర్ధత్వాది కల్పనా
సంభవతి । అకారణత్వాత్పరమేశ్వరా ధీనైశ్వర్యత్వాచ్చ । అత్మశబ్దా
సంభవశ్చ సర్వేష్వేవ పక్షేషు స్థిత ఏవ ।2।

పాక్షాపవ్య విరోధం జైమినిః ॥౮॥

పూర్వంజాతరాగ్ని ప్రతీకో జాతరాగ్న్యపాథికోవాపరమేశ్వర
ఉపాస్య ఇత్యుక్తమస్తః ప్రతిష్ఠితత్వా ద్యనురోధేన । ఇదానీంశువిన్యైవ
ప్రతీకోపాథి కల్పనాభ్యాం సాక్షాదపి పరమేశ్వరోపాసన పరిగ్రహేనకశ్చి
ద్విరోధ ఇతి జైమినిరాచార్యోమన్యతే ॥౮॥

కథం పునః పరమేశ్వర పరిగ్రహేనాదేశ మాత్రశ్రుతిరుపపద్యత
ఇతితాం వ్యాఖ్యాతు మారభతే

అభివ్యక్తేరిత్యాశ్చర్యః ॥౯॥

అతినూత్రస్వాపి పరమేశ్వరస్య ప్రాదేశమాత్ర మభివ్యక్తినిమి
త్తం స్యాదభివ్యజ్యతేతిల ప్రాదేశమాత్ర పరిమాణః పరమేశ్వర ఉపాసకా
నాం కృతే । ప్రదేశేషు వాహ్యసయాదిషూ లభిస్తానేషు విశేషేణాభివ్య
జ్యతే । తతః పరమేశ్వరేపి ప్రాదేశమాత్రశ్రుతిరభివ్యక్తే రుపపద్యత
ఇత్యాశ్చర్యః ఆచార్యోమన్యతే ॥౯॥

అనుస్మృతేన్నాదరిః ॥౧౦॥

ప్రాదేశమాత్ర హృదయప్రతిష్ఠేన వాయం మనసానుస్మర్యతే
తేన ప్రాదేశమాత్ర ఇత్యుచ్యతే । యథాప్రథమతా యవాః ప్రస్తా
ఇత్యుచ్యంతే తద్వత్ । ఏవ మనుస్మృతి నిమిత్తా పరమేశ్వరే ప్రాదేశ
మాత్రశ్రుతిరితి బాదరిరాచార్యోమన్యతే ॥౧౦॥

సంపత్తేరితి జైమినిస్తథాహి దత్తయతి ॥౧౧॥

సంపత్తినిమిత్తావాప్యాత్ప్రాదేశమాత్రశ్రుతిః । కుతస్తథాహి -
సమానప్రకరణేవాజనేయి బ్రాహ్మణం ద్యుప్రభృతీస్సృధివీషద్యంతాం

ప్రేక్షాత్మనో వైశ్వానరస్యావయవా నధ్యాత్మమూర్ధ ప్రభృతిషు
చుబుక పర్వస్తేషు జేహవయజేషు సంపాదయాన్వాదేశమాత్రసంపత్తిం
పరమేశ్వరస్య దత్తాయతి । చుబుకమిత్యధరం ముఖఫలక ముచ్యతే ।
సంపత్తినిమిత్తం ప్రాదేశమాత్రిశుతిం యుక్తరాం జైమినిరాచార్యో
మన్యతే ॥౧౧॥

అమన నిచైనమస్థిక్ ॥౧౨॥

అమన నిచైనం పరమేశ్వరమస్థిన్ముగ్ధ చుబుకానరాశే జాబా
లాః- “య ఏహేనస్తోవ్యక్త ఆత్మాసో విముక్తే ప్రతిష్ఠిత ఇతి । సోవిము
క్తః కస్మిన్ప్రతిష్ఠిత ఇతి । పరణాయాం నాస్మాంచ మధ్యే ప్రతిష్ఠిత ఇతి
కావై పరణాకాచనాసీతి” । తత్రచేమామేవ నాసికాం పరణానాసీతి
నిరుచ్యయా సర్వాణిండియ కృతాని పాపాని పారయతీతి సావరణా
సర్వాణిండియ కృతాని పాపాని నాశయతీతి సానాసీతి” పునరామన ని
“కతమచ్చాస్యసానం భవతీతి । భ్రువోర్ద్వారానస్యచయః సుంధిః సపష
ద్యులోకస్య పరస్యచ సంధిర్భవతీతి” (జాబా - ౧) తస్మాదుపవానా పర
మేశ్వరే ప్రాదేశమాత్రశ్రుతిః । అభివిమానశ్రుతిః ప్రత్యగాత్మత్వాభి
ప్రాయా । ప్రత్యగాత్మత యాసర్వైః ప్రాణిభిరభివి మియత ఇత్యభి
విమానః । అభిగతో వాయం ప్రత్యగాత్మత్వాద్విమానశ్చమానవియో
గాదిత్యభిప్రాయః । అభివిమి మితేవా సర్వం జగత్సర్వత్యాదిత్యభి
విమానః । తస్మాత్పరమేశ్వరో వైశ్వానర ఇతి సిద్ధమ్ ॥౧౨॥

౧౩. భూమాధికరణమ్॥

భూమాసంప్రసాదాదధ్యుపదేశాత్ ॥౧౩॥

ఇదమామన ని - “భూమాత్యేవ విజ్ఞానీతవ్య ఇతి భూమానం
భగవో విజ్ఞాన ఇతి । “యత్రనాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛ్రుణోతి

నాన్యద్విజానాతి సభూమాధయత్రాన్యత్పశ్యత్పశ్యన్యద్విజానాత్పశ్యచచ్ఛే
 ణోతి తదల్పమిత్యాది (ఛా- 21.931-98) తత్రసంశయః- కింప్రాణో
 భూమాస్వాదాహోస్వి త్వరమాత్మేతి । కుతస్సంశయః । భూమేతి తావ
 ద్భూమత్వ మభిధీయతే । “బహోర్లోపోభూచబహోః” (పా-21.810-15)
 ఇతి భూమశబ్దస్య భావప్రత్యయాస్తతా స్మరణాత్ । కిమాత్మకం పున
 స్తద్భూమత్వమితి విశేషా కాంక్షాయాం “ప్రాణోవా ఆశాయా భూ
 యాని” (ఛా-21.916-19) సంనిధానాత్ప్రాణోభూమేతి ప్రతిభాతి తథా
 శ్చేతంహ్యేవ మేభగవద్దృశ్యేభ్యస్త రతికోకమాత్మ విదితి సోహంభగవః
 కోచామితం మాభగవాన్భోకస్య పారం తారయతు” (ఛా- 21.913)
 ఇతి ప్రకరణోక్తానాత్వరమాత్మా భూమేత్వపి ప్రతిభాతి । తత్రకస్యో
 పాదానం న్యాయ్యం కస్యవాహనమితి భవతి సంశయః । కింతావత్ప్రా
 ప్తమ్ । ప్రాణోభూమేతి । కస్మాద్భూయః ప్రశ్నప్రతిపచన పరంపరా
 దర్శనాత్ । యథాహి- “అస్తిభగవో నామ్నోభూయ” ఇతి “వాగ్వా
 వనామ్నోభూయసీ”తి । తథా “స్తి భగవోవాచో భూయ” ఇతి ।
 “మనోవాచనాచో భూయ” ఇతిచ నామాదిభ్యోహ్య ప్రాణాద్భూయః
 ప్రశ్నప్రతిపచన ప్రవాహః ప్రవృత్తః । నైవం ప్రాణాత్పరం భూయః
 ప్రశ్న ప్రతిపచనం దృశ్యతేస్తీ భగవః ప్రాణాద్భూయ ఇత్యదోవాప
 ప్రాణాద్భూయ ఇతి । ప్రాణమేవతు నామాదిభ్య ఆశాస్తేభ్యోభూయూ
 సం “ప్రాణోవా ఆశాయాభూయాని” త్యాదినాస ప్రవర్జ్యముక్త్యా ప్రాణ
 దర్శనశ్చాతి వాదిత్వ-మతివాద్య సీత్యతివాద్యసీతి బ్రూయూన్నా
 వహ్నువీతే” త్యభ్యనుజ్ఞాయై వతువా అతివదతియః స త్యేనాతివదతి”తి
 ప్రాణవ్రతమతి వాదిత్వ మనుకృప్యావరిత్యజ్యైవ ప్రాణం స త్యాది పర
 మ్పరయా భూమాన మవతారయ న్ప్రాణమేవ భూమానం మన్యత
 ఇతి గమ్యతే । కథం పునః ప్రాణేభూమ నివ్యాభ్యాయమాసే” యత్ర
 నాన్యత్పశ్యతీ” త్యేతద్భూమ్నా లక్షణవరం వచనం వ్యాభ్యాయే తేత్యు
 చ్యతే - సుషుప్తావసాయాం ప్రాణగ్రస్తేషు కరణేషు దర్శనా దివ్యవ
 హార నిశ్చుత్తి దర్శనాత్సంభవతి ప్రాణస్వాపి” యత్రనాన్యత్పశ్యతీత్యే

తల్లకణమ్ । తస్మాత్ప్రాణో భూమేత్యేవం ప్రాప్తమ్ । తత ఇదముచ్యతే
 పరమాత్మైవేహ భూమా భవతు మర్హతి సప్రాణః । కస్మాత్సంప్ర
 సాదా దధ్యుపదేశాత్ । సంప్రసాద ఇతి సుషుప్తం స్థానముచ్యతే ।
 సమ్యక్ప్రసీదత్యస్మిన్నితి నిర్వచనాత్ । బృహదారణ్యకేచ స్వప్నజాగ
 రిత స్థానాభ్యాం సహపాతాత్తప్యంచ సంప్రసాదావస్థాయాం ప్రాణో
 జాగర్తీతి ప్రాణోత్ర సంప్రసాదోభి ప్రేయతే । ప్రాణాదూర్ధ్వం భూమ్న
 ఉపదిశ్య మానత్వా దిత్యర్థః । ప్రాణ ఏవచేద్భూమాస్యాత్స ఏవతస్మా
 దూర్ధ్వముపదిశ్యతే త్యజేత్తమేనైతత్సాత్ । సహినామైవనామ్నో
 భూయ ఇతి నామ్న ఉర్ధ్వ ముపదిష్టమ్ । కింతర్హినామ్నోస్య దధాస్తర
 ముపదిష్టం వాగాఖ్యమ్ - “వాగ్వాపనామ్నోభూయసీ”తి । తథా
 వాగాదిభ్యోప్యాప్రాణాదధాస్తర మేవ తత్ర తత్రోర్ధ్వముపదిష్టమ్ । తద్వ
 త్ప్రాణాదూర్ధ్వ ముపదిశ్యమానో భూమాప్రాణాదధాస్తర భూతో
 భవతుమర్హతి । నస్విహనాస్తివశో”స్తి భగవః ప్రాణాద్భూయ ఇతి
 నాసి ప్రతిపచనమస్తి ప్రాణాద్వాప భూయోస్తితి । కథం ప్రాణాదధి
 భూమోపదిశ్యత ఇత్యుచ్యతే । ప్రాణవిషయమేవచాతివాదిత్వ ముత్తర
 త్రాను కృష్యమాణం వశ్యామః - “ఏవతువా అతిపదతి యస్సత్యే
 నాతి పదతీ”తి । తస్మాన్నాస్తి ప్రాణాదధ్యుపదేశ ఇత్యుచ్యతేనతా
 వత్ప్రాణ విషయస్యైవాతి వాదిత్వ స్తైతదనుకరణ మితిశక్యంవత్తుం
 విశేషవాదాత్ । “యస్సత్యేనాతి పదతీ”తి । ననువిశేషవాదోవ్యయం
 ప్రాణవిషయ ఏవ భవిష్యతి । కథమ్ । యథాహ్నిహోత్రీయః సత్యం
 పదతిత్యుక్తేన సత్యపదనేనాగ్నిహోత్రీత్వం । కేనతర్హ్యాగ్నిహోత్రేనైవ
 సత్యపదనంత్యగ్నిహోత్రీణో విశేష ఉచ్యతే । తథా “ఏవతువా అతి
 పదతి యస్సత్యేనాతి పదతీ”త్యుక్తేన సత్యపదనేనాతి వాదిశ్యమ్ । కేన
 తర్హిప్రకృతేన ప్రాణవిజ్ఞానేనైవ । సత్యపదనంతు ప్రాణవిశేష విష
 క్యత, ఇతి । నేతిబ్రూమః శ్రుత్యర్థ పరిత్యాగ ప్రసక్తాత్ । శ్రుత్యాహ్య
 త్ర సత్యపదనే నాతి వాదిత్వం ప్రతీయతే , “యస్సత్యేనాతి పదతిభూతి
 పదతీ”తి । నాత్రప్రాణ విజ్ఞానస్య సంకీర్తన మస్తి । ప్రకరణాత్తు ప్రాణ

విజ్ఞానం సంబద్ధేత । తత్రప్రకరణానురోధేన శ్రుతిః పరిత్యక్తా గ్యాత్ ।
 ప్రకృతవ్యావృత్త్యర్థశ్చతుశ్చోన సంగచ్ఛతే “ఏవమేవా అభివదతి”తి ।
 సత్యం త్వేన విజ్ఞాసి తవ్యుచ (భా - 21౧౬) ప్రయత్నాన్తరకరణ
 మర్థానర వివక్షాం సూచ యతి । తస్మాచ్ఛ్లేషేద ప్రశంసాయాం
 ప్రకృతా యామేవతు మహాబ్రాహ్మణో యశ్చతురోవేదానధీః ఇత్యే
 కవేదేభ్యోర్థాన్తర భూతశ్చతు ర్వేదః ప్రశస్యతే । తాదృగేతద్విష్టవ్యమ్
 నచ ప్రశ్నప్రతి వచన రూపయైవార్థానర వివక్షయాభవితవ్య మినియ
 మోస్తి । ప్రకృత సంబంధా సంభవకారితత్వాన్తరకరణ వివక్షాయాః ।
 తత్రప్రాణానమనుశాసనం శ్రుత్వాత్మాక్షీం భూతం నారసం స్వయ
 మేవ ససత్కుమారోవృత్త్యాదయతి । యత్రాత్మా విజ్ఞానేన వికారా
 నృతవిషయేణాతివాదిత్వమనతివాదిత్వమేవత “దేవతువా అతిసదతియస్స
 త్యేనాతిసదతీ”తి । తత్రసత్యమితివరంబ్రహ్మచ్యతేపరమార్థరూపత్వాత్
 “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మేతిచ (తై - ౨౧) శ్రుత్యన్తరాత్ ।
 తథావృత్త్యాదితా యనారదాయ “సోహం భగవన్సత్యేనాతిసదానీ”
 త్యేవం ప్రవృత్తాయ విజ్ఞానాది సాధనవరంసరయూభూమాన ముపదితి
 తత్రయత్రాణాదధిసత్యం వక్తవ్యం ప్రతిజ్ఞాతం తదేవేహ భూమెత్వ
 చ్యుత ఇతి గమ్యతే । తస్మాదస్తిప్రాణాదధిభూమ్న ఉపదేశ ఇత్యతిః
 ప్రాణాదన్యః పరమాత్మాభూమా భవతుమ్హతి । ఏవం చేహార్థ
 వివిదిషయా ప్రకరణస్యోత్థాన ముపపన్నం భవిష్యతి ప్రాణవేహార్థా
 వివక్షిత ఇత్యేతదపి నోపపద్యతే । సహిప్రాణస్య ముఖ్యయావృత్త్యా
 తత్త్వ మస్తి సచాన్యత పరమాత్మజ్ఞానాచ్ఛో కనిసివృత్తిరస్తి । నాన్యః
 పంథావిద్యతేయనాయోతి శ్రుత్యన్తరాత్ (శ్వే = ౬.౧౫) “తంమా
 భగవాన్భోకన్య పారంతరయత్త్వి”తి (భా - 21౧3) చోపక్రమ్య
 సంహరతి “తస్మైమృదితకషాయాయతమసః పారదర్శయతి భగవా
 న్ససత్కుమార” ఇతి । తమ ఇతిశోకాది కారణ మవిద్యోచ్యతే ।
 ప్రాణాన్తే చానుశాసనేపప్రాణస్యాన్యాయ తతోచ్యతే । ఆత్మకఃప్రాణ
 ఇతిచ బ్రాహ్మణమ్ (భా - 21.౨౬.౧౦) ప్రకరణాన్తే పరమాత్మవివక్షా

భవిష్యతి । భూమాతుప్రాణ ఏవేతి చేస్తు । సభగవః కస్మిన్ప్రతిష్ఠిత
ఇతిస్వే మహిమ్నీ “త్యాదినా (భా- 21-28) 1) భూమ్న ఏవాప్రక
రణ సమాప్తే రనుకరణాత్ । వైపుల్యాత్మికాచ భూమయాపతా సర్వ
కారణ త్యాత్వరమాత్మ సస్సుతరాముపపద్యతే 11031

ధర్మోపపత్తేశ్చ 11041

అపిచయే భూమ్నిశ్రూయస్తే ధర్మాస్తే పరమాత్మయ్యుపపద్యంతే
“యత్రనాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛ్రోణోతి నాన్యద్విజానాతి సభూషే”తి
దర్శనా దివ్యవహారాభావం భూమన్యవగమయతి । పరమాత్మచా
యం దర్శనాదివ్యవహారాభావోఽవగతః । “యత్రత్వస్య సర్వమాత్మే
వాభూతత్వేన కంపశ్యేదిత్యాది (బృ-౪11111) శ్రుత్యంతరాత్ ।
కించ” యోవైభూమాతత్సుఖం నాల్పేసుఖమస్తి భూమైవసుఖమితి
సామయ సుఖనిరాక రణేన బ్రహ్మీవ సుఖం భూమానం గర్హయతి ।
“యోవైభూమాతదమృత మిత్యుచ్యతత్వ మపీహశ్రూయమాణం పర
మకారణం గమయతి । వికారాణామమృతత్వస్యా పేక్షికత్వా “దతో
న్యదార్తమితిచ (బృ-81౪11) శ్రుత్యంతరాత్ । తథాచ సత్య
త్వం స్వమహిమప్రతిష్ఠి తత్వం సర్వగతత్వం సర్వాత్మత్వ మితిచైతే
ధర్మాః శ్రూయమాణాః పరమాత్మస్యేవోపపద్యంతే నాన్యత్ర । తస్మా
ద్భూమాపరమాత్మేతి సిద్ధమ్ 11051

106. అక్షరాధికరణమ్ । అక్షరమహురాస్తధృతే 11061

“కస్మిన్నుఖల్వాకశ ఓతశ్చ ప్రోతశ్చేతి సహావాచైతద్యై
తదక్షరం గార్దిబ్రాహ్మణా అభివదన్త్యనూలయనన్యో” త్యాది (బృ- 3
101౪,౮) శ్రూయతే తత్రసంశయః - కిమక్షరశబ్దేన వర్ణ ఉచ్యతే కిం
వాపరమ్యేర ఇతి । తత్రాక్షరసమామ్నాయ ఇత్యాదావక్షర శబ్దస్య
వర్ణప్రసిద్ధత్వాత్పసిద్ధతిక్రమస్యచాయుక్తత్వాత్ । “ఓంకార ఏవేదం

సర్వమిత్యాచార్య(చా ౨.౨౩.౩) శ్రుత్యస్త రేరణాస్యా పుసాన్యజ్ఞేన
సర్వాత్మ కత్వావధారణాత్పర వనాక్షరశబ్ద ఇశ్యేయం సావజ్ఞచ్యజే-
వరవవాక్షర శబ్దవాచ్యః। కస్మాదమ్మరాస్తధృతే - వృథిన్యాదేరా
కాశాన్తస్య వికారజాతిస్య ధారణాత్తస్మిహి వృథిన్యాదేస్సమస్త వికా-
రజాతిస్య కాలత్రయవిభక్తస్య “కాశవనతినోతంచ ప్రోతంచే” త్యా
కాశేప్రతిష్ఠితత్వముక్త్యా “కస్మిన్నుఖిల్వాకాశ ఓతశ్చ ప్రోతశ్చే” త్యనే
నప్రశ్నే నేద మక్షరమవ తారితిమ్। తిథాచోప సంహృతమ్- ఏతస్మిన్ను
ఖిల్వక్షరేగార్థ్యాకాశ ఓతశ్చ ప్రోతశ్చే” తిన చేయచమ్మరాస్త ధృతి
ర్బృహ్మణోన్యత్ర సంభవతి। యదప్యంకార ఏవేదం సర్వమితి తదపి
బహ్యప్రతిపత్తి సాధనత్వాత్ స్తు త్యిథం ద్రవ్యస్యమ్। తస్మాన్నక్షరత్వ
శ్చుతే చేతినిత్యత్వవ్యాపిత్యాభ్యామక్షరం పరమేవ బ్రహ్మ । ౧౫।

సాచప్రశాసనాత్ । ౧౬।

సాచామ్మరాస్తధృతిః పరమేశ్వర సైవకర్మ। తస్మాత్ప్ర శాస-
నాత్ప్రశాసనం హిహాశ్రూయనే - “ఏతస్యవా అక్షరస్య ప్రశాసనే
గార్థి సూర్యాచన్ద్ర మసావిధృతౌతివృత ఇత్యాది। (బృ-౩ । ౮। ౨) ప్రశా-
సనం చపారమేశ్వరం కర్మ। నా చేతనస్య ప్రధానస్యప్రశాసనం భవతి।
నహ్యచేతనానాం ఘటాది కారణానామ్మదాదీనాం ఘటాది విషయం
ప్రశాసనమస్తి। తస్మాత్పరమేవ బ్రహ్మక్షర మితి నిశ్చయః । ౧౬।

౧౭। దహరాధికరణమ్।

దహరఉత్తరేభ్యః । ౧౮।

“అథయదిద మస్మిన్నృహ్మపు రేదహరం పుణ్డరీకంవేశ్య దహరో
స్మిన్నస్త రాకాశస్తస్మిన్య దస్తస్త ద స్వేష్టవ్యంతద్వావవిజ్ఞాసితవ్య
మి” త్యాది వాక్యం (చా-౨। ౧। ౧) సమామూయతే। తత్రయోయం
దహరేహ్మదయపుణ్డరీ కేదహర ఆకాశః శ్రుతః। సకంభూతాకాశోధవా
విజానాత్మాధవా పరమాత్మేతిసంశయ్యతే। కుతస్సంశయః। ఆకాశ

బ్రహ్మపురశబ్దాభ్యామాకాశ శబ్దోహ్యాయం భూతాకాశే పరిస్థింశ్చ
 ప్రయుజ్యమానోద్భవ్యతే తత్రకింభూతాకాశ ఏవదహరః స్యాత్కింవా
 వర ఇతి సంశయః తథా బ్రహ్మపురమితి కింజ్వోత్ర బ్రహ్మనామాత
 స్వేదంపురం శరీరం బ్రహ్మపురమథవావరస్వైవ బ్రహ్మణః పురం బ్రహ్మ
 పురమితి తత్ర జీవస్య పరస్యవాన్యతరస్య పురస్వామినో దహరా
 కాశ త్వేనంశయః తత్రాకాశశబ్దస్యభూతాకాశేరూఢత్వాద్భూతాకాశ
 ఏవదహరశబ్దఇతి ప్రాప్తమ్ తస్యచదహరాయతనాపేక్షయాదహరత్వమ్
 “యావాన్వాయ మాకాశస్తావనే షోనర్హదయ ఆకాశ” ఇతిచ
 బాహ్య భంతరిభావకృత భేదస్యోపమానోపమేయ భావః ద్యావా
 వృధివ్యాధిచతస్మిన్నంతః సమాహితం అపకాశత్త్వానా కాశస్వైకత్వా
 త్ అథవాజీవోదహర ఇతి ప్రాప్తమ్ బ్రహ్మపురశబ్దాత్ జీవస్యహీదం
 పురంసచ్చరీరం బ్రహ్మపురమిత్యుచ్యతే తస్యన్వకర్మణోపార్జితత్వాత్
 భక్త్యాచరితస్య బ్రహ్మశబ్దవాచ్యత్వమ్ సహిపరస్యబ్రహ్మణః శరీరేణస్వ
 స్వామిభావః సంబంధీ తత్రపురస్వామినః పురైకజే శేవ స్థానందృష్టం
 యథారాజః మనఃపాథికశ్చజీవః మనశ్చ ప్రాయోగహృదయే ప్రతిష్ఠి
 తమిత్యత్యో జీవస్వైవేదం హృదయేనైవ వస్థానంస్యాత్ దహరత్వమపి
 తస్వైవ ఆరాగోపమితత్వాదవ కల్పతే ఆకాశోపమితత్వాదిచ బ్రహ్మ
 భేదవి వక్షయాభవిష్యతి సచాత్రదహరస్యా కాశస్యాస్వేప్తవ్యత్వం
 విజ్ఞాసితవ్యత్వంచ శ్రూయతే తస్మిన్వదన్త “ఇతి వర విశేషణ త్వేనో
 పాదానాదిత్వతి ఉత్తరం బ్రూమః - వరమేశ్వర ఏవాత్రదహరాకాశో
 భవితమర్హతి స భూతాకాశాశో జీవోవా కన్యాదుత్తరే భ్యోవాక్య
 శేవగతేభ్యో హేతుభ్యస్తథాహి-అన్వేప్తతయాభిహితస్యదహరస్యాకా
 శస్య” తంచేద్భూయ “రిత్యుపక్రమ్య” కింతదత్రవిద్యతే యదన్వేప్తవ్యం
 యద్యావవిజ్ఞాసితవ్యమి త్యే ఏమాక్షేపపూర్వకం ప్రతిసమాధానవచ
 నం భవతి “సబ్రూయాద్యావాన్వా అయమాకాశస్తావానే షోనర్హ
 దయ ఆకాశఉభే అస్మిన్ ద్యా వావృధివీలన్త రేవసమాహితే “ఇత్యాది
 (భా-౨-౧౨౩) తత్రపుణ్డరీకదహరత్వేన ప్రాప్తదహరత్వస్యా కాశస్య

ప్రసిద్ధకాశోపమ్యేన దహరత్వం నివర్తయన్ముతాకాశత్వం దహరన్ముతాకాశస్యనివర్తయతీతి గమ్యతే। యద్యప్యాకాశ శబ్దో భూతాకాశే రూఢస్తథాపితేనైవ తస్మాదమానో పవన్యతే ఇతిభూతాకాశశబ్దా నివర్తతా భవతి। సన్వేకస్యాప్యాకాశస్య బాహ్యభవనరత్వ కల్పితేన భేదేనోపమానోపమేయ భావస్సంభవతీత్యుక్తమ్। నైవం సంభవతి। అగతి కాహీయం గతిః యత్కాల్పనిక భేదాశ్రయణమ్, అపిచకల్పయిత్వాపి భేదముపమానోపమేయభావం వర్ణయతః పరిచ్ఛిన్నత్వా దభ్యంతరాకాశస్యన బాహ్యకాశపరిమాణత్వముపపద్యేతే। ననువరమేశ్వరస్యాపి “బ్యామానాకాశా”దితి (శతాబ్రా-౧౦|౬|౩|౨) శ్రుత్యన్తరాన్నైవాకాశ పరిమాణత్వముపపద్యతే। నైవదోషః। పుణ్డరీక వేష్టన ప్రాప్తదహరత్వనివృత్తిపరత్వాద్వాక్యస్యన తావత్ప్రతిపాదన పరత్వమ్। ఉభయ ప్రతిపాదనే హివాక్యం భిద్యేతే। నచకల్పిత భేదే పుణ్డరీక వేష్టిత ఆకాశైకదేశేద్వావాప్తధివ్యాదీనా మనస్సమాధానముపపద్యతే। “ఏవమత్యావమాత పాస్యా విజరోవిమృత్యుర్విశోణో విజఘ్నోస్విపానః సత్యకామః సత్యసంకల్పః” ఇతి చాత్మత్వా పమాత పాప్యత్వాదయశ్చగుణాన భూతాకాశేసంభవన్తి। యద్యప్యాత్మశబ్దో జీవే సంభవతి తథాపిత రేభ్యః కారణేభ్యోజీవాశబ్దాపినివర్తతాభవతి సహ్యుపాధి పరిచ్ఛిన్నస్యా రాగ్రోపమితస్య జీవస్య పుణ్డరీక వేష్టనకృతం దహరత్వం శక్యం నివర్తయితుమ్। బ్రహ్మభేద వివక్షయా జీవస్య సర్వగతత్వాది వివక్ష్యేతేతి చేద్యదార్మికతయాజీవస్య సర్వగతత్వాది వివక్ష్యేత తస్యైవబ్రహ్మణః సాక్షాత్సర్వగతత్వాది వివక్ష్యతా మితి యుక్తం బ్రహ్మపురమితి జీవేన పురస్యో పలక్షితత్వాద్రాజ్య ఇవ జీవస్యైవేదం పురస్వామినః పురైకదేశపరిత్వ మస్మిత్కృతే (బ్రూమః-వరస్యేవేదం బ్రహ్మణః పురం సుచచ్ఛరీరం బ్రహ్మపురమిత్యుచ్యతే। బ్రహ్మ శబ్దస్య తస్మిన్ముఖ్య త్వాత్తస్యా ప్యస్తేపురేణానేన సంబంధ ఉపలబ్ధిధిమానత్వాత్। అథవాజీవపుర ఏవాస్మిన్పురస్మా సంనిహితము పలక్ష్యతే। యథాశాలగ్రామే విష్ణుః సంనిహిత ఇతితద్యత్; “తస్యభేదా కర్మ

చిత్తోలోకః క్షీయత ఏవమేవాముత్ర పుణ్యచిత్తోలోకః క్షీయత ఇతిచ
 (భా-౮।౧।౬) కర్మణామస్తవత్ఫలత్వ ముక్త్వా “అథయ ఇహాత్మాన
 మను విద్యవ్రజంత్యే తాంశ్చసత్యాన్కామాంస్తేషాం సర్వేషులో
 కేషు కామచారోభవతీ” త్రిప్రకృతదవారాకాశ విజ్ఞానస్యానస్త ఫల
 త్వం వదస్సరమాత్మత్వమస్యసూచయతి। యదప్యేతదుక్తం నదహరస్యా
 కాశస్యా స్వేష్టవ్యత్యం విజ్ఞానాసితవ్యత్వంచైతత్తం పరవిశేషణత్వేనో
 పాదానాదిత్యత్రబ్రూమః। యద్వాకాశేనా స్వేష్టవ్యత్వే నోక్తః స్యాత్
 ‘యానాన్వా అయమాకాశసావానేషాన ర్హదయ ఆకాశ ఇత్యాద్యా
 కాశస్వరూప ప్రదర్శనంనోప యుజ్యేత। నన్వేత దవ్యనర్హి వస్తున
 ద్భావప్రదర్శనాయైవ ప్రదర్శ్యతే। “తంచద్భూ”య్యర్హదిదమస్మిన్ను
 హ్నాపురే దహదం పుణ్డరీకం వేశ్మదహరోస్మిన్నంతరాకాశః కింతదత్ర
 విద్యతే యద స్వేష్టవ్యం యద్వావవిజ్ఞానాసితవ్యమి” త్యాక్షి ప్యపరిహారా
 వసరకాశే పమ్యాపక్రమేణద్వా సాపృథివ్యాదీనామస్తః సమా
 హితత్వదర్శనా న్నైల దేవమ్। ఏవంహిసతియదస్త ససమాహితంద్వావా
 పృథివ్యాదితద స్వేష్టవ్యం విజ్ఞానాసితవ్యం చోక్తంస్యాత్। తత్రవాక్యకే
 షానోపపద్యేత। “అస్మిన్కామాః సమాహితాః” ఏవతత్కావచహత
 పాప్కా ” ఇతిహిప్రకృతం ద్వావాపృథివ్యాది సమాధానా ఛారమా
 కాశమాకృప్య “అథయ ఇహాత్మానమను విద్యవ్రజంత్యే తాంశ్చ
 సత్యాన్కామాని”తి సముచ్చయార్థేనచశబ్దేనాత్మానం కామాధార
 మాత్రితాంశ్చకామాన్విజ్ఞే యాన్వాక్యకేషోదర్శన యతితస్మాద్వాక్యో
 పక్రమేపిదహరవవాకాశో హృదయ పుణ్డరీకాధి ప్తానః సహాన సః
 సమాహితైః పృథివ్యాదిభిః సత్వైశ్చకామైర్విజ్ఞేయ ఉక్త ఇతి గమ్యతే।
 సచోక్తభ్యోహేతుభ్యః పరమేశ్వరఇతి।౧౮।

గతికదాభ్యాంతథాహిదృష్టం లిజ్గంచ।౧౮।

దహరః పరమేశ్వర ఉత్త రేభ్యోహేతుభ్య ఇత్యుక్తం। తవనో

త రేహేతవ ఇదాసిం ప్రవశ్యతే। ఇతశ్చపరమేశ ఏవచహరః। యస్మాద్దహరవాక్యశేషే పరమేశ్వరస్యైవ ప్రతిపాదకౌగతి శబ్దాభవతి-
 “ఇమాన్సుర్వాః ప్రజాఅహర హర్చచ్ఛన్యవీణం బ్రహ్మలోకం నవి
 ద్దన్తి”తి (ఛా-౮।౩।౨) తత్రప్రకృతం దహరిం బ్రహ్మలోకశబ్దేనాభిధా
 యితద్విషయాగతిః ప్రజాశబ్దవాచ్యానాం జీవానామభిధీయనూనాద్ద
 హరస్య బ్రహ్మతాంగమయతి। తథాహ్యహరహర్జీవానాం సుషుప్తావస్థా
 యాం బ్రహ్మవిషయం గమనం దృష్టం శ్రుత్యన్త రే - “సతాతవాసో
 పన్నోభవతీత్యేవమాదా। (ఛా-౩।౮।౧) లోకేపి కిలగాఢంసుషుప్త
 మాచక్షతే బ్రహ్మీభూతో బ్రహ్మతాంగతఇతి। తథా బ్రహ్మలోక
 శబ్దోఽపిప్రకృతే దహరే ప్రయుజ్య మానోజీవభూతాకాశశబ్దాం నిక
 ర్తయన్బ్రహ్మతామన్యంగమయతి। నను కమలాసనలోకమపి బ్రహ్మ
 లోకశబ్దోగమయేత్। గమయేద్యది బ్రహ్మలోక ఇతి షష్ఠీ సమాస
 వృత్త్యాప్యత్యాద్యేత, సామానాధికరణ వృత్త్యాతుప్యత్యాద్యమానో
 బ్రహ్మైవలోకో బ్రహ్మలోక ఇతి పరమేవ బ్రహ్మగమయతి। ఏతదేవ
 చాహరహర్బ్రహ్మలోకగమనం దృష్టం బ్రహ్మలోకశబ్దస్యసామానాధి
 కరణ్యవృత్తి పరిగ్రహేల్లితమ్। సహ్యహరహరిమాః ప్రజాః కార్యబ్ర
 హ్మలోకం సత్యలోకాఖ్యం గచ్ఛన్తి శక్యంకల్ప యితమ్ ।౧౮॥

ధృతేశ్చ మహిమ్నాస్యాస్మిన్నపలభేః ।౧౯॥

ధృతేశ్చ హేతోః పరమేశ్వర ఏవాయం దహరః । కథమ్।
 “దహరోస్మిన్నత్తరాకాశ” ఇతిహి ప్రకృత్యాకాశౌపమ్య పూర్వకం
 తస్మిన్సర్వ సమాధాన ముక్త్వా తస్మిన్నేవతాత్మశబ్దం ప్రయుజ్యపహత
 పాప్మత్వాది గుణయోగంచోపదిశ్యత మేవానతి వృత్తప్రకరణం నిరిశతి
 “అథయ ఆత్మాసనేతుర్విధృతిరేమాం లోకానామ సంభేదాయ”తి
 (ఛా-౮।౪।౧) తత్రవిధృతి రిత్యాత్మ శబ్దసామానాధి కరణ్యాద్విధారయ
 తోచ్యతే । క్రిచఃక ర్తరిస్మరణాత్ । యథోదక సంతానస్య విధార

యిత్రాలోకే సీతః కేత్రనంబదామ సంభేదాయ ! ఏవమయమాత్మై
 మామధ్యాత్మాది భేదిభిన్నానాం లోకానాం పర్యాశ్రమాదీనాంచ
 విధారయితాసేతురసంభేదాయాసంకరాద్యేతి। ఏవమిహప్రకృతేదహరే
 విధారలక్షణంమహిమానం దర్శయతి। అయంచమహిమా పరమేశ్వర
 ఏవశ్రుత్యైస్తరా దుపలభ్యతే- “ఏతస్యవాక్షరస్య ప్రశాసనేగార్హి
 నూర్యా చంద్రమసా విధృతాతిషః” ఇత్యాదేః। తథాస్య త్రాపిని
 శ్చితే పరమేశ్వరవాక్యే శ్రూయతే- “ఏవసర్వేశ్వర ఏవభూతాభి
 వతి రేవ భూతపాలఏవ సేతుర్విధరణ ఏహం లోకానామసంభేదాయే”తి।
 ఏవంధృతేశ్చహేతోః పరమేశ్వర ఏవాయందహరః ॥౧౭॥

(ప్రసిద్ధేశ్చ) ౨౦।

ఇతిశ్చపరమేశ్వరేవ “దహరోస్మిన్నస్తరాకాశ” ఇత్యుచ్యతే।
 యత్కారణ మాకాశశబ్దః పరమేశ్వరే ప్రసిద్ధః। ఆకాశోపై నామనా
 మరూపయోర్నిర్వహితా (భా-౮।౧౮) “సర్వాణిహవా ఇమాని
 భూతాన్యా కాశాదేవసముత్పన్నే” (భా-౧।౭।౧) ఇత్యాదిప్రయో
 గదర్శనాత్। జీవేతునక్వచిదాకాశశబ్దః ప్రయుజ్యమానో దృశ్యతే।
 భూతాకాశేస్తుసత్యామిష్యాకాశ శబ్దప్రసిద్ధాపువమానోవమేయ భావా
 ద్యసంభవాన్నగ్రహీతవ్య ఇత్యుక్తమ్ ॥౨౦॥

ఇతరపరామర్శాత్ ఇతిచేన్నాసంభవాత్ ॥౨౧॥

యదివాక్యకేవలతేన దహర ఇతిపరమేశ్వరః పరిగృహ్యై
 తాస్మి తరస్యాపి జీవస్య వాక్యకేషే పరామర్శః- “అథయ ఏవసంప్ర
 సాజోన్మాచ్ఛరీరాత్పముత్థాయ పరంజ్యోతిరుప సంపద్యస్వేనరూపేణాభి
 నిష్పద్యతే ఏవ ఆత్మేతిహోవాచేతి, (భా-౮।౩।౮) అత్రిహిసంప్రసాద

శ్రీః శ్రుత్యం తేనుషుప్తావస్థాయాం దృష్టత్వాత్తదవశానంతంజీవంతోన్మీ
త్యుపస్థాపయితుంనారానరమ్! ఏవంజీవంతయోపి భవిష్యతి! తస్మాద్వి
తరవరామశ్శాస్త్రం హోసీన్నన్నరాకాశి “ఇత్యత్రసంజీవజీవజీవతే
ఇతి చేన్నైతదేవంస్యాత్! కస్మాదసంభవాత్! సహజీవో బుద్ధ్యాన్యై
పాధిపరిచ్ఛేదాభిమానీ సన్నాకాశేనో పమీయతే! సచోపాధిధర్మాన
భిమన్యమానస్యా పమాత పాపృత్వాదయోధర్మాస్సంభవన్తి॥౨౦॥

ఉత్తరాచ్ఛేదావిర్భూతస్వరూపస్తు ॥౨౧॥

ఇతరవరామశ్శాస్త్రం జీవాశక్త్యా జాతాసాసంభవాన్నిరా
కృతా! ఆధేదానీం మృతస్త్వేవామృతసేకాత్వంః సముత్థానం జీవాశం
కాయాః క్రియతే ఉత్తరస్మాత్పాపా వత్సాద్వాక్యాత్! తత్రహి
“యతత్పాపహతపాపా” ఇత్యవహత పాపస్మాత్పాది గుణకమాత్మాన
మన్వేష్యన్యం విజిజ్ఞాసి తవ్యంచ ప్రతిజ్ఞాయ “యవిషోక్తిని పురుషో
దృశ్యతేపప ఆత్మే” తిబ్రువన్నయ్యేనం ద్రష్టారం జీవమాత్మానం నిర్దిశతి!
“ఏతం త్వేవతే భూయోను వ్యాఖ్యాన్యామీ”తి (భా-౮/౨౧౩) చత
మేవపునః పునః పరామృత్య “యవిషస్వప్నేమహీయ మానశ్చర త్వేవ
ఆత్మేతి (భా-౮/౧౦౧/౧) “తద్యత్రైతత్సప్తః సమస్తః సంప్రసన్నః
స్వప్నంనవిజానాత్వేవ ఆత్మే”తిచ జీవమే వాపస్థానరగతం వ్యాచక్షే!
తస్యైవచాపహతపాపస్మాత్పాది దర్శయతి! “ఏతదమృతమథయమే
తద్భృహ్మోత్తి”తి “నాహభిల్వయమేవం సంప్రత్యాత్మానం జానాత్వ
యమమహాన్మీతి నో ఏవేమాని భూతాని తిచ (భా-౮/౧౦౨) సుషు
ప్తావస్థాయాం దోషముపలభ్య “ఏతం త్వేవతే భూయోనువ్యాఖ్యా
న్యామి నో ఏవాన్యత్రైతస్మా” దితిచోప క్రమ్యశరీరసంబంధ పూర్వకం
“ఏవసంప్రసాదోస్మాచ్ఛరీరాత్సముత్థాయ పరంజ్యోతి రుపసంపద్య
స్వసరూపేణాభి నివృద్ధ్యతేన ఉత్తమః పురుష” ఇతిజీవమేవ శరీరా

త్సముత్థితముత్తమ పురుషం దశయతి తస్మాకస్తి సంభవోజీ వేపార
 మేశ్వరాణాం ధర్మాణామహో “దహరోస్మిన్నతిరాకాశ” ఇతిజంపవోక్త
 ఇతిచేతకృచ్చిద్భూయో యాత్తంప్రతిబ్రూయదా విర్భూతస్వరూపస్త్వితీ
 తుశబ్దః పూర్వపక్షవ్యా వృత్త్యర్థః నోత్తరస్మాదపిచాక్యాపిపాజీవస్యా
 శబ్దా సంభవతీత్యర్థః కస్మాద్యత్తతాప్యావిర్భూత స్వరూపాజీవో
 వివక్ష్యతే ఆవిర్భూతంస్వరూపమస్యేత్యా విర్భూతస్వరూపః భూత
 పూర్వగత్యాజీవ వచనమే తదుక్తంభవతి “యవహోక్షి గీత్యక్షిలక్షి
 తండ్రప్తారం నిరిశ్యోదశరావ బ్రాహ్మణేనై నంశరీ రాత్మతయాప్యతాప్య
 “ఏతంత్యేవతే” ఇతిపునః పునస మేవచ్యాభ్యేయ త్వేనాకృత్యవ్య స్యేన్న
 నుషుపోవన్యాసక్రమేణ “వరంజ్యోతి రుపసంపద్యస్వేన రూపేనాభినిష్ప
 ద్యతే” ఇతియదస్యపారమార్థికంస్వరూపం వరంబ్రహ్మతద్రూపతయైవం
 జీవంవ్యాచక్ష్వేన జై వేన రూపేణ యత్పరంజ్యోతి రుపసంపత్త్యం
 శ్రుతంతత్పరం బ్రహ్మ తచ్చావమాత పాపృత్వాది ధర్మకంతదేవజీవస్య
 పారమార్థికం స్వరూపం - “తత్త్వమసీ” త్యాదిశాస్త్రీభ్యః నేతరదు
 పాధికల్పితమ్ యావదేవహిస్థాగావివ పునవబుద్ధిద్వైతలక్షణామవి
 ద్యాం నివర్తయన్మాటస్ నిత్యవృత్తస్వరూపమాత్మానమహం బ్రహ్మ
 స్మృతిన ప్రతిపద్యతే తావజ్జీవస్యజీవత్వమ్ యదాతు జేహేన్ద్రియమ
 నోబుద్ధి సంఘాతాద్వృత్తాప్య శ్రుత్యాప్రతిబోధ్యతేనాసిత్వం జేహేన్ద్రి
 యమనోబుద్ధి సంఘాతః నాసిసంసారీ కింతర్హితద్యత్పత్త్యంస ఆత్మాచైత
 న్యమా తస్వరూపమాత్మానం ప్రతిబుధ్యాస్మాచ్ఛరీరాద్యభిమానాత్స
 ముత్తిష్టస్సవేవ కూటస్థ నిత్యదృక్స్వరూప ఆత్మాభవతి “సయోహవై
 తత్పరంమంబ్రహ్మవేద బ్రహ్మైవభవతీ” త్యా దిశ్రుతిభ్యః (ముణ్డ
 3.1౨౮) తదేవచాస్య పారమార్థికంస్వరూపం యేనశరీరాభ్యముత్థా
 యస్యేన రూపేనాభినిష్పద్యతే. ౨౨।

అన్యార్థశ్చపరామర్శః ౨౩।

అథయోదహరవాక్యకేపేజీవ పరామర్శోదశితః “అథయవేవ

సంప్రసాద" ఇత్యాదిః (భా-౮:131౪) సదహానేవరమేశ్వరే వ్యాఖ్యా
యమానేన జేహాపాసనోపదేశోన ప్రకృతివిశేషోపదేశ ఇత్యనర్థః తస్మి
ప్రాప్నోతిత్యత ఆహ- అన్యార్థోయం ఏరామశోనజీవస్వరూపవ్యక్తి
సాయాః కింతర్హి పరమేశ్వరిస్వరూపవ్యవసాయాః కథమ్! సంప్రసాద
శబ్దోద్భవో జేహోజాగరితవ్యవసారే దేహేంద్రియ వజ్జాగధ్యక్షోభూత్వా
తద్వాసనా నిర్మితాంశ్చస్వన్న నాడిచరోనుభూయత్రాంతః శరణం
ప్రేప్నురుభయరూపాదపి శరీరాభిమానాత్ప ముతాయనుషుప్తావస్థా
యాం పరంజ్యోతి రాకాశ శబ్దితం పరంబ్రహ్మసంపద్యవిశేష విజ్ఞా
నసత్త్వంచ పరిత్యజ్యస్వేనరూపేణాభి నిష్పద్యతే యదస్యోపసంపత్తవ్యం
పరంజ్యోతిశ్యేన రూపేణాయమభి నిష్పద్యతే సపిష ఆత్మావహత
పాప్మత్వాదిగుణ ఉపాస్య ఇశ్యేవమర్థోయంజీవపరామర్శః పరమేశ్వర
వాదినో ప్రియపద్యతే! ౨౪॥

౧౭॥ జ్యోతిరధికరణమ్!

జ్యోతిర్దశనాత్ ॥ ౨౪॥

ఏషసం ప్రసాదోస్మాచ్ఛరీరాత్సమత్థాయ పరంజ్యోతి రుపసం
పద్యస్వేన రూపేణాభి నిష్పద్యతే "ఇతిశ్రూయతే! (భా-౮:1౨3) తత్ర
సంశయ్యతే! కింజ్యోతిశ్చబ్దంచతుర్విషయతమోపహంతేజః కింవాపరం
బ్రహ్మేతి! కింతావత్ప్రాప్తం! ప్రసిద్ధమేవ తేజోజ్యోతిః శబ్దమితి!
కుతః తత్రజ్యోతిశ్చబ్దస్వరూఢత్వాత్! తస్మాత్ప్రసిద్ధమేవతేజో జ్యోతిః
శబ్దమిత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూమః! పరమేనబ్రహ్మజ్యోతిః శబ్దమ్! కస్మాత్! తస్యహీహ
ప్రకరణేవత్వత్వేనాను వృత్తిర్వ్యక్తతే- "య ఆత్మావహ
తపాస్మా" (భా-౮:121౧) ఇత్యవహత పాప్మత్వాదిగుణకన్యాత్మనః ప్రక
రణాదావన్వేప్తవ్యత్వేన జిజ్ఞాసితవ్యత్వేనచ ప్రతిజ్ఞనాత్! "ఏతంత్వే
వతేభూయోనువ్యాఖ్యాస్యామితి! (భా-౮:1౧౨1౧) ఇతిచా శరీరతా
యైజ్యోతిస్సం పత్తేసాస్యాభిధానాత్ బ్రహ్మభావాత్పాన్యత్రా శరీరతా
నుపపత్తే! "పరంజ్యోతిః" "స ఉత్తమః పురుష" ఇతిచ విశేషణాత్!
(భా-౮:1౧౨3) ॥ ౨౪॥

౧౬౬) అహంసాధికరణమ్ । అకాశోరానరత్వాదివ్యవచేహత్ ॥౨౧౬॥

“అకాశో వైనామ నామరూపయోర్నిర్వహతాతే యవన్తరా తచ్చిహ్యతదమృతం స ఆత్మేతి త్రాయతే (భా-౮.౧౩.౧) తత్తి మాకాశశబ్దం పరంబ్రహ్మ కింవాప్రసిద్ధమేవ భూతకాశమితిచిచారేభూత పరిగ్రహోయక్త ఆకాశ శబ్దస్య తస్మిన్మాథత్వాత్ । నామరూపయో ర్నిర్వహణర్యతాపకాశదానద్వా రేణ తస్మిన్వ్యవర్తమానశక్యత్వాత్ స్రష్టృ త్వాదేచ్చసప్తస్యబ్రహ్మలిజ్జనాశ్రయవాదిత్యేవం ప్రాప్త ఇదముచ్యతే-పర మేవ బ్రహ్మహకాశశబ్దం భవతుమర్హతి । కస్మాన్మానరత్వాదివ్యవచే హత్ । “తేయదన్తరాతచ్చిహ్యే”తి హినామరూపాభ్యామర్థానర భూతిమాకాశం వ్యవదిశతి । నచ బ్రహ్మణోవ్యన్నామ రూపాభ్యామర్థాన రం సంభవతి । నర్వస్యవికారజాతస్య నామరూపాభ్యామేవవ్యాకృత త్వాత్ । నామరూపయోరపి నిర్వహణం నిర్జుశంన బ్రహ్మణోవ్యవ త్తసంభవతి । “అనేన జీవేనాత్మనాను ప్రవిశ్యనామరూపేవ్యాకరవాణీ త్యాదిబ్రహ్మకర్తృకత్వశ్రవణాత్ (భా- ౬.13.౧) ననుజీవస్వాపిప్రత్యక్షం నామరూప విషయం నిర్వృత్తమస్తి । బాధమస్తి । అభేదస్త్విహ వివక్షితః । నామరూపనిర్వహణాభిధానాదేవచ స్రష్టృత్వాది బ్రహ్మలిజ్జ మభిహితం భవతి । “తచ్చిహ్యేతదమృతంస ఆత్మేతిచ (భా-౮.౧౩.౧) బ్రహ్మవాదస్యచలిజ్జాని । “ఆకాశస్సలిజ్జాది” త్యస్యైవాయం వవశ్యః ॥౨౧౬॥

౧౬౭) కారణత్వాధికరణమ్ । కారణత్వేనచాకాదిషు యథావ్యవది

ప్రకృతేః ॥౨౧౭॥

ప్రతిపాదితం బ్రహ్మణో లక్షణమ్ । ప్రతిపాదితంచ బ్రహ్మవిష యం గతిసామాన్యం వేదాన్తవాక్యానామ్ । ప్రతిపాదితంచ ప్రధానస్వా శబ్దత్వమ్ । తత్రేదమపరమూశబ్దే- నవన్మాది కారణత్వం బ్రహ్మణో బ్రహ్మవిషయంవాగతి సామాన్యం వేదవాక్యానాం ప్రతిపత్తుం శక్యమ్ ।

కన్నాత్! విగానదశశనాత్! సతివేదాంతం హ్యన్యాయా సృష్టిమపలభ్యతే
 క్రమాదివైచిత్ర్యాత్! తథాహ - క్వచిత్ “ఆత్మనాకాశః సంభూ
 త” ఇత్యాకాశాదికా (వై-౨౧) సృష్టిరామాయతే! క్వచిత్తేజ
 ఆదికా - “తత్తేజోఽస్మజితే”తి (ధా-౬౧౨౩) క్వచిత్ప్రాణాదికా-
 “సప్రాణమసృజత ప్రాణాచ్ఛ్చిద్రామి”తి (వ-౬౧౪) క్వచిదక్రమేణేవ
 లోకానాముత్పత్తిరామాయతే - “సఇమాంల్లా కాససృజత! అమ్నో
 మరీచిర్మరమావ” ఇతి! (ఐత-౪౧౧-౨) తథాక్వచిదసత్పూర్వీకాసృ
 ష్టిః పత్యతే - “అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్ తస్మాదాసీత్ తస్మాదపదమి”తి
 (ధా-౩౧౧౪౧) క్వచిదసద్వాదనిరాకరణేన సత్పూర్వీకాప్రక్రియాప్ర
 తిజ్ఞాయతే - “తథైక ఆహురసదేవేదమగ్ర ఆసీత్” త్యుపక్రమ్య
 “కుతస్తుఖలుసోమ్యైవంస్యాదితిహో వాచకథమసతస్సజ్జాయేతేతి సత్త్వై
 వసోమ్యైదమగ్ర ఆసీద్”తి (ధా-౬౧౨౧౧౨) క్వచిత్స్వయంకర్తృత్వేన
 వ్యాక్రియాజగతోనిగద్యతే - తద్దైదంతర్వ్యవ్యాకృత మాసీత్ తస్మా
 ద్దయాసాభ్యామేవవ్యాక్రియతే”తి (బృ-౧౪౧౨) ఏవమనేకథావి ప్రతి
 పత్తైర్వస్తువి కల్పస్యాను పపత్తైర్న వేదాన్త వాక్యానాం జగత్కార
 ణావధారణ పరతాన్యాయ్యా! స్మృతీన్యాయప్రసిద్ధిభ్యాంతు కారణాన్తర
 పరిగ్రహోన్యాయ్య ఇత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూముః! సత్యపిప్రతివేదాన్తంసృజ్య
 మానేష్యాకాదిషు క్రమాదిచ్ఛారణేవిగానేన స్రష్టరి కించిద్విగానమస్తి!
 కుతః! యథావ్యపదిష్టే! యథాభూతోహ్యేకస్మిన్వేదాన్తే సర్వజ్ఞః
 సర్వేశ్వరః! సర్వాత్మైకోద్వితీయః కారణత్వే నవ్యపదిష్ట స్రభాభూత
 ఏవవేదాన్త రేష్యపివ్య పదిశ్యతే - “సత్యంజ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ”తి
 (తై-౨౧) ఆత్రతాపత్యజ్ఞానశబ్దేన పరేణచతద్విషయేణకామయితృత్వ
 వచనేన చేతనం బ్రహ్మన్యరూపయద పరప్రయోజ్యత్వే నైశ్వరం
 కారణ మబ్రవీత్! తద్విషయే ధేవపరేణాత్మ శబ్దేన శరీరాద్యోశ పరం
 పరయాచాన్తతనుప్రవేశనేన సర్వేషామన్తః ప్రత్యగాత్మానం నిరధార
 యత్! బహుస్యాం ప్రజాయేయే”తి (తై - ౨౩) చాత్మవిషయేణ
 బహు భవనానుశం సనేనసృజ్యమానానాం వికారాణాం స్రష్టరభేదమ

భావతః తథా “ఇదం సర్వమస్మజతః యదిదం కించోతి (తై- ౨౩) సమ
 స్తజగత్సృష్టినిర్దేశేన (పాకస్మృషేర ద్వితీయం స్రష్టారమాచక్షే। తగ
 త్రయల్లక్షణం బ్రహ్మకారణత్వేన విజ్ఞాతంతల్లక్షణ మేవాస్యత్రాపి
 విజ్ఞాయతే- “స దేవసోమ్యేద మగ్రసీదేక మేనాద్వితీయమ్” “తద్దక్షత
 బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి తత్రేజోస్సృజతేతి (భా- ౩౧౧, ౩) తథా
 “ఆత్మావాచనమేకవచాగ్ర ఆసీన్నాస్యత్కించన మివత్। సతతతలో
 కాన్నుస్మజా” ఇతిచ। (ఏత- ౪౧౧. ౧౨) ఏవంజాతీయకస్యకారణ స్వ
 రూపణ పరిస్యవాక్యజాతస్య ప్రతివేదాస్త మవిగతార్థత్వాత్। కార్య
 విషయంతు విగానం దృశ్యతేకచిదాకాశాది కాస్పష్టిః క్వచిత్తేజ ఆది
 కేత్యేవం జాతీయకమ్। నచ కార్యవిషయేణ విగానేన కారణమపిబ్ర
 హ్మసర్వవేదానే వ్య విగీతమధి గమ్యామానమ వివక్షితం భవతు
 మర్హతీతి శక్యతే వస్తుమ్। అతిప్రసక్తాత్। భవేదపి కార్యస్యవీరతత్వమ
 ప్రతిపాద్యత్వాత్। సహాయం సృష్ట్యాది ప్రవక్తృః ప్రతిపాద యిషితః।
 సహితత్వప్రిబద్ధః కశ్చిత్పురుషార్థో దృశ్యతేశ్రూయతేవా। నచకల్ప
 యితం శక్యతే। ఉపక్రమావ సంహారాభ్యాంతత్ర తత్రబ్రహ్మవిషయై
 ర్వాక్యైః సాకమేకవాక్యతా యాగమ్య మానత్వాత్। దశ్యయతిచ
 సృష్ట్యాదిప్రవక్తృస్య బ్రహ్మప్రతిపత్త్యర్థతామ్। “అన్నే ససోమ్య శుజ్ఞేనా
 పోమూలమన్విచ్ఛాచ్ఛిః సోమ్యశుంగేన తేజో మూల మన్విచ్ఛతేజసా
 సోమ్య శుజ్ఞేన సన్మూలమన్విచ్ఛేతి (తా- ౩౧౧/౪) మృదాదిదృష్టా
 నైశ్చకార్యస్యకారణేనాభేదం వదితంసృష్ట్యాది ప్రవక్తృః శ్రావ్యతేజ
 గమ్యతే। తథాచ సంప్రదాయవిదోవదన్తి- “మృల్లోహ విస్ఫులిక్లాద్యైః
 సృష్టిర్యాచోదితాన్యథా। ఉపాయస్సోపతారాయనాసి భేదః కథం
 చనేతి (మాణ్డూకా- ౩౧౧) (బ్రహ్మప్రతిపత్తి ప్రతిబద్ధంతు ఫలం
 శ్రూయతే- “బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్ (క్ష- ౨౧) తరతిశోకమాత్మ
 విత్” (భా- ౨౧౧/౩) ‘తమేవదిత్వాతి మృత్యుమేతీతి (శ్వే- ౩౧౦)
 ప్రత్యక్షవగమం చేదం ఫలమ్। “తత్త్వ మసీత్యసంర్యాత్మత్వ ప్రతిపత్తే
 సత్త్వాంసం సార్యాత్మత్వ వ్యాప్తతైః ॥౨౩॥

యత్సనః కారణవిషయంవిగానం దశిత" మనస్వో ఉపమగ్రే

అనీదిత్యాది తత్పరిహరస్య మశ్రోచ్యతే-

సమాకర్షాత్ || ౨౭ ||

“అసద్వాఇదామగ్ర అనీది”తి నాతాస్మిన్ని రాత్మకంకారణత్వే
సత్రావ్యతే। యతః “అసన్నేవసభవతి అసన్నృప్యాతి వేదచేత్ అస్తి
బ్రహ్మాతిచేద్వేదా సంతమేనం తతోవిదు” రిత్యసద్వాదాపచాదేనాస్తిత్వ
లక్షణం బ్రహ్మాన్నమయాది కోశవరంపరయా ప్రత్యగత్యానందిర్య
“సోకామయతే”తి తమేన ప్రకృతం సమాకృప్య సప్రవర్ణం సృష్టిం
తస్మాచ్ఛ్చివయిత్వా “తత్పత్వమిత్యాచక్షత” ఇతిచోప సంకృత్య
“తదప్యేషశ్లోకోభవతీ”తి తస్మిన్నేవ ప్రకృతేర్థే శ్లోకమిమముదా
హరితి- “అసద్వాఇదామగ్ర అనీది”తి। యదిత్వసన్నిరాత్మకమస్మింఛోకే
భిప్రేయేతతోవ్యసమాకర్షణే న్యస్యో దాహరణాద సంబద్ధంవాక్యచూ
ఛద్యేత। తస్మాన్నామపరూప వ్యాకృత పస్తువిషయః పాప్రయోగ సచ్చ
బ్ధః ప్రసిద్ధఇతి తద్వ్యాకరణాభావాపేక్షయాప్రాగుత్పత్తేన సదేవ బ్రహ్మ
సదివాసీ జిత్యుపచర్యతే। ఏషేన “అసదేవేదామగ్ర అనీది” త్యత్రాపి
యోజనా। (భా-౩1౧౮12) “తత్సదానీది”తి సమాకర్షణాత్। అత్య
స్తాభావాభ్యుపగమేహితత్సదానీదితికింసమాకృప్యేతి తద్దైక ఆహారసదే
వేదామగ్ర అనీదిత్యత్రాపి (భా-౬1౨12) సమత్వస్త రాభిప్రాయేనాయ
మేకీయమశోపన్యాసః క్రియాయామివ వస్తుని వికల్పస్యాసంభవాత్।
తస్మాచ్ఛ్చితి పరిగృహీత సత్పక్షదాధ్యో యైవాయం మన్దమతి
పరికల్పితస్య సత్పక్షస్యోపన్యసస్యనిరాస ఇతిద్రష్టవ్యమ్। “తద్దేవంత
వ్యా వ్యాకృతమానీది”త్యత్రాపి (బృ-౧1౪12) నిరధ్యక్షస్య జగ
తోవ్యాకరణం కథ్యతే- “సప్రవర్ణప్రవిష్ట ఆనభాగ్రేభ్యః” ఇత్యధ్యక్ష
స్యవ్యాకృతకార్యాను ప్రవేశత్వేన సమాకర్షాత్। నిరధ్యక్షే వ్యాకర

కాభ్యుపగమేహ్యన్త కేణ వశ్యతావలమ్బినాన ఇన్యనేనసర్వనామ్నాకః
 కార్యాను ప్రవేశి ష్యేన సమాకృష్యేత్ | చేతనస్యచాయమాత్మనః శరీ
 రేనుప్రవేశః శ్రూయతే | ప్రతిష్ఠస్యచేతనత్వశ్రవణాత్ | “వశ్యంశ్చక్షుః
 శ్రుణ్వణోత్తం మన్వానోమన” ఇతి | అపిచయాదృశమిదమద్యత్వేనా
 మరూపాభ్యాం వ్యాక్రియమాణం జగత్సార్వభృతం వ్యాక్రియత ఏవమా
 దినగ్గేపితి గమ్యతే | దృష్టవిపరీతకల్పనా నుపపత్తేః | శ్రుత్యన్తరమవ్య
 “నేనజేచేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపేవ్యాకరవాణీ”తి (ధా-౬|౩|౨)
 సాధ్యమేవజగత్తో వ్యాక్రియం దశయతి | వ్యాక్రియత ఇత్యపికర్మ
 కర్తరిలకారః సత్వేపవరమేవ్వరే వ్యాకర్తరి సాకర్య మపేక్ష్య ద్రష్టవ్యో
 యథాలూయతేకేదారః స్వయమేవేతి సత్వేన పూర్ణాకేలవిరి |
 యద్వా కర్మణ్యేవైషలకారోర్థాక్షిప్తం కర్తారమపేక్ష్యద్రష్టవ్యః |
 యథాగమ్యతేగ్రామ ఇతి | ౨౭ |

౨౮ || వాక్యాన్వయాధికరణమ్ | వాక్యాన్వయాత్ | ౨౮ |

బృహదారణ్యకే మైత్రేయీ బ్రాహ్మణే ధీయతే “సవా ఆరే
 సత్యః కామాయే” త్యుపక్రమ్య “సవా ఆరేసర్వస్యకామాయసర్వం
 ప్రియం భవత్కాత్మనస్తు కామాయసర్వం ప్రియం భవత్కాత్మావా
 అరేద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యో మైత్రేయ్యాత్మనో
 వాఆరేదశ్యనేన శ్రవణేన మత్వావిజ్ఞానేనేదం సర్వం విదితమ్”తి
 (బృ-౪|౫|౩) తత్రైతద్విచిత్త్య తేకింవిజ్ఞానాత్మైవాయంద్రష్టవ్యశ్రోతవ్య
 త్యాద్వి రూపేణోపదిశ్యత ఆహోస్విత్పరమాత్మైతి | కుతః పునరేషా
 విచిత్త్యా | ప్రియసంసూచితేనాత్మనా భోక్తృప్రకమాద్విజ్ఞానాత్మోప
 దేశ ఇతి ప్రతిభాతి | తథాత్మ విజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానోపదేశాత్పరమా
 త్మోపదేశ ఇతి | కింతావత్సాన్వయే విజ్ఞానాత్మోపదేశఇతి కస్మాత్
 ఉపక్రమసామర్థ్యాత్ | పరిజాయాపుత్రవిత్తాది కంహిభోగ్య భూతం

సర్వం జగజ్జాతార్థత యాప్రియం భవేతితి ప్రియసగ నూచితం భోక్తా
 రమాత్మాన ముపక్రమ్యానన్తరమిద మాత్మనోదర్శనాద్యుపదిశ్యమా
 నం కస్యాన్యస్యా త్మనః స్వాత్ మధ్యేపి “దంఘహద్భూత మనన్త
 మపారంవిజ్ఞానఘన ఏవైతేభ్యోభూతిభ్యః సముత్థాయ తాన్యేవాను
 వినశ్యతి నప్రేత్యసం జ్ఞాస్తీతి ప్రకృత స్తైవమహాశోభూతస్యద్రష్టవ్యస్య
 భూతేభ్యః సముత్థానం విజ్ఞానాత్మభావేన బ్రువన్విజ్ఞానాత్మన ఏవేదం
 ద్రష్ట వ్యత్వోదర్శయతి తథా “విజ్ఞాతారమరేకేన విజానీయాది”తి
 కర్తృవచనేనశబ్దేనోప సంహారాద్విజ్ఞానాత్మానమేవేహోపదిష్టం దర్శ
 యతి తస్మా దాత్మవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానవచనం భోక్తృత్వాద్భోగ్య
 జాతస్యా పచారికం ద్రష్టవ్యమిత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూమః- పరమాత్మో
 పదేశఏవా యం కస్మాత్ వాక్యాన్వయాత్ వాక్యం హీదం పా
 ర్వావర్యేణావేక్ష్యమాణం పరమాత్మానం ప్రతి అన్వితాయశం
 త్యతే! కథమితి తదుపపాద్యతే! ఆమృతత్వస్య తునాశాస్తివితైనేతి
 యాజ్ఞవల్క్య దుపశ్రుత్య “యేనాహం నామృతాస్యాంకిమహం తేన
 పుర్యాం యదేవ భగవాన్స్వేద తదేవమే బ్రూహి”త్య మృతత్వ
 మాశాసానాయైమైతేయ్యా యాజ్ఞవల్క్య ఆత్మావిజ్ఞాన మిదముపది
 శతిన చాన్యత్ర పరమాత్మ విజ్ఞానాదమృతత్వ మస్తీతి శ్రుతివాదా
 వదన్తి తథాచాత్మ విజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానముచ్యమానం నాన్యత్ర పర
 మకారణ విజ్ఞానాన్ముఖ్యమవకల్పతే! నచైతదా పచారిక మాశ్రయి
 తుంకోక్యం యత్కారణమాత్మ విజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానం ప్రతిజ్ఞా యాన
 న్తరేణ గ్రహేన తదేవోప పాదయతి- “బ్రహ్మతం పరాదాద్యోన్య
 త్రాత్మనో బ్రహ్మవేదే” త్యాదినా! యోహి బ్రహ్మక్షత్రాదికం జగ
 దాత్మనోన్య తస్మా తంత్యేణలబ్ధసద్భావం వశ్యేతి తంమిథ్యాదర్శి
 సంతదేవ మిథ్యాదృష్టం బ్రహ్మక్షత్రాదికం జగత్పరాకరోతిభదస్పష్టే
 మహాద్యే” దంసర్వం యదయమాత్మేతి సర్వస్యవస్తుజాతస్యాత్మా వ్యతి
 రేక మనతార యతి! దుందుభ్యాదిదృష్టానైశ్చ (బృ-ర-గి-౮) తమేవా
 వ్యతిరేకందృశయతి! అన్యమహతోభూతస్యనిః శ్వసితమేతద్యస్యగ్నేద”

ఇత్యాదినా (బృ-ర|గి|౧౧) చ ప్రకృతస్యాత్మనో నామరూపకర్మప్రవృత్తి
కారణతాం వ్యాచక్షాణః పరమాత్మాన మేనం గమయతి| తద్ధైవైకా
యన ప్రక్రియాయామపి (బృ-ర|గి|౧౨) సవిషయస్యసేంద్రియస్యసాన్తః
కరణస్య ప్రపచ్చస్యైకాయనమనంతర మబాహ్యోక్తత్వం ప్రజ్ఞాన
ఘనం వ్యాచక్షాణః పరమాత్మాన మేనం గమయతి| తస్మాత్పరమాత్మన
ఏవాయం దశన్ నాద్యుపదేశ ఇతి గమ్యతే || ౨౮ ||

యత్ప్రసరుక్తం ప్రియసంసూచితోపక్రమాద్విజ్ఞానాత్మన ఏవా
యం దశన్ నాద్యుపదేశ ఇత్యత్రబ్రూమః-

(పరిజ్ఞానీదేరిజమాశ్చరభ్యః || ౨౯ ||

అస్త్యత్ర పరిజ్ఞానాత్మవిజ్ఞాతే సర్వమిదం విజ్ఞాతం భవతీషం
సర్వం యదయమాత్మేతివ | తస్యాః పరిజ్ఞాయాః సిద్ధిం సూచ
యత్యేతలిజం యత్ప్రియసం సూచితస్యాత్మనోద్రవ్యవృత్త్యాదినం కీర్తనమ్
యదిహ విజ్ఞానాత్మా పరమాత్మనోన్యః స్యాత్తతః పరమాత్మవిజ్ఞానేపి
విజ్ఞానాత్మాన విజ్ఞాత ఇత్యేకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానం పరిజ్ఞాతంతద్ధియేత|
తస్మాత్ప్రతిజ్ఞా సిద్ధ్యర్థం విజ్ఞానాత్మ పరమాత్మానోరభేదాంశే నోపక్ర
మణ మిత్యాశ్చరభ్య ఆచార్యో మన్యతే || ౨౯ ||

ఉత్త్ర-మిష్యత ఏవం భావాదిత్యోదులోమః || ౩౦ ||

విజ్ఞానాత్మన ఏవదే హేంద్రియమనోబుద్ధిసంఘాతోపాధిసంపర్కా
త్కలుషీభూతస్యజ్ఞాన భ్యానాదిసాధనానుష్ఠానా త్సంప్రసన్నస్యదేహ
దినంఘాతాదుత్త్ర-మిష్యతః పరమాత్మైక్యోపపత్తే రిదమభేదోప
క్రమణమిత్యోదులోమి రాచార్యోమన్యతే | శ్రుతిశ్చైవం భవతి -
“ఏష సంప్రసాదోస్మాచ్ఛరీరాత్మముతాయ పరంజ్యోతిరుపసంపద్యస్వేన
రూపేణాభి నిష్పద్యతే” ఇతి (భా-ర|గి|౨౩) క్వచిచ్ఛకేవాశ్రయమపి

నామరూపం నదీనికన్ శేనజ్ఞాపయతి - “యథా”ద్యుఃస్వప్నమానాః
సముద్రేస్తంగచ్ఛన్తినామరూపే విహాయ । తథావిద్వాన్నామరూపా
ద్విముక్తః పరాత్పరం పురుషముపైతి దివ్యమితి (ముణ్డ - 31-౨1౮)
యథాలోకేనద్యుః స్వాశ్రయమేవ నామరూపం విహాయ సమస్తమువ
యస్త్యేనం జీవోఽపిస్వాశ్రయ మేనామరూపం విహాయపరంపురుష
ముపైతీతి హితతార్థః ప్రతీయతే దృష్టాన్త దాప్తాన్త యోస్తుల్య
తాయై 1301

అవస్థితేరితి కాశకృత్సన్న్యః 1301

అస్యైవ పరమాత్మినో నేనాపి విజ్ఞానాత్మ భావేనావస్థానాదువ
పన్న మిదమభేదేనోపక్రమణ మితి కాశకృత్సన్న్యః ఆచార్యోచ్యతే ।
తథాచ బ్రాహ్మణమ్ - “అనేనజీవేనాత్మ నానుప్రవిశ్య నామరూపే
వ్యాకరవాణీత్యేవం జాతీయకం (భా-౬131-౨) పరస్యైవాత్మనో జీవ
భావే నావస్థానం దర్శయతి । మంత్రవర్ణశ్చ - “సర్వాణి రూపాణి
విచిత్యధీరోనామాని కృత్వాభివసన్యదాస్త” ఇత్యేవం జాతీయకః ।
(తై1౮1 31౧-౨12) నచతేజః ప్రభృతీనాం సృష్టౌ జీవస్య పృథక్సృష్టిః
శ్రుతాయేన పరస్మాదాత్మనోస్య సద్వికారో జీవఃస్యాత్ । కాశకృత్సన్న్యః
స్యాచార్యస్యా వికృతః పరిమేత్వో జీవోనాస్య ఇతిమతమ్ । ఆశ్చర్యధ్య
స్యతు యద్యపి జీవస్య పరస్మాదన్యత్వ మభిప్రేతం తథాపిప్రతిజ్ఞాసిద్ధే
రితి సాపేక త్యాభిధానాత్కార్య కారణభావః కియానవ్యభిప్రేత ఇతి
గమ్యతే । జ్ఞాదులో వివక్షేపునః స్పష్టమేవావస్థానరావేక్షాభేదాభేదా
గమ్యతే । తత్రకాశకృత్సన్న్యః యం మతం శ్రుత్యనుసారితి గమ్యతే ।
ప్రతిపిపాద విషయతార్థానుసారా తత్త్వమసీ” త్యాది శ్రుతిభ్యః ।
ఏవంచసతి తజ్జ్ఞానాదమృతత్వ మవకల్పతే । వికారాత్కృత్యేహి జీవస్య
భృవగమ్యమానే వికారస్య ప్రకృతి సంబంధేప్రలయప్రసంగాన్నతజ్జ్ఞానా
దమృతత్వ మవకల్పేత । అతశ్చస్వాశ్రయస్యనామరూపస్యా సంభవా

దుపాభ్యుత్థయం నామరూపంజీవ ఉపచర్యతే । అత ఏకోత్పత్తిరపి
జీవస్యకృచ్ఛిచ్ఛి విస్ఫులిజో దాహరణేన శ్రావ్యమాణోవాధ్యాత్మయేన
వేషితవ్యా । యదప్యక్తం ప్రత్యురస్యైవ మహతోభూతస్య ద్రష్టవ్యస్య
భూతేభ్యస్సముత్థానం విజ్ఞానాత్మ భావేన దర్శయన్విజ్ఞానాత్మసంపదం
ద్రష్టవ్యత్వం దర్శయతీతి తత్రాపీయమేవ తిసూత్రయోజ యితవ్యా ।
“ప్రతిజ్ఞాసి దేహిమాశ్చరభ్యః” - ఇదమత్రప్రతిజ్ఞాతమ్ । ఆత్మ నివిదితే
సర్వం వినితం భవతి “ఇదం సర్వం యదయమాత్మా” తిచ (బృ-౨।
౪।౬) ఉపసాదితంచ సర్వస్యనామరూపకర్మ ప్రసక్త్యైవ ప్రవృత్త్యా
దేక ప్రలయత్వాచ్చ మందుభ్యాదిదృ దృష్టానైశ్చ కార్యకారణయోర
వ్యతిరేక ప్రతిపాదనాత్ । తస్యా ఏవప్రతిజ్ఞాయః సిద్ధిం సూచయత్యేత
లికో యస్యమాతోభూతస్య ద్రష్టవ్యస్య భూతేభ్యస్సముత్థానంవిజ్ఞానాత్మ
భావేన కథితమిత్యాశ్చరభ్య ఆచార్యోమన్యతే । అభేదేహ సత్యేక
విజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానం ప్రతిజ్ఞాత మవకల్పత ఇతి ।

“ఉత్క్రమిష్యత ఏకంభావాదిత్యోదులోమః” ఉత్క్రమిష్యతో
విజ్ఞానాత్మనో జ్ఞానధ్యానాది నామక్యాత్మంప్రసన్నస్యవరేణాత్మనైక్య
సంభవాదిసమ భేదాభిధాన మిత్యోదులోమిరాచార్యోమన్యతే । “అవ
స్థితేరితికాశకృత్సః” - అస్యైవ పరమాత్మనోనేనాపి విజ్ఞానాత్మ
భావేనావస్థానా దుపపన్న మిద మభేదాభిధాన మితి
కాశకృత్సః ఆచార్యోమన్యతే । దర్శితంపురస్తాత్కాశకృత్సఃయస్య
వక్తస్య శ్రుతిమ త్వమ్ । అతశ్చ విజ్ఞానాత్మ పరమాత్మనో రవిద్యా
ప్రత్యుపసాపితనామరూప రచిత దేహోద్యుపాధి నిమిత్తో భేదోన పార
మార్థిక ఇత్యేవార్థః సర్వవేదాననవాదిభిరభ్యవగ న్తవ్యః - “సదేవ
సోష్యేదమగ్ర అసీదేక మేవాద్వితీయమ్” (ఛా - ౬।౨।౧) “ఆత్మై
వేదం సర్వమ్” (ఛా - ౭।౨౩।౨) “బ్రహ్మైవేదం సర్వమ్” (ముణ్డా
౨।౨।౧౧) “ఇదం సర్వం యదయమాత్మా” (బృ - ౨।౪।౬) “నా
న్యోతో స్తిద్రష్టా” (బృ - ౩।౭।౨౩) “నాన్యదితో స్తిద్రష్టృ” (బృ -

31.1.1) ఇత్యేవం చూపాభ్యః శ్రుతిభ్యః స్మృతిభ్యశ్చ- “వాసు
 దేవస్సర్వమితి” (గీ-21.16-1) క్షేత్రజ్ఞం చాపిమాం ద్వి సర్వక్షేత్రేషు
 భారత” (గీ - 13.1.9) “సమం స ర్వేషుభూతేషు తిష్ఠంతం పరమేశ్వరమ్”
 (గీ-13.1.2) ఇత్యేవం చూపాభ్యః భేద దశనాపవాదాచ్చ! “అన్యో
 నాపన్యోహమస్మీతి ససకేదయథావశః” (బృ - 1.1.1.1) “మృత్యో
 స్సమృత్యమాప్నోతియ ఇహనాసేవశ్యతి” (బృ - 1.1.1.2) ఇత్యే
 వం జాతీయకాత్ । “సవా ఏషమహానజ అత్మా జగోమగోమృగో
 భయోబ్రహ్మ”తి (బృ - 1.1.1.3) చాత్మనిసర్వ విక్రియా ప్రతిషే
 థాత్ । అన్యథాచ ముముక్షుణాం నిరవవాద విజ్ఞానానువవత్తే ।
 సునిశ్చయర్థత్వా నుపవత్తేచ్చ । నిరవవాదంహి విజ్ఞానం సర్వాకాంక్షా
 నివ రకమాత్మప్రయ మిష్యతే । “వేదా నవిజ్ఞాన సునిశ్చితార్థాఇతిచ
 శ్రుతేః (ముద్గా - 31.1.3) “తత్రకోమాహః కళ్యాణ ఏకత్వమునుపశ్యత
 ఇతిచ (ఈ - 2) స్థితప్రజుకణస్మృతేశ్చ । (గీ - 21.1.3) సితేచక్షేత్ర
 జ పరమాత్మైకత్వ విషయే సమ్యగ్దర్శనే క్షేత్రజ్ఞఃపరమాత్మేతిసామ
 మాత్రభేదాత్ క్షేత్రజ్ఞోయం పరమాత్మనోభిన్నః పరమాత్మాయం
 క్షేత్రజ్ఞాద్భిన్న ఇత్యేవం జాతీయక ఆత్మభేద ఏవయో నిర్బద్ధోనిరర్థకః ।
 ఏకోహ్యాయమాత్మానామమాత్రభేదేన విహుధాభిధీయత ఇతి । సహి
 “సత్యంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ । యోవేద నిహితం గుహా యా”మితి
 (తై - 2.1.1) కాంచిదేవైకాం గుహామధిక్ష్మత్యై తదుక్తమ్ । సచ
 బ్రహ్మణోన్యో గుహాయాం నిహితోస్తి । “తత్సప్తస్త్వైత దేవానుప్రా
 విశదితి (తై - 2.1.2) సప్తరేఖప్రవేశ శ్రవణాత్ । యేతు నిర్బంధం
 కుర్వన్తి తేవేదాస్తార్థం బాధమానాః శ్రేయోద్వారం సమ్యగ్దర్శన
 మేవబాధనే । కృతకమనిత్యంచ మోక్షం కల్పయన్తి । న్యాయేనచన
 నం గచ్ఛన్త ఇతి । 31.1

(పశుతిక్క) ప్రతిజ్ఞాదృష్టానా నుపరోధాత్ ॥3-౨॥

యథాభ్యుదయ హేతుత్వాద్ధర్మోజ్జ్ఞాన్య ఏవంసి (శ్రేయ
సహేతుత్వాద్బ్రహ్మ జ్ఞాన్య మిత్యుక్తమ్ । బ్రహ్మచ “జన్మాద్యన్య
యత” ఇతి లక్షితా (బ్ర - ౧/౧౧-౨) తచ్చులక్షణం ఘటరుచకాదీనాం
మృత్సువర్ణాది వత్పశుతిక్కైశ్చలాల సువర్ణకారాదివ నిమిత్తత్వేచ
సమానమిత్యతో భవతి విమర్శః । కిమాత్మకం పునర్బ్రహ్మణఃకారణత్వం
స్యాదితి । తత్రనిమిత్తకారణ మేవతావత్కేవలం స్యాదితి(పతిభాతి ।
కస్మాత్ । ఈకాపూర్వక కర్తృత్వ శ్రవణాత్ । ఈకాపూర్వకంహి
బ్రహ్మణః కర్తృత్వ మవగమ్యతే - “సఈక్షాంచ(కే” (బ్ర - ౬/13)
“సప్రాణ మసృజతేత్యాది (శ్రుతిభ్యః (బ్ర - ౬-౪) ఈకాపూర్వకంచ
కర్తృత్వం నిమిత్తకారణేష్యేవకులాలాదిషు దృష్టమ్ । అనేక కారక
పూర్వకాచ క్రియాఫలసిద్ధి రి లోకే దృష్టా । సచన్యాయ ఆదికర్తృత్వపి
యుక్తః సంక్రమయితుమ్ । ఈశ్వరత్వ ప్రసిద్ధేశ్చ । ఈశ్వరాణాంహి
రాజవైశస్యతాదీనాం నిమిత్తకారణత్వ మేవకేవలం ప్రతీయతే తద్వత్పర
మేశ్వరస్యాపి నిమిత్తకారణత్వ మేవయుక్తం ప్రతిపత్తుమ్ । కార్యం
చేదం జగత్సావయవమ చేతనమశుద్ధంచ దృశ్యతే । కారణేనాపి తస్య
తాదృశేనైవ భవితవ్యమ్ । కార్యకారణయోః సారూప్యదర్శనాత్ ।
బ్రహ్మచ నైవం లక్షణమవగమ్యతే - “నిష్కలం నిష్క్రియం కా నం
నిరవద్యం నిరజ్ఞానమి” త్యాది (శ్రుతిభ్యః (శ్వే - ౬/౧౮) పారిశేష్యా
ద్రుహ్మణో న్యదుపాదాన కారణ మశుద్ధ్యాది గుణకంస్మృతి (ప్రసిద్ధ
మభ్యుపగ న్తవ్యమ్ । బ్రహ్మకారణత్వశ్రుతేర్నిమిత్తత్వమాత్రే పర్యవ
సానాదిత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూమః ప్రకృతికోపాహాన కారణంచ బ్రహ్మ
భ్యుపగ న్తవ్యం నిమిత్తకారణంచ । నకేవలం నిమిత్తకారణమేవ । కస్మాత్
ప్రతిజ్ఞా దృష్టానా నుపరోధాత్ । ఏవం ప్రతిజ్ఞాదృష్టానా శ్రోతానో
పరుధ్యేతే - ప్రతిజ్ఞాతావత్ - “ఉతమమా దేశమప్రాప్యోయేనా(శ్రుతం
శ్రుతం భవత్యమతం మతమవిజ్ఞాతం విజ్ఞాతమితి (ధా - ౬/౧౧-౨) ।

తత్రచైవేన విజ్ఞాతేన సర్వమన్యద విజ్ఞాతమపి విజ్ఞాతం భవతీతి ప్రతీ
యతే తచ్చాపదనకారణ విజ్ఞానే సర్వవిజ్ఞానం సంధిపత్యుపాదాన
'కారణావ్యతిరేకా త్కార్యస్య' నిమిత్తకారణా వ్యతిరేకస్తు కార్యస్య
నాస్తి । లోకేతకః ప్రాసాదవ్యతిరేకదర్శనాత్ । దృష్టానోపి-“యథా
సోమ్యైవేన న్యుత్పింజేన సర్వం మృస్యయం విజ్ఞాతం స్యాద్వాచారమ్భ
ణం వికారో నామధేయం మృత్తికేత్యేనసత్య మిత్యూపాదాన కారణ
గోచర ఏవామ్నాయతే । తథా ‘ఏకేన లోహమణినా సర్వం లోహ
మయం విజ్ఞాతం స్యాత్’ ఏకేన నఖనికృతనేన సర్వం
కాష్ఠాయనంవిజ్ఞాతం స్యాదితిచ (భా-౬|౧|౪|౫|౬) తథాన్యత్రాపి
‘కస్మిన్నుభగవో విజ్ఞాతే సర్వమిదం విజ్ఞాతం భవతీతి ప్రతిజ్ఞా (ముణ్డ-
౧|౧|౨) “యథాపృథివ్యా మోషధ యస్సంభవనీతి దృష్టాన్తః
(ముణ్డ- ౧|౧|౨) తథా ‘ఆత్మనిఖల్వరే దృష్టేత్రుతేమతే విజ్ఞాతి ఇదం
సర్వం విదితమితి ప్రతిజ్ఞా । నయథాదున్దుభేర్హ స్యమానస్యన బాహ్య
శ్చైద్యైశ్చక్షుయాద్యౌహణాయదున్దుభేన్దుగ్రవాణేన దున్దుభ్యాఘాత
స్యవాశబ్దో గృహీత ఇతి దృష్టాన్తః (బృ - ౪|౫|౧|౨) ఏవం యథా
సంభవతి ప్రతివేదానం ప్రతిజ్ఞా దృష్టాన్తా ప్రత్యేతవ్యో ప్రకృతిత్వ
సాధనా । యత ఇతీయం పశ్యమి । ‘యతోవా ఇమాని భూతాని
జాయంతే’ ఇత్యత్ర । ‘జనికర్తుః ప్రకృతిరితి (పా|నూ-౧|౪|౩౦) ఏకేష
స్మరణాత్ప్రకృతి లక్షణ ఏవాపాదానే ద్రవ్వవ్యా । నిమిత్తత్వంత్యధిష్టా
త్రస్తరాభావాదధిగస్తవ్యమ్ । యథాహిలోకే మృత్సనరాదిక ముపా
దాన కారణం కులాల సువర్ణకారాదీన ధిష్ఠాత్మా నపేక్ష్య ప్రవర్తతే
నైవం బ్రహ్మణ ఉపాదాన కారణస్య సత్తోన్యోధిష్ఠాతాపేక్ష్యస్తి ।
ప్రాగుత్పత్తే రేకమేవా ద్వితీయ మిత్యవధారణాత్ । అధిష్ఠాత్రస్తరా
భావోపి ప్రతిజ్ఞా దృష్టాన్తానుపరోధాదేవో దివోవేదితవ్యః । అధిష్ఠా
తరిహ్యుపాదానాదవ్యస్తిన్న భువగమ్యమానేపునరప్యేక విజ్ఞానేన సర్వ
విజ్ఞానస్యా సంభవాత్ప్రతిజ్ఞా దృష్టాన్తోపరోధ ఏవస్యాత్ । తస్మాదధి

స్త్రాప్త సరాభావాదాత్మనః కర్తృత్వ ముపాదానాన్తరాభావాచ్చప్రకృ
తిస్త్వమ్ 1321

అభిధ్యోవదేశాచ్చ 1331

అభిధ్యోవదేశాచ్చాత్మనః కర్తృత్వ ప్రకృతిత్వేగమయతి "సోకా
మయత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి" తదైకత బహుస్యాం ప్రజాయే
యేతిచ । తత్రాభిధ్యాన పూర్వికాయాః స్వాతంత్ర్యప్రవృత్తేః కర్తృతి
గమ్యతే । బహుస్యామితి ప్రత్యగాత్మవిచయత్వాద్బహుభవనాభిధ్యానస్య
ప్రకృతిరిత్యపి గమ్యతే 1331

సాక్షాచ్ఛోభయామ్నానాత్ 1341

ప్రకృతిత్వ స్వామ్యమభ్యుత్పయః । ఇతశ్చ ప్రకృతిర్బహ్మ
యత్కారణం సాక్షాద్బుష్టైవ కారణముపాదాయోభా ప్రసవప్రలయా
వామ్నాయేతే - "సర్వాణిహవా ఇమాని భూతాన్యకాకాదేవ
సముత్పద్యంతే । ఆకాశం ప్రత్యస్తం య నీతి (భా - ౧1-1౧) యద్దియ
స్మాత్ప్రభవతి యస్మింశ్చ ప్రళయతే తత్తస్యాపాదానం ప్రసిద్ధమ్ । యథా
ప్రహీయవాదీనాం వృథివీ । సాక్షాదిచోపాదానాన్తరానుపాదానం
దత్తయత్యాకాశాదేవేతి । ప్రత్యస్తమయశ్చనోపాదానాదన్యత్ర
కార్యస్యదృష్టః 1341

ఆత్మకృతేః 1351

ఇతశ్చ ప్రకృతిర్బహ్మయత్కారణం బ్రహ్మప్రక్రియాయాం -
"తదాత్మానం స్వయమకురుతే" త్యాత్మనః (తై - ౨, 2) కర్మత్వం
కర్తృత్వంచ దత్తయతి । ఆత్మానమితి కర్మత్వం, స్వయమకురుతేతి
కర్తృత్వమ్ 1351

పరిణామాత్ 13౬

ఇతశ్చ ప్రకృతిర్బ్రహ్మయత్కారణం బ్రహ్మణివ వికారాత్మనా
పరిణామః సామానాధికరణ్యే నామ్నాయశః - “సచ్చత్యచ్ఛాభవత్ ।
నిరుక్తంచా నిరుక్తంచేత్వాదినేతి (తై - ౨-౬) 13౬

యోనిశ్చహిగీయతే 137

ఇతశ్చ ప్రకృతిర్బ్రహ్మయత్కారణం బ్రహ్మయోనిరత్యపి
వత్యతే వేదాస్తేషు - “కర్తారమీశం పురుషం బ్రహ్మయోనిమి”తి
(ముణ్డ - 31౧13) “యద్బూత యోనిం పరివశ్యన్తిధీరా” ఇతిచ
(ముణ్డ - ౧1౧1౬) యోనిశ్చబ్దశ్చ ప్రకృతి వచనః సమధిగతౌలోకే -
”వృథివీయోనిరోషధీనాసు”తి । స్త్రియోనేరవ్యస్త్యేవావ యవద్వా
నేణ గర్భం ప్రత్యుపాదాన కారణత్వమ్ । వాక్యశేషాత్వత్రప్రకృతి
వచన తాపరిగృహ్యతే “యథోర్లోనాభిః సృజతే గృహ్లాతే చేత్యేసం
జాతీయకాత్ (ము - ౧1౧12) ఏవం ప్రకృతిత్వం బ్రహ్మణః ప్రసిద్ధమ్
137

౨౧, సర్వవ్యాఖ్యానాధికరణమ్ ।

ఏతేన సర్వవ్యాఖ్యాతాః వ్యాఖ్యాతాః 13౮

“ఈకతేర్నాశబ్దమి” త్యారభ్య (బ్రహ్మ - ౧1౧1౫) ప్రధాన
కారణ వాదః సూత్రైర్నేవ పునఃపునరాశంక్య నిరాకృతః । తస్యహి
పక్షస్య పోద్బుల కానికాని చిల్లిజ్ఞా భాసాని వేదాస్తేషాపాలేన మన్ద
మతి స్మృతిభా సీతి । సచ కార్యకారణానన్య త్యాభ్యుపగమా త్రప్రత్యా
సన్నో వేదాప్రవాదస్య । తేన తత్ప్రతిషేధే యతోన్నతీవకృతోనాన్వాది
కారణవాదప్రతిషేధే । తేషుబ్రహ్మకారణవాదపక్షస్య ప్రతిపక్షత్వా

ప్రతిషేధవ్యాః । తెమామమ్యుపోద్బలకం వైదికం కించిల్లిజ్జమాపాతేన
 ముద్దమతీస్సతి భాయాదిత్యతః ప్రధాన మల్లనిబర్హణ న్యాయేనాతిదిశతి
 ఏతేన ప్రధానకారణవాద ప్రతిషేధన్యాయ కలాపేన సర్వేణ్యాది
 కారణవాదా అపిప్రతిషిద్ధ తయావ్యాఖ్యాతావేదితవ్యాః । తెమామపి
 ప్రధానవదశబ్ద త్వాచ్ఛబ్ద విరోధిత్యాచ్చేతి వ్యాఖ్యాతావ్యాఖ్యాతాఇతి
 పదాభ్యాసోధ్యాయ పరిసమాప్తిం ద్యోతయతి ॥౩౮॥

ఇతి వేదాంత మీమాంసామృతే ప్రథమాధ్యాయశ్చ ద్వితీయఃపాదః

ఇతి ప్రథమాధ్యాయః

బ్రహ్మ సూత్ర భాష్య సంగ్రహః

అథద్వితీయః ధ్యాయస్య

(ప్రథమః పాదః)

౧। ఆత్మత్వధిః కారణమ్ - ఆత్మత్వరసకృదుపదేశాత్ ॥౧॥

(ప్రథమేధ్యాయే సర్వజ్ఞస్వర్యశ్చర్యోజగతశ్చైత్యతి కారణం మృత్యు వర్ణాదయ ఇనఘటరుచికాదీనాముత్పన్నస్య జగతోనియంతృత్వేనస్థితి కారణం మాయాదీన మాయాయాః ప్రసారితస్య జగతః పునః స్వాత్మనేత్యో పసంహారకారణమవనిరవచతుర్విధస్య భూతగ్రా మస్యసవపచ సర్వేషాంన ఆశ్చేత్యేతద్వేదాన్తవాక్యసమన్వయ ప్రతి పాదనేనప్రతిపాదితమ్|ప్రథానాదికారణవాదాశ్చాశ్చబ్దేననిరాకృతాః| ఆథేవాద్వితీయేఫలాశ్రయ ఆగమిష్యతి| ప్రసంగాదాగతంచాన్యదపికించి చ్చిన్తయిష్యతే| ప్రథమంతావత్కతిభిశ్చిదధికరణేసాధనాశ్రయవిచార విశేషమనుసరామః॥

“ఆత్మావా ఆరేద్రప్తవ్యః శ్రోతవ్యో మన్తవ్యోనిదిధ్యాసితవ్యః
“(బృ-౪|౫|౬)” తమేవధీరోవిజ్ఞాయ ప్రజ్ఞాంకుర్యత్“(బృ-౪|౪|౨౧)”
సోన్వేష్టవ్యః సవిజ్ఞానాసితవ్యః “(భా-౮|౭|౧) ఇతి చైవమాదిశ్రవణేషు సంశయః- కిం సకృత్ప్రత్యయః కర్తవ్య ఆహోస్విదావృత్తేతి కింతా వత్ప్రాప్తంసకృత్ప్రత్యయఃస్వాత్మప్రయాజాదివత్తావత్తాశ్చాత్మస్యకృతార్థ త్వత్ అహోయమాణాయాంహ్యవృత్తేక్రియమాణాయామశాస్త్రార్థః కృతోభవేత్| సన్వసకృదుపదేశా ఉదాహృతాః శ్రోతవ్యోమన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్య ఇత్యేవమాదయః| ఏవమపియావచ్ఛబ్దమూవర్తయేత్సకృ

చ్చివణం సకృత్సననం సకృన్నిదిధ్యాసనం చేతినాతింక్తమ్ । సకృదు
 వదేశేషుతువేదోపాసితేత్యేవ మాదిష్యనావృత్తిరిత్యైవంపాపే బ్రూమ్య
 ప్రత్యయావృత్తిః కర్తవ్యా కుతః అసక్తిదుపదేశాత్ । “శ్లోతవ్యోమ
 నవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః” ఇత్యేవం జాతీయకోవ్య సకృదుపదేశః ప్రత్య
 యావృత్తింనూచయతి । ననూకం యావచ్ఛబ్దమేవా వర్తయేన్నాధిక
 మితి । దశసవర్యవసితత్వాదేహమ్ । దశసవర్యసానాని హిత్రవణా
 దీన్యావర మానాని దృష్టార్థానిభవన్తి । యథావహుతాదీని తండులాది
 నిష్పత్తి పర్యవసానానితద్యత్ । అపిచోపాసనం నిదిధ్యాసనం చేత్యన రీతా
 వృత్తి గుణైవక్రియాభిధీయతే । తథాహి-లోకేగురుముపాసీ రాజానము
 పాస్త ఇతిచ యస్తాత్పర్యేణ గుర్వాదీననువర్తతే సవవముచ్యతే । తథా
 ధ్యాయతి ప్రోషితనాథా పతిమితియా నిరవరస్మరణావతింప్రతి సోత్క
 ణ్తాసైవమభిధీయతే । విద్యుపాస్యోశ్చ వేదాస్తేష్యవ్యతిరేకేణ ప్రయో
 గోద్భవ్యతే । క్వచిద్విదితోప క్రమ్యాసాసినోపసంహరతి యథా- “యస్త
 ద్వేద యత్నవేదసమయైతమక్త ఇత్యత్ర (ఛా-౪।౧।౪) ” ఆనుమపతాం
 భగతో దేవతాంశాధి యాం దేవతాముపాస్త “ఇతి (ఛా-౫।౨।౨) ”
 క్వచిచ్చోపాసినోపక్రమ్యవిదితోపసంహరతి । యథా- మనోబ్రహ్మేత్యు
 పాసితే” త్యత్ర (ఛా-౩।౧।౧) భాతిచతవతిచ కీర్తయశసా బ్రహ్మ
 వర్చసేనయవవేదే”తి (ఛా-౩।౧౪।౩) తస్మాత్సకృదుపదేశేష్యవ్య
 వృత్తి సిద్ధిః । అసక్తిదుపదేశస్తావృత్తే ॥౧॥

లింగాచ్చ ౨౨

లింగమపిప్రత్యయావృత్తిం ప్రత్యాయయతి । తథాహ్యు ద్విధవిజ్ఞా
 నం “అదిత్య ఉద్గీఢః” (ఛా-౧।౫।౧) ఇత్యేతదేశ పుత్రతాదోపేణ
 పోద్య” రస్మింస్త్వం వర్యావర యాదితి (ఛా-౧।౫।౨) ఇతి రశ్మిబహు
 త్వవిజ్ఞానం బహుపుత్రతాత్త్వ విదధత్సిద్ధవత్ప్రత్యయావృత్తిం దశసవర్యయతి ।
 తస్మాత్త తానూన్యాత్సర్వ ప్రత్యయేష్యవృత్తి సిద్ధిః । తథాహి- ఛా

స్తోగ్యో తత్త్వమసిత్వేతకేతో (భా-౯-౧౮) ఇత్యుపదిశ్యో “భూయవ
వమాభగవాన్విజ్ఞాపయత్ప్రతి (భా-౬-౧౮) పునః పునః పరిచోద్యమాన
స్తత్తదాశజ్ఞాకారణం నిరాకృత్య “తత్త్వమసిత్వే వాసకృదుపదిశతి
తథాచ” శ్రోతవ్యో మస్తవ్యో నివిధ్యాసితవ్యఇత్యాది (బృ-౪-౧౫) 31
దశీతమ్ తస్మాత్పర బ్రహ్మవిషయేషి ప్రత్యయే తదుపాయాపదేశే
హ్యవృత్తిసిద్ధిః 1-౨

౨ ఆత్మభోవాసనాధికరణమ్ ఆత్మేతి తూపగచ్ఛన్తిగ్రాహయ
న్చ 131

యః శాస్త్రాక విశేషణః పరమాత్మానకి మహామితి గ్రహీ
తవ్యః కింవామదవ్య ఇత్యేతద్విచార యతి కథంపునరాత్మ శబ్దే ప్రత్య
గాత్మ విషయే శ్రోయమాణే సంశయఇత్యుచ్యతే అయమాత్మశబ్దో
ముఖ్యః శక్యతే భ్యుపగమం సతిజీవేశ్వరయోరభేద సంభవ ఇతరథాతు
గోణోయముభ్యుపగస్తవ్య ఇతిమన్యతే కింతావత్ప్రాప్తం నాహమితి
గ్రాహ్యః సహ్యపహత పావృత్వాదిగుణో విపరీత గుణత్వేనశక్యతే
గ్రహీతుం విపరీత గుణోవాపహత పావృత్వాది గుణత్వేన అపహత
పావృత్తి గుణశ్చపరమేశ్వరస్తద్విపరీత గుణస్తు శారీరః ఈశ్వరస్య
చసంసారాత్మత్వ ఈశ్వరాభావ ప్రసజ్యతశ్చాస్త్రానర్థక్యమ్ సంసారిణో
పీశ్వరాత్మత్వేధికార్య భావచ్ఛాస్త్రానర్థక్యమేవ ప్రత్యక్షాది విరో
ధశ్చ అన్యత్వేపి తాదాత్మ్యదర్శనం శాస్త్రాత్కర్తవ్యం ప్రతిమాది
ప్రేమవిష్ణాది దర్శనమితిచేత్కామమేవంభవతునతుసంసారిణోముఖ్య
ఆత్మేశ్వరఇత్యేతన్నః ప్రాపయితవ్యమేవం ప్రాప్తేబ్రూమః ఆత్మేత్యేవపర
మేశ్వరః ప్రతిపత్తవ్యః తథాహిపరమేశ్వర ప్రక్రియాయాం జాబాలా
ఆత్మత్వేనైవైతముపగచ్ఛన్తి - “త్వంవాఅహమస్మిభగవో దేవతేహం
వైత్వమసి భగవోదేవతే ఇతితథాన్యేవ్య” హంబ్రహ్మస్మిత్వేన మాహ
యత్యిహోపగమాద్రప్తవ్యాః గ్రాహయన్తీతాత్మత్వేనైవేశ్వరంవేదా
న్తవాక్యాని “ఏవత ఆత్మానర్వానరః (బృ-౩-౪౧)” ఏవతలత్యాన

రామ్యమృతః (బృ-31.13) "తత్సత్యం సత్యత్వం తత్వమసీత్యేవమా-
 దీని (ఛా-31.12) యదుక్తం ప్రతీకదర్శన మిదం విష్ణుప్రతిమాన్యాయేన
 భవిష్యతీతి తదయుక్తం గౌణత్వప్రసంగాత్ । వాక్యవైయాచ్యచ్చ ।
 యత్ర హి ప్రతీకదత్వమిరభిప్రేయతే సకృదేవతత్ర వచనం భవతి యథా-
 "మనోబ్రహ్మ" (ఛా-31.14) "అదిత్యో బ్రహ్మ" త్యాది (ఛా-
 31-14) ఇహ పునస్తవహమస్మహంచత్వ మసీత్యాహ । అతః ప్రతీక
 శ్రుతివైయాచ్య భేదప్రతిపత్తిః । భేదదృష్ట్యవహదాచ్చ । తథాహి - "అథ
 యోన్యాయోదేవతాముపాస్తైన్యోసాన్యోహమస్మీతి స వేద" (బృ-11
 1.10) "మృత్యోస్సమృత్యుమాప్నోతి య ఇహ నానేవపశ్యతి" (బృ-
 11.10) (కఠ- 1.10) "సర్వంతంపరాదాద్యోనస్తత్తత్సర్వం వేద
 " (బృ-11.12) ఇత్యేవమాద్యాభూయసీ శ్రుతిర్వేదదర్శనమవవదతి ।
 యత్త్వం న విరుద్ధగుణయోరన్యోన్యాత్మత్వసంభవ ఇతి । నాయం దోషః ।
 విరుద్ధగుణతాయామిథ్యాత్వోపపత్తేః । యత్పునరుక్త మిశ్వరాభావ
 ప్రసంగ ఇతి తదసత్ । శాస్త్రప్రామాణ్యాదసభ్యుపగమాచ్చ । సహి-
 శ్వరస్య సంసార్యాత్మత్వం పరిపాద్యత ఇత్యభ్యుపగమాచ్చ । కింతర్హి
 సంసారిణః సంసారిత్వా పోషేనేశ్వరాత్మత్వం ప్రతిపాదయిషిరమితి ।
 ఏవం సత్యద్వైతేశ్వరస్యా పహతపాప్యత్వాది గుణతా విపరీతగుణతాత్వి
 తరస్యమిథ్యేతి వ్యతిపక్షతే । యదప్యక్త మధికార్యభావః ప్రత్యక్షాది
 విరోధశ్చేతి తదవ్యసత్ । ప్రాకృబోధాత్సంసారిత్వాభ్యుపగమాత్
 తద్విషయ త్యాచ్యప్రత్యక్షాదిష్య వహరస్య । "యత్ర త్యస్య సర్వమా-
 త్మైవాభూత్ తేనకం పశ్యేది" త్యాదినా (బృ-11.10) హి ప్రబోధే
 ప్రత్యక్షాద్యభావందర్శనయతి । ప్రత్యక్షాద్యభావే శ్రుతేశ్వరభావ ప్రస-
 జతి ఇతిచేన్న । ఇష్టత్యాత్ । "అత్ర పితాపితాభవతీ" త్యుపక్రమ్య "వేదా
 అవేదా" ఇతి (బృ-11.12-9) వచనాదివ్యత ఏవాస్మాభిః శ్రుతేశ్వ-
 రభావప్రబోధోకస్య ప్రసరయ మబోధఇతిచేత్ - యస్తం పృచ్ఛసీతస్యత
 ఇతివదామః । నన్వహమిశ్వర ఏవోక్తః శ్రుత్యా । యద్యేవం ప్రతిబు-
 ధో నినాస్తి కస్యచిదప్రబోధః । యోపిదోషశ్చోపస్థితే కైశ్చిదవిద్యయాకి

లాత్మనః సద్విశీయత్వాదద్వైతానువర్తిరితిసోపేయేన (బ్రహ్మకః) తస్మా
జాత్మైశ్వర్యేషేనోదధితః॥3॥

3। ఆసీనాధికరణమ్। ఆసీనస్సంభవాత్ ॥౪॥

కర్మాజ్ఞరం బద్ధేషు తావదుపాసనేషు కర్మతంత్రత్వాన్నాసనాది
చింతానాపి సమ్యగ్గతనే వస్తుతంత్రత్వాద్విజ్ఞానస్య ఇతరేషు తావదసనే
షుకిమనియమేన తిష్ఠన్నాసీనః శయానోవాప్రవర్తతోతనియ మేనాసీన
ఏవేతి చింతయతి। తత్రమానసత్వాదుపాస్యాని యమః శరీరస్థిశేరిత్యై
వం (ప్రాప్తేబ్రవీతి) ఆసీనఏవోపాసితేతి। కుతస్సంభవాత్, ఉపాసనం రామ
సమాన ప్రత్యయ ప్రవాహకరణం। న చ తద్వచ్చకోధావగో
వాన్యభవతి। గత్యాదీనాం చిత్తవికేవకత్వాత్। తిష్ఠగోపి దేహధారణే
వ్యావృతం మనోన నూత్నవస్తునిర్మలాక్షమం భవతి। శయానస్యాప్యక
స్మాదేవనిద్రయాభిభూయేత। ఆసీనవన్యత్వేవం వాతీయగో భూయాన్దోమః
నుపరిహర ఇతి సంభవతి తస్మాదపాసనమ్॥౪॥

ధ్యానాచ్చ ॥౫॥

అపిచధ్యాయత్యర్థవషయత్సమాన ప్రత్యయప్రవాహ కరణమ్।
ధ్యాయతిశ్చ ప్రతిభిలాష్టచేష్టేషు ప్రతిష్ఠితదృష్టిష్యేకవిషయాక్షిప్తచిత్తే
మావచర్య మాగోదృశ్యతేధ్యాయతి బగోధ్యాయతి ప్రాప్తిబంధుతి।
ఆసీనత్వానా యాసోభవతి తస్మాదప్యాసీనకర్మపాసనమ్॥౫॥

అచలత్వం చాపేక్ష్య ॥౬॥

అపిచ “ధ్యాయతీవపృథివీత్యత్ర (డా-2।౬.10) పృథివ్యాదిష్య

చలత్వమేవాపేక్ష్యధ్యానుతి వాదోభవతి తచ్చలిజముపాసనస్యా నీవశ
ర్కత్యే । ౬ ।

స్మరన్తి చ । ౭ ।

స్మరన్త్యపిచశిష్టా ఉపాసనాజ్ఞత్యేనాసనమ్- శుచోదేశేప్రతిష్ఠా
వ్యస్థిరమాసనమూత్మన “ఇత్యాదినా (గీ-౭.౧౧) అతవవద్యకాదీనా
మాసన విశేషాణాముపదేశోయోగశాస్త్రే! ౭ ।

౪। ఏకాగ్రతాధికరణమ్। యత్రైకాగ్రతాతత్రావిశేషాత్ । ౮ ।

ద్విగేశకాలేషునంశయః- కిమస్తికల్పిన్నియమోనాస్తి వేతి।
ప్రాయేణవైదికేష్వారంభేషుదిగాదిని యమదశ్శనాత్సాన్య దిహాపికల్పి
న్నియమి ఇతి యస్య మతిస్తం ప్రత్యాపాద్విగేశకాలేష్వర్థలక్షణ ఏవని
యమః। యత్రైవాన్య దిశిదేశకాలేవామనసః సాకర్యేణైకాగ్రతాత్
వతితత్రైవోపాసీతపాచీదిక్పూర్వాహా ప్రాచీన ప్రవణాదివద్విశేషాత్రా
వణాత్ । ఏకాగ్రతాయా ఇష్టాయాః సర్వత్రావిశేషాత్ । ౮ ।

౫। ఆప్రాయణాధికరణమ్। ఆప్రాయణాత్త్రాపిహిదృష్టమ్ । ౮ ।

ఆవృత్తిస్సర్వోపాసనేష్వాదర్శవ్యేతి స్థితమాద్యేధికరణే। తత్ర
యానితావత్సమ్యగ్గర్హనాథాన్యూపాసనానితాన్యవళూ తాదివత్కార్య
పర్యవసావానితి జ్ఞాతమేవైషామావృత్తి పరిమాణమ్। సహిసమ్యగ్గర్హ
నేకార్యేనిష్పన్నేయత్నాన్తరం కించిచ్ఛాసీతుంశక్యమ్। అనియోజ్య
బ్రహ్మాత్మత్వ ప్రతిపత్తేః శాస్త్రస్యాపిషయత్వాత్ । యాని
పునరభ్యుదయ ఫలాని తేష్యేషాచిన్తాకింకియన్తం చిత్కారం ప్రత్యయ
మావర్త్య పరమేదుత యావజ్జీవమావర్తయేదితి। కింతావత్ప్రవృత్తి

కియత్తంచితకాలం ప్రత్యక్షమభ్యసోత్పన్నజేదావృత్తి విశిష్టసోపానశ
 కర్మార్థస్యకృతత్వాదిత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూముః! అప్రాయణాదేవా వర్తయే!
 త్వయిమ్ । అస్త్వప్రత్యయ వ కా ద దృష్ట ఫ ల ప్రాప్తేః
 కర్మాణ్యపిహిజన్మాన్తరలోప భోగ్యం ఫలమారభమాణానితదమరూపం
 భావనావిజ్ఞానం ప్రాయణకాల ఆక్షిపన్తి । “సవిజ్ఞానోభవతి సవిజ్ఞాన
 మేవాన్యవక్రామతి । “యచ్చిత్తస్సెనైషప్రాణమాయాతి । పాణస్సెజనా
 యుక్తః సహోత్పన్నాయథాసంకల్పితం లోకంనయతి” తిచ్చెవమాదిశ్రుతి
 భ్యః! తృణజలూకానిదశ్శనాచ్ఛ । ప్రత్యయా స్వైతేస్వరూపాను వృత్తిం
 ముక్త్యాకిమన్యత్ప్రాయణకాలభావిభావనా విజ్ఞానమపేక్షేరక్ । తస్మా
 ద్యేవప్రతిపత్తవ్య ఫ ల భా వ నా త్మ కాః ప్ర త్య యా స్తే హ్వ
 ప్రయణాదావృత్తిః । తథాచశ్రుతిః । “సయావత్కృతుం యమ
 స్మాలోకాత్ప్రేతీ”తిప్రాయణకాలేపిప్రత్యయానువృత్తిందశ్శయతి! స్మృ
 తిరస్తి “యంయంవాపిస్మరన్భావం త్యజత్యస్తేక లేవరమ్ । తంతమేవైతి
 కాస్తేయసదాతద్భావభావిత “ఇతి (గీ॥౮|౮) “ప్రయాణకాలేమనసా
 చలేనేతి”చ (గీ॥౮|౧౦) “సోస్త వేలా యామపికర్త వ్యశేషం శ్రావయతి
 121

౬। తదధిగమాధికరణమ్- తదధిగమ ఉత్తరపూర్వాఘమోరక్షేష
 వినాశో తద్వ్యవదేశాత్ 1౦0।

అథేదానిం బ్రహ్మవిద్యాఫలం ప్రతిచిన్తాప్రతాయతే । బ్రహ్మధి
 గమేనతితద్విపరీత ఫలం దురితంక్షియతేసక్షియతేవేతి సంశయః! క్రితా
 వత్ప్రాప్తం ఫలార్థత్వాత్కర్మణః ఫలమదత్వాన సంభావ్యతేష్యయః!
 ఫలదాయినీహ్యసృశక్తిః శ్రుత్యానమధిగతా యదితదస్వరేణేనఫలోప
 భోగమవప్రకృత శ్రుతిః కదర్థితాస్యాత్ । స్మరన్తిచ “సహోకర్మక్షియత
 “ఇతి సన్వనభ్యుపగమ్యమానే బ్రహ్మవిదః కర్మకయేతత్ఫలస్యా వశ్యం
 భోక వ్యత్వాదనిర్మోక్షః స్యాత్ । నేతువ్యచ్యతే! దేశకాలనిమిత్తాజ్ఞో

మోక్షః కర్మఫలవద్యవిషయః। తస్మాన్న బ్రహ్మధిగమే దురితనివృత్తి
 రిత్యేవం పాప్రబూయః - తదధిగమే బ్రహ్మధిగమే సత్కుత్తరపూర్వ
 యోరఘయోరశేష వినాశౌ భవతః। ఉత్తరస్యా శ్లేషః పూర్వస్య
 వినాశః। కస్మాత్ తస్యైవ జేశాత్। తథాహి బ్రహ్మవిద్యాప్రక్రియా
 యాం సంభావ్యమానసా బద్ధ్యా గామినో దురితస్యాభిసంబద్ధం విదు
 షోవ్యవదిశతి - “యథాప్రమదరవలాశ ఆపోనశ్చివ్యస్తవీవమేవం విదిపా
 వంకర్మనశ్చివ్యతే” ఇతి (భా-౪।౧౪।౩) తథావినాశమపి పూర్వోప
 చితస్యవ్యవదిశతి। “తద్యథేవ కాతూలమగ్నోహితం ప్రదూయైతేవం
 హస్యసంశ్లేషాప్యానః ప్రదూయన్తే” ఇతి (భా-౪।౨౦।౩) అయమవరః
 కర్మక్షయవ్యవేశోభవతి - “భిద్యతే హృదయగ్రన్ధిచ్ఛిద్యస్తే సర్వసంశ
 యాః। క్షీయన్తే చాస్యకర్మాణిస్త్రిన్ద్రమైవరావరే” ఇతి (ము-౨।౨।
 ౮)। యదుక్తమనువభక్తస్యకర్మణః క్షయకల్పనాయాం కాన్త్రం కద
 ర్థతం స్యాదితి। నైషదోషః। సహిషయం కర్మణఃఫలదాయినీం శక్తిమవ
 జానీమహేవిద్యత ఏవసా సాతువిద్యాదినాకారణాన్తరేణ ప్రతిబద్ధత
 ఇతివదామః। శక్తిసద్భావమాత్రేచ కాన్త్రంసవ్యాప్రియతేన ప్రతిబద్ధా
 ప్రతిబన్ధయోరపిసహికర్మక్షీయతిఇత్యేతదపిస్మరణమాత్సర్గికంసభోగాదృ
 తేకర్మక్షీయతే తదర్థత్వాదితి। ఇష్యతఏవప్రాయశ్చిత్తాదినాతస్యక్షయో
 “సర్వంపాప్మానంతరతి” తరతి బ్రహ్మహత్యాం యోశ్వమేధేన యజ
 తేయఉచైసమేవంవేదే” త్యాదిశ్రుతిస్మృతిభ్యః। అశేషఇతిచాగామిషు
 కర్మ సుకర్మత్వ మేవప్రతిపద్యతే బ్రహ్మ విదితి దక్షయతి। అతి
 క్రాన్తే మతుయద్యపి మిథ్యాజ్ఞానాత్కర్మత్వం ప్రతిపేద ఇవ తథాపి
 విద్యాసామర్థ్యాన్నిథ్యాజ్ఞాన నివృత్తేనాస్యపి ప్రవిలీయన్త ఇత్యాహ
 వినాశ ఇతి। అన్యథాన్యనాదికాల ప్రవృత్తానాం కర్మణాం క్షయా
 భావే సూకాభావఃస్యాత్। నచ జేశకాల నిమిత్తావో మోక్షక కర్మ
 ఫల వద్యపితృమర్తతి। అనిత్యత్వ ప్రసంగాత్। పరోక్షత్వానువపత్తేచ్ఛ
 జ్ఞానఫలస్య। తస్మాద్బ్రహ్మధిగమే దురితక్షయ ఇతి సిద్ధమ్। ౧౦।

౭. ఇతరానంశ్లేషాధికరణమ్।

ఇతరస్యా ప్యేవ మసంశ్లేషః పాతేతు ॥౧౧॥

పూర్వస్మిన్నధికరణే బద్ధహేతోఽభ్యున్యస్యాభావికస్యా శ్లేషవినా
తాజ్ఞాన నిమిత్తే శాస్త్రవ్యవదేశాన్నిరూపితే । ధర్మస్యపునః శాస్త్రీ
యత్వాచాప్త్రై యేణజ్ఞానేనా విరోధ ఇత్యాశంక్యతోవారణాయ
పూర్వాధికరణన్యాయాతి దేశఃక్రియతే । ఇతిహిన్యాపి పూర్వస్యకర్మణ
ఏవ మఘవద సంశ్లేషో వినాశశ్చజ్ఞానసహ భవతః । కుతస్తస్యాపిఫల
హేతు త్వేనజ్ఞానఫలప్రతిబద్ధిత్వ ప్రసజ్ఞాత్ । “ఉభే ఉపైవైష ఏతే
తరతీత్యాదిశ్రుతిమచ (బృ-౪/౪/౧౨) దుష్కృతవత్సుకృతస్యాపిప్రణా
శవ్యవదేశాత్ । అకర్తృత్వస్య బోధనిమిత్తస్యచ కర్మకయస్య సుకృత
దుష్కృతయోనుల్యత్వాత్ । “క్షీయ నేచాస్యక రాక్షాణీ”తి(ము-౨/౨౨౮)
జ్ఞా విశేషశ్రుతేః । యత్రాపి కేవల ఏవపాప్యశబ్దోద్భవ్యతే తత్రాపి తే
నైవ పుణ్యమిస్యా కలితమితి ద్రష్టవ్యమ్ । జ్ఞానఫలాపేక్షయానికృష్టఫల
త్వాత్ । అస్తిచశ్రుతౌ పుణ్యేపి పాప్యశబ్దః । “నైసంసేతు మహా
రాతే తరతీ” ఇత్యత్ర (భా-౨/౪/౧) సహదుష్కృతేనసుకృతమిష్యను
క్రమ్య సర్వేపాపానో లోనిన ర్తన ఇత్య విశేషేణైవ ప్రకృతే పుణ్యే
పాప్యశబ్ద ప్రయోగాత్ । పాతేత్వితిశబ్దోవధారణార్థః । ఏవంధర్మా
ధర్మయోర్బద్ధహేతోర్విద్యా సామర్థ్యాదశ్లేష వినాశ సిద్ధైరవశ్యం
భావినీ విదుమః శరీరపాతే నుక్తిరిత్యవధారయతి॥౧౧॥

౧. అనారబ్ధాధికరణమ్ ।

అనారబ్ధకార్యే ఏవతు పూర్వే తదవధేః॥౧౨॥

పూర్వయోరధికరణయోర్జ్ఞాన నిమిత్తః సుకృతదుష్కృతయో
ర్వినిశోవధారితః సకిమవిశేషేణారబ్ధకార్యయో రనారబ్ధకార్యయోశ్చ
భవత్యుత విశేషేణారబ్ధ కార్యయో రేవేతి విచార్యతే । తత్ర “ఉభే
ఉపైవైష ఏతేతరతీ” (బృ-౪/౪/౧౨) ఇత్యేవమాది శ్రుతివ్య విశేష
శ్రవణాద విశేషేణైవక్షయ ఇత్యేవం ప్రాప్తే ప్రత్యాహ-అనారబ్ధకార్యే

ఏవత్వితి । అవప్రత్యుతఫలే ఏవపూర్వజన్మాన్తర సంచితే అస్మిన్నపిచ
జన్మని ప్రాక్ జ్ఞానోత్పత్తేః సంచితేసుకృతదుష్కృతే జ్ఞానాధిగమ్యాత్ క్షీ
యేతేన త్వార్థ కా ర్యసామి భుక్తఫలే యాభ్యామేతద్బ్రహ్మ జ్ఞానా
యతనం జన్మనిర్మితమ్ । కుతఏతత్ - “తస్య తావదేవచిరం యావన్న
విమోక్ష్యేథ సంపత్స్యే” (భా-౨।౧౪।౨) ఇతి శరీరపాతాపధికరణాత్
కేమప్రాప్తేః । ఇతరథాపి జ్ఞానావశేష కర్మకయేగతి స్థితిహేత్వభావా
త్ జ్ఞాన ప్రాప్త్యనంతరమేవ కేమ మశ్నువీత । తత్రశరీరపాతప్రతికాం
నావశీత । శ్రుతిస్మృతిమచస్థితప్రజ్ఞలకణ నిర్దేశే నైతదేవ నిదుచ్యతే ।
తస్మాదనారభ్య కార్యయో రేవ సుకృతి దుష్కృతయోర్విద్యా సామా
న్యోక్త్యయ ఇతి నిర్ణయః । ౧౨ ।

౯. అగ్నిహోత్రాద్యధికరణమ్ ।

అగ్నిహోత్రాదియ తత్కార్యాయైవ తద్దేశనాత్ । ౧౩ ।

పుణ్యస్యావ్యసేషవినాశయో రఘన్యాయోతిదిష్టః । సోతిదేశః
సర్వపుణ్యవిషయ ఇత్యాశంక్య ప్రతివక్తి- అగ్నిహోత్రాదిత్వితి తుశబ్ద
అశజ్ఞా మపనుదది । యన్నిత్యం కర్మవైదిక మగ్నిహోత్రాది తత్ర
తత్కార్యయైవ భవతి । జ్ఞానస్య యత్కార్యం తదేవాన్యాపి కార్య
మిత్యర్థః - “తమేతం వేదాను వచనేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి యజ్ఞేన
దానేనేత్యాది దేశనాత్ (బృ-౪।౧౪।౨౨) ననుజ్ఞానకర్మహోర్విలకణ
కార్యత్వాత్కార్యయోగకర్తానువపత్తిః । నైషదోషః । జ్వరమరణకార్య
యోరపి దధివిషయోర్గుడమస్త్ర) సంయుక్తయోస్త్రప్తి పుష్టికార్య
దేశనాత్ । తద్వత్కర్మహోపి జ్ఞానసంయుక్తస్య మోక్షకార్యోపపత్తేః ।
సన్యసారభ్యో మోక్షః । కథమన్యకర్మ కార్యత్వముచ్యతే । నైషదోషః
ఆరాదువకారకత్వాత్కర్మణః । జ్ఞానస్యైవహిప్రావకంసత్కర్మప్రణాద్యా
మోక్షకారణమిత్యేవచర్యతే । అత ఏవచాత్రిక్రాంత విషయమేతత్కా

రైక త్యాభిధానమ్ । సహిబ్రహ్మ విద ఆగామ్యగ్నిహోత్రాది సభ
వతి । అనియోజ్యబ్రహ్మత్వత్వ ప్రతిపత్తే । శాస్త్రస్వావిషయత్వాత్ ।
సగుణానుతు విద్యా సుకర్తృత్వానతిప్తే సభవత్యాగామ్యగ్ని
హోత్రాది । తస్మాపి నిరభి సంధిః కార్యాస్తరాధావాద్విద్యా సంగ
త్యుపపత్తిః । ౧౩ ।

కింవిషయం పునరిదమశ్లేష వివాశః చనం కింవిషయానానో
వినియోగ వచనమేకేషాంశాభినామ్ “తస్యపుత్రా దాయముషయన్తి
సుహృదః సాధుకృత్యాం ద్విషన్తః సాపకృత్యా”మిత్యతి ఉత్తరంవతతి -

అతోన్యాపిష్యే కేషాముభయోః । ౧౪ ।

అతోగ్నిహోత్రాదేర్నిత్యా త్కర్మణోన్యాపిష్యన్తి సాధు
కృత్యానాం ఫలమభిసంధాయ క్రియతే తస్యా ఏవవినియోగ ఉక్త
ఏకేషాం శాభినామ్ “సుహృదః సాధుకృత్యా ముపయన్తి । తస్యా
ఏవ చేదమఘవదశ్లేష వివాశ నిరూపణమితరస్యా ప్యేవమ సంశ్లేష ఇతి ।
తథా జాతీయకస్య కామ్యస్య కర్మణో విద్యాం ప్రత్యనుపకారకత్వే
సంప్రతిపత్తి రుభయోరపిజైమినిబాదరాయణయో రాచార్యయోః । ౧౪

౧౦. విద్యాజ్ఞానసాధనత్వాధికరణమ్.

యదేవ విద్యయేతిహి । ౧౫ ।

సమధిగతమేత తదనస్తరాధి కరణే నిత్యమగ్నిహోత్రాదికంకర్మ
ముముక్షుణామోక్త ప్రయోజనోద్దేశేన కృతముచిత దురితక్షయ
హేతుత్వద్వారేణ సత్త్వగుణ కారణతాం ప్రతిపద్యమానం మోక్షప్ర
యోజన బ్రహ్మధిగమ నిమిత్తత్వేన బ్రహ్మవిద్యయా సహాక కార్యం
భవతీతి । తత్రాగ్నిహోత్రాది కర్మాణి వ్యపాక్రయ విద్యాసంయక్తం

కేవలం చాస్తి । “య ఏవం విద్యాస్యజతి” “య ఏవం విద్యాస్యజాతీ”
 “య ఏవం విద్యాస్యజాతీ” । “య ఏవం విద్యాస్యజాతీ” “తస్మాదేవం
 :దమేన బ్రహ్మణం కుర్వీతనానేవం విదం” (భా-రగ10100) “తేనోభా
 కురుతో యశ్చై తదేవం వేదయశ్చనవేద” (భా-గ10100) ఇత్యాది
 వచనేభ్యో విద్యాసంయుక్తమస్తి కేవలమవ్యస్తి । తత్తేదం విచార్యతే -
 కింవిద్యాసంయుక్తమేవాగ్నిహోత్రాదికం కర్మముముక్తోర్విద్యా హేతుత్వే
 నత యాస్తసాకకార్యత్వం ప్రతిపద్యతేన కేవలముత విద్యాసంయుక్తం
 కేవలంచావికేషణేతి । కుతస్తంశయః - తమేనమాతానం యజ్ఞేన
 వివిదిష స్తి”తి యజ్ఞాదీనామవికేషణాత్మ వేదనాజ్ఞత్వేన శ్రవణాత్ ।
 విద్యా సంయుక్తస్యచాగ్నిహోత్రాదేర్విశిష్టత్వావగమాత్ । కింతావ
 త్రాప్తం విద్యాసంయుక్తమేవ కర్మాగ్నిహోత్రాద్యాత్మ విద్యాకేష
 త్వం ప్రతిపద్యతేన విద్యాహేనానామ్ । విద్యోపరిస్థవిశిష్టత్వావగమా
 ద్విద్యావిహేనాత్ “యదహరేవ జహోతి తదహః పునర్మృత్యుమప
 జయత్యేవం విద్యాని” త్యాదిశ్రుతిభ్యః । “బుద్ధాయుక్తో యయాసార్థ
 కర్మబంధం ప్రహస్యసి” (గీ-౨13౯) “దూరేణహ్యవరం కర్మబుద్ధియో
 గాద్ధనం జయేత్త్యాది (గీ-౨1౪౯) స్మృతిభ్యశ్చేత్త్యేవం వ్రాప్తేప్రతిప
 ద్యతే - “యదేవవిద్యయేతిహి” । సత్యమేతత్ । విద్యాసంయుక్తం
 కర్మాగ్నిహోత్రాదికంవిద్యావిహేనాత్కర్మణోఽగ్నిహోత్రాద్విశిష్టం
 విద్యానివబ్రాహ్మణో విద్యావిహేనాద్రాహ్మణాత్ । తథాపి నాత్య
 క్తమనపేకం విద్యావిహేనం కర్మాగ్నిహోత్రాదికమ్ । కస్మాత్ -
 తమేతమాతానంయజ్ఞేన వివిదిషస్తి” త్యవికేషణాగ్నిహోత్రాదేర్వి
 ద్యా హేతుత్వేనశ్రుతత్వాత్ । ననువిద్యాసంయుక్తస్యాగ్నిహోత్రా
 దేర్విద్యావిహేనాద్విశిష్టత్వా వగమాద్విద్యా విహేనముగ్నిహోత్రా
 ద్యాత్మ విద్యాహేతుత్వేనానపేక మేవేతియుక్తమ్ । నైతదేవంవిద్యా
 సహాయస్యాగ్నిహోత్రాదేర్విద్యానిమిత్రేన సామర్థ్యాతిశయేనయోగా
 దాత్మజ్ఞానం ప్రతికల్పితార్థరణత్వాతిశయోభవిష్యతి న తథావిద్యావి
 హేనస్మేతి యుక్తంకల్పయతుమ్ । నతు “యజ్ఞేనవి విదిష స్తి”త్యత్రావి

శేషేణాత్మజానాజ్ఞత్వేన శుభస్యాగ్నిహూతాదేవసజ్జత్వం శక్యమభ్యుపగన్తుమ్ । తథాహి శ్రుతిః “యదేవ విద్యయా కరోతి శ్రద్ధయోవగేష దాత దేవవీర్యవత్తరంభవతి” (ఛా-౧/౧/౧౦) ఇతి విద్యాసంయుక్తస్య కర్మణోగ్ని హూతాదేవీర్యవత్తరత్వాభిధానేన స్వకార్యం ప్రతిపింబి దతి శయం బ్రువాణా విద్యావిహీనస్య తస్యైవ తప్తయోజనం ప్రతివీర్యవత్త్వం దర్శయతి । కర్మణశ్చ వీర్యవత్త్వం తిద్యత్ప్రయోజం నాభవ ప్రసహత్వమ్; తస్మాద్విద్యాసంయుక్తం నిత్యమగ్ని హూతాది విద్యా విహీనం చోభయమపి ముముక్షుణామీ కప్రయోజనోదే శేసేనాజన్మ నిజన్మాన్తరేచ ప్రాకీజానోత్పత్తైశ్చ తం యత్తద్యథానానుభ్యం బ్రహ్మ ణిగమప్రతిజన్మకారణోపాత్తదురితక్షయ హేతుత్వద్వారేణ బ్రహ్మణి గమకారణత్వం ప్రతిపద్యమానం శ్రవణ మనన శ్రద్ధాతాత్పర్యాద్యస్తంభి కారణాపేక్షం బ్రహ్మవిద్యయా సహకార్యం భవతీతి స్థితిమ్ ॥౧౫॥

౧౧. ఇతరక్షపణాధికరణమ్.

భోగేనత్వితరేక్షపయిత్యా సంపద్యతే ॥౧౬॥

అనారభకార్యమోః పుణ్యపాపయోర్విద్యా సామర్థ్యాత్క్షయ ఉక్తః । ఇతరేత్వారభకార్యే పుణ్యపాపే ఉపభోగేనక పయిత్యా బహు సంపద్యతే - “తస్య తావదేవ చిరం యావన్న విమోక్ష్యే భనంవత్స్యే” (ఛా-౬/౧౪/౨) ఇతి । “బ్రహ్మైవ సన్న్వహ్మ్యేతీ”తి చైవమాదీ శుభి భ్యః । నను సత్త్వపి సమ్యగ్దర్శనే యథాప్రాగ్దేహపాతాద్భేద సర్వేశం ద్విచన్ద్రదర్శనన్యాయే నానువృత్తమేవం వశ్చాదవ్యనువర్తే । న । నిమిత్తాభావాత్ । ఉపభోగ శేషక్షపణం హితత్రానువృత్తి నిమి త్తనచ తాదృశమిత్రకించిదస్తి । సన్వపరః కర్మాకయోభిసవముపభోగ మార వ్యుత్తే । న । తస్య దగ్ధబీజత్వాత్ । మిథ్యాజ్ఞానావప్తం భంహికర్మా న్నదం దేహపాత ఉపభోగాన్తర మారభతే । తచ్చ మిథ్యాజ్ఞానం

సమ్యక్గా నేన నగ్నమిత్యతః సాధ్యే తదారబ్ధకార్యక్ యే వేదుమః కైమల్య
మవశ్యం భవతీతి ||౧౬||

ఇతి వేదాంతమీమాంసామృతే ద్వితీయాధ్యాయస్య ప్రథమః పాదః

(౨)

వేదాంతమీమాంసామృతమ్.

(బహునూత్రభాష్యసంగ్రహః)

అథద్వితీయాధ్యాయస్య ద్వితీయః పాదః||

౧౨ అర్చిరాద్యధికరణమ్. అర్చిరాదినాతత్ప్రధితే||౧||

అథావరాను విద్యానుఫలప్రాప్తయే దేవయానం పన్నాసమవతా
రయిష్యన్విద్వద విదుషోరాస్మత్యుపకృత్యామాత్మమానోత్కృష్టిరిత్యు
క్తమ్. స్మృతిస్తుశ్చిత్తవశేన వ్యవహారాశ్చాస్మిన్ తే — నాదీరక్తిసంబంధే
నైకా- “అక్షైతే రేవరక్తిభి రూర్ధ్వఅక్రమితే” ఇతి (తా-౧.౧.౨.౧) అర్చి
రాద్యైకా- “తేర్చిషమభిసంభవన్త్యర్చిషాఽన్న” ఇతి బృ-౨.౧.౨
౧౧) ” సవితం దేవయానం పన్నాసమాసాద్యాగ్నిలోకమాగచ్ఛతీ
“త్యన్యా(కా-౧.౩) ” యదాపై పురుషోస్మాల్లోకాత్ప్రేతినవాయుమాగ
చ్ఛతీ” త్యవరా(బృ-౧.౧౦.౧) “సూర్యత్వా రేణ తేవిరజాః ప్రయాస్తీతి
తావరా(ముణ్డ-౧.౨౧.౧)-తత్రసంశయః- “కింవస్సరంభిన్నావతాః స్మృత
యఃకింవైక వానేకవిశేషజేతి తత్ప్రప్రాప్తం తావద్భిన్నావతాః స్మృతయ
ఇతి భిన్నప్రకరణత్వాత్. భిన్నోపాసనాశేషత్వాచ్చ అపిచ “ అక్ష

"తైరేవరశ్శిఖిః" (భా-౮|౬|౫) ఇత్యవధారణమర్చిరాద్య (పేక్షాయామువ
 రుద్యేన) త్యరావచనంచ వీర్యతే- "సయావతికి ప్యేన్యససాతదానిత్యం
 గ.చుతీ"తి (భా- ౮|౬|౫) తస్మాదన్యోన్యభిన్నావ వైతేవన్దాన ఇతి
 ఏవంప్రాప్తేభిదధ్యహే- అర్చిరాది నేతి సర్వోబ్రహ్మపేష్వరర్చిరాదినై
 వాధ్వనారంహతీతి ప్రతిజానీ మహి కుతః తత్ప్రధితిః (వధిహోహ్యేష
 మార్గః సర్వేషాం విదుషాం తథాహ-ఎచ్చాగ్ని విద్యాప్రకరణే "యే
 చామీ అంశ్యైశ్చద్ధాంసత్యమువాసతే ఇతి (బృ-౩|౨|౧౫) విద్యాన్త
 రశీలినామవ్యర్చిరాదికామృతిః (శ్రావ్యతే స్యాదేవత్ యాసువిద్యాసు
 వకాదిదగ్ధత్యతే తాస్మియమర్చిరాదికోపతిషతాం యాసుస్వన్యా
 (శ్రావ్యతే తాసుకిమిత్యర్చిరాద్యాశ్చ)యణమిత్యోచ్యతే- భవేదేతి
 దేవం యద్యత్యన్తభిన్నా ఏవైతాః సృతియః" న్యుః ఏకేవత్వే
 షామృతిరనేక విశేషణాబ్రహ్మలోకప్రపదనీక్వచిత్-సచిద్విశేషణోప
 లక్ష్మితేతివదామః సర్వత్రైకదేశప్రత్యభిజ్ఞానాది తరేతర విశేషణ
 విశేష్య భావోపపత్తేః ప్రకరణభేదేహివిద్యైకత్వే భవతీతరేతర
 విశేషణోప సంహారవద్గతివిశేషణానామప్రసవసంహారః విద్యాభేదేహి
 గత్యైకదేశప్రత్యభిజ్ఞానాద్గన్తవ్యాభేదాచ్యుగత్యభేదవన తథాహ-తేతే
 ముబ్రహ్మలోకేషుపరాః పరావహోపనన్తి" (బృ-౩|౨|౧౫) "తస్మిన్వసంతి
 తాశ్శిఖిః సమాః" (బృ ౫|౧౦|౧) "సాయాబ్రహ్మహో జతిర్యా
 వృషిస్తాం జతింజయతి తాం వృషిన్వివృశ్నుతే" (కా-౧|౪) "తస్యవై
 తం బ్రహ్మచర్యేణాను విదతీతిచ (భా- ౮|౪|౩) తత్ర తత్ర తదేవై
 కం ఘటం బ్రహ్మలోక స్తాస్తి లక్షణం ప్రదశ్యమాతే యత్త్వైతైరేవేత్య
 వధారణమర్చిరాద్యాశ్రయణేనస్యాదితి నైషదోషః రశ్మిప్రాప్తిపరత్వా
 దసర్వసహ్యోకవేవకేద్యోరశ్మింశ్చ ప్రావయిమతుర్హ త్యర్చిరాదీంశ్చ వ్యాప
 త్తయితుమ్ తస్మాదశ్మి సంబన్ధ ఏవాయమతథావ్యత ఇతిదృష్టవ్యమో
 త్యరావచనంత్వర్చిరావ్యపేక్షాయామవిగన్త వ్యాన్తరాపేక్షయాశ్చేహ్యోక్త
 జ్యోతత్వాహోచరుధ్యతే యథానిమిషమాతేణ తాగమ్యతి ఇతి అపిచ
 తాత్పర్యయోః పరోర్థకతరేణచనే"తి (భా- ౫|౧౦|౪) మార్గద్యయ

భ్రష్టానాం కష్టం తృతీయం స్థానమాచక్షాణా పితృయాణా వ్యతిరిక్త
 మేకమేవ దేసయాన మర్చిరాది వర్షాణాం వస్థానం ప్రధయతి ।
 భూయాం స్యర్చిరాది సృతేమార్గవర్షాణ్యల్పియాం సిత్సన్యత్ర । భూ
 యసాం తానుగుణ్యేనాల్పియసాం నయనం న్యాయ్యుచిత్సితోవ్యర్చి
 రాదినాతత్రృథితేత్యుక్తమ్ ॥ ౧ ॥

౧౩. కార్యాధికరణమ్ ॥

కార్యం బాదరిత్య గత్యుపపత్తేః । ౨ ॥

“సవినాస్పహ్య గమయతి” త్యత్ర (భా-౪|౧౫|౫) ఏచికిత్సతే
 కింకార్యమవరంబ్రహ్మ గమయత్యా హాస్పితృరమేవావికృతం ముఖ్యం
 బ్రహ్మేతి । కుతస్సంశయః । బ్రహ్మకబ్ధ ప్రయోగాద్గతిశుతేశ్చ । తత్ర
 కార్యమేవసగుణ మవరం బ్రహ్మై నాస్సమయత్య మానవః పురుష ఇతి
 బాదరిరాచార్యో మన్యతే । కుతః - అన్యగత్యుపపత్తేః । అన్యపీ-
 కార్య బ్రహ్మణోగ న్నవ్యత్వముపపద్యతే ప్రదేశవత్త్వాత్ । నతు షర
 స్మిన్సహ్యణేగ న్నృత్వం గంతవ్యత్వం గతిర్వాఽవ కల్పతేఽనర్వగతత్వా
 త్రైత్యగాత్మ త్వాచ్చగ న్నాణమ్ ॥ ౨ ॥

విశేషితత్వాచ్చ ॥ ౩ ॥

“బ్రహ్మలోకానమయతి తేతేషు బ్రహ్మలోకేషు పరావరావహో
 వసన్తీతిచ (బృ-౩|౨|౧౫) శ్రుత్యన్తరే విశేషితత్వా త్కార్యబ్రహ్మ
 విషయైవ గతిరితి గమ్యతే । నపీ-బహువచన విశేషణం వరస్మిన్సహ్య
 ణ్యవకల్పతే । కార్యేత్వవస్థాభేదోపపత్తే స్సంభవతి బహువచనమ్ ।
 లోకశ్రుతిరపివికారగోచరాయామేవసంనివేశ విశిష్టాయాంభోగ భూమా
 వాఙ్మనీ । గాణిత్యన్యత్ర “బ్రహ్మేవలోక ఏష సమాధి” త్యాదిషు ।

అధికరణాధి కర్తవ్య నిర్దేశోపి పరస్మిన్ప్రహ్వణ్య నాజ్ఞానఃస్యాత్ ।
తస్మాత్కార్య విషయమేవేదం నయనమ్ ॥3॥

ననుకార్యవిషయేపి బ్రహ్మశబ్దోనోపపద్యతే । సమన్వయేహి
సమస్తస్య జగతోజన్మాదికారణం బ్రహ్మేతి స్థాపితమిత్యత్రోచ్యతే -

సామీప్యాత్తు తద్వ్యవదేశః ॥౪॥

తుశబ్ద ఆశంకావ్యాప్త్యర్థః । పరబ్రహ్మ సామీప్యాదపరస్య
బ్రహ్మణస్తస్మిన్నపి బ్రహ్మశబ్ద ప్రయోగోన విరుధ్యతే । పరమేవహి
బ్రహ్మ విశుద్ధోపాధి సంబంధం క్వచిత్తైశ్చిద్వికారధర్మై ర్మనోమయ
త్వాదిభిరుపాసనా యోపదిశ్యమాన మపరమితిస్థితిః ॥౪॥

ననుకార్యప్రాప్తావనావృత్తిశ్రవణంసంఘటతేనహిపరస్మాద్బ్రహ్మ
ణోన్యత్రక్వచిన్నిత్యతాం సంభావయన్తి । దక్షయతిచ దేవయానేన
వఖాప్రస్థితానామ నావృత్తిమ్ - ఏతేన ప్రతిపద్యమానా ఇమంమానవ
మావరం నావరస్తే (చా-౪|౧౫|౬) ఇతి తెషా మిహసపునరావృత్తి
రస్తి - “తయోర్ధ్వ మాయన్నమృతత్వమేతి(చా-౮|౬|౬)(క-౬|౧౩)
ఇతి చేదత్రబ్రూమ, -

కార్యాత్మయేతదధ్యక్షేణ సహతః పరమభిధానాత్ ॥౫॥

కార్యబ్రహ్మలోకప్రలయ ప్రత్యుపస్థానే సతితత్త్వోపాత్పన్న
సమ్యగ్దక్షణాః సస్తస్తదధ్యక్షేణ హిరణ్యగర్భేణ సహతః పరంపరి
శుద్ధం విష్ణోః పరమంపదం ప్రతిపద్యన్తి ఇతి । ఇత్థం శ్రమముక్తిరనా
వృత్త్యాది శ్రుత్యభిధానేభ్యాభ్యుపగస్తవ్యా । నహ్యజ్ఞానైవగతి పూర్వికా
(పరపాపిః సంభవతీత్యుపపాదితమ్ ॥౫॥

స్మృతేశ్చ 111

స్మృతిరప్యే తమర్థమనుజానాతి-“బ్రహ్మణా సహతే సంప్రాప్తే ప్రతిసంచరే । పరస్మైస్తే కృతాత్మనః ప్రవిశంతి పరంపదమి” తి తస్మాత్కార్యబ్రహ్మవిషయాగతిః శూన్యత ఇతి సిద్ధాంతః 111

కఃపునఃపూర్వస్వకమా శజ్ఞాన్యాయం సిద్ధాంతః ప్రతిపాదితః - “కార్యంబాదరి” రిత్వాది నేతి (బ్రహ్మ - ౪1312) స ఇదీనీం నూతనై రేవోపదేశ్యతే -

పరం జైమినిర్ముఖ్యత్వాత్ 121

జైమినిస్తాచార్యః “సవనాన్బ్రహ్మ గమయతీత్యత్ర (చా-౪1 ౧11౬) పరమేవ బ్రహ్మప్రాపయతీతి మన్యతే । కుతః - ముఖ్యత్వాత్ పరంహి బ్రహ్మ బ్రహ్మశబ్దస్య ముఖ్యమాలం బనం గౌణమపరం ముఖ్య గౌణయోశ్చముఖ్యే సంప్రత్యయోభవతి 121

దర్శనాచ్చ 1౩1

“తయోర్ధ్వమాయన్నమృతత్వ మేతీతిచ (చా-౮1౬1౬1౬1౬1 ౧౬) గతిపూర్వక మమృతత్వం దర్శయతి । అమృతత్వంచ పరస్మి (స్పృహ్యణ్యవపద్యతే సకార్యే । వినాశిత్యాత్కార్యస్య । “అథయ త్రాన్యత్పశ్యతి తదల్పం తస్మర్తమి”తి (చా-21౨౪1౧) ప్రవచనాత్ । పరవిషయైవ చైవాగతిః కథవల్లిఖవత్యతే । సహిత్ర విద్యాస్తర ప్రక్ర మోస్తీ “అన్యత్ర ధర్మాదన్యత్రా ధర్మాది”తి (క-౨1౧౪) పరస్మైవ బ్రహ్మణః ప్రకాన్తత్వాత్ 1౩1

నచకార్యే ప్రతిపత్త్యభిసంధిః॥

అపిచ “ప్రజాపతేః సభాం వేత్సప్రపద్యే (ఛా-౮.౧౨.౪౧) ఇతి నాయంకార్యవిషయః ప్రతిపత్త్యభిసంధిః “నామయాపయోర్నిర్వహితా తేయదన్తరాతద్భ్రష్టే”తి (ఛా-౮.౧౨.౪౧) కార్యవిలక్షణస్యవర్సైవ బ్రహ్మణః (వక్రతత్వాత్ । “యశోహంభవామిబ్రాహ్మణానామి”తిచ (ఛా-౮.౧౨.౪౧) సర్వాత్మత్వేనోపక్రమణాత్ । “సతస్యప్రతిమా అస్తి యస్యనామ మహద్వ్యక్తి”ఇతిచ (శ్వేతా-౪.౧౮) వర్సైవబ్రహ్మణో యశోనామత్వ ప్రసిద్ధేః । సాచేయం వేత్స ప్రతిపత్తిర్గతి పూర్వకాహర్ద విద్యాయాముదితాతదపరాజితాపూర్వహ్మణః ప్రభువిమితం హిరణ్మయమి”త్యత్ర (ఛా-౮.౧౨.౪౩) వదేంపిచ గత్యర్థత్వాన్మార్గేపేక్షా వసీయతే । తస్మాత్పరబ్రహ్మ విషయాగతి శ్రుతయ ఇతి వక్షాస్తరమ్ । తావేతా ద్వైపక్షావాచాశ్చేణ సూత్రితౌ గత్యుపపత్త్యాదిభిరేనా ముఖ్యత్వాదిభిరతరః । త్రైగత్యుపపత్త్యాదయః ప్రభవన్తి ముఖ్యత్వా దీనాభాస యితం సతుముఖ్యత్వాదయో గత్యుపపత్త్యాదీని త్యాద్య ఏవ సిద్ధాంతో వ్యాఖ్యాతో ద్వితీయః పూర్వపక్షః । సహ్యసత్యపీ సంభవే ముఖ్యస్యైవార్థస్య గ్రహణమిది కల్పిదాజ్ఞానయితా విద్యతే । వర విద్యాప్రకరణేపిచ తత్త్వత్వర్థం విద్యాన్తరాశ్రయగత్యనుకీర్తన ముపపద్యతే - “విష్వజ్జన్యా ఉత్తమకేభవన్తి” తివత్ (ఛా-౮.౧౨.౪౧) “ప్రజాపతేస్సభాం వేత్స ప్రపద్యే” (ఛా-౮.౧౨.౪౧) ఇతితుపూర్వ విచ్ఛేదేన కార్యేపి ప్రతిపత్త్యభిసంధిర్నవిరుధ్యతే సగుణేపిచ బ్రహ్మణే సర్వాత్మత్వ సంకీర్తనం సర్వకర్తాసర్వకామ ఇత్యాది పదపకల్పతే । తస్మాదపర విషయావపగతి శ్రుతయః । తస్మాత్ - “కార్యంబాదరి” రిత్యేష (బ్రాహ్మ-౪.౩.౧౨) ఏవస్థితః పక్షః । “వరం జైమిని” రితి (బ్రాహ్మ-౪.౩.౧౨) తుపక్షాస్తర ప్రతిభాసమాత్ర ప్రదర్శనం ప్రజ్ఞావికాసనాయేతి ద్రష్టవ్యమ్॥

౧౪. అప్రతీకాలంబనాధికరణమ్!

అప్రతీకాలం బనాన్మయతీతి బాదరాయణ ఉభయభా
దోమా త్రత్రతుశ్చ! ౧౦:

స్థితమేతత్కార్య విషయాగతిర్నవర విషయేతి । ఇదమిదానీం
సందిశ్యతే కిం సర్వాన్వికారాలమ్బనానవిశేషే జ్ఞేవామానవః పురుషః
సావయతి బ్రహ్మలోకముతకాంశ్చిదేవేతి । కింతావత్ప్రాప్తం సర్వేషా
మేనైషాం విదుషామన్యత్రపరస్మాద్బ్రహ్మణోగతిఃస్యాత్ । ఏవంప్రాప్తే
వ్రత్యాహ - అప్రతీకాలం బనాన్వర్తయిత్వా సర్వాసన్యాన్వికారా
లమ్బనాన్మయతి బ్రహ్మలోకమితి బాదరాయణ ఆచార్యోమన్యతే ।
న హ్యేష ముభయభాభావా దభ్యుపగమే కల్పిద్దోషోస్తి । అనియమన్యా
యన్యప్రతీక వ్యతిరీకేష్వప్యపాసనేషాపవతేః । త్రత్రతుశ్చాన్వీ
భయభా భావన్య సమర్థకో హేతుర్ద్రష్టవ్యః । యోహిబ్రహ్మక్రతుః
సబ్రాహ్మ మైశ్వర్య మాసీదేది తిశ్చిన్యతే । “రింభయభాయభోపాసతే
తిదేవ భవతి”తి శ్రుతేః । నతు ప్రతీకేషు బ్రహ్మక్రతుత్వమస్తి ప్రతీక
ప్రధానత్వాదుపాసనన్య । నన్య బ్రహ్మక్రతురపి బ్రహ్మగచ్ఛతీతి
శ్రోయతే యథాపంచాగ్ని విద్యాయామ్ - “సపనాన్బ్రహ్మగమయతీతి
(ఛా-౨.౧.౧౫) భవతుయత్రైవ మాహత్యవాద ఉపలభ్యతే । తదభా
వేత్వోత్పర్గికేణ త్రత్రతున్యాయేన బ్రహ్మక్రతునామేవత్రాప్తిర్నైత
రేషామితిగమ్యతే । ౧౦:

విశేషంచ దర్శయతి । ౧౧:

నామాదిషు ప్రతీకోపాసనేషు పూర్వస్కాత్ఫల విశేషముత్తరస్మి
న్నుత్తరస్మిన్నుపాసనే దర్శయతి - “యావన్నామ్నో గతం తత్రాన్య
యథాకామచారోభవతి (ఛా-౨.౧.౧౫) “వాగ్వావనాయ్నోభాయనీ”
(ఛా-౨.౧.౧) “యావద్వాచోగతం తత్రాన్య యథాకామచారో

భవతి" (భా-21-9) "మనోవావవాచో భూయ ఇత్యాదినా (భా-23-1) సచాయం ఫలవిశేషః ప్రతీకతస్తత్వాదుపాసనానాముపపద్యతే బ్రహ్మతంత్రత్వేతు బ్రహ్మణో విశిష్టత్వాత్కథం ఫలవిశేషఃస్యాత్ । తస్మాత్ప్రతీకాలమ్బనానామితరైస్తుల్య ఫలత్వమితి॥౧౧॥

౧౧. సంపద్యావిర్భావాధికరణమ్॥

సంపద్యావిర్భావఃస్వేనశబ్దాత్॥౧౨॥

‘ఏవమేవైష సంప్రసాదో స్మాచ్ఛరీరాత్సముత్థాయ పరంజ్యోతిరుప సంపద్యస్వేనరూపేణాభి నిష్పద్యతే’ ఇతి శ్రూయతే । తత్రసంశయః కిం దేవలోకాద్యుపభోగస్థానే మ్యేవాగస్తు కేనకేనచిద్విశేషేణాభి నిష్పద్యత ఆహాస్యదాత్మ మాత్రేణేతి । కింతావత్ప్రాప్తం । స్థానాన్తరేష్యేవాగస్తుకేన కేన చిద్రూపేణాభినిష్పత్తిఃస్యాత్ । షోకస్యాపి ఫలత్వస్థితేః । అభినిష్పద్యత ఇతిచోత్పత్తి వర్యాయత్వాత్ । స్వరూప మాత్రేణ చేదభినిష్పత్తిః పూర్వాస్వప్యవస్థానుస్వరూపానపాయాద్విభావ్యేత తస్మాద్విశేషేణకేన చిదభినిష్పద్యత ఇత్యేవం ప్రాప్తేబ్రూయః - కేవలే నైవాత్మనావిర్భవతిస ధర్మాన్తరేణేతి । కుతః । స్వేనరూపేణాభి నిష్పద్యత ఇతి స్వశబ్దాత్ । అన్యథాహి స్వశబ్దే నేతి విశేషణ మనవశ్యంస్యాత్ । సన్వాత్మీయాభిప్రాయః స్వశబ్దో భవిష్యతి । స । తస్మావచసీయత్వాత్ । యేనైవహి కేన చిద్రూపేణాభి నిష్పద్యతే తస్మైవాత్మీయత్వోపపత్తేః స్వేనేతి విశేషణ మనర్థకం స్యాత్ । ఆత్మ వచసతాయాం త్వర్థవత్కేవలే నైవాత్మ రూపేణాభి నిష్పద్యతే నాగస్తు కేనావర రూపేణాపీతి ॥౧౨॥

క. పునర్విశేషః పూర్వాస్వప్యవస్థా స్విహవ స్వరూపానపాయ సామ్యేనతీత్యత ఆహ -

యోత్రాభి నిష్పద్యత ఇత్సక్తః ససర్వ బన్ధ విముక్తుకః శుద్ధి
నవాత్మనా పరిష్కరే । పూర్వత్రబన్ధో భవత్స్విరోదితి త వినాశమేవా
పీతో భవతీతి చానస్తాత్రయ కలుషితే నాత్మానే త్యయంవిశేషః । కథం
పునరప గమ్యతే ముక్తోయ మిచానీం భవతీతి । ప్రతిజ్ఞా నాదిత్యాహ
తథాహ - “ఏతంత్యేవతే భూయోనువ్యాఖ్యాన్యామి” (భా - ౧౮౯
3) ౧౮౧౦౪౩౧౮౧౦౪౩) ఇత్సన్స్తాత్రయ దోష విహీనమాత్మానం వ్యా
ఖ్యే యత్యేన ప్రతిజ్ఞాయ “అశరీరం వాపనన్తం నప్రియాప్రియేస్తుకలత్”
ఇతి (భా - ౧౮౧౦౪౩) చోపన్యస్య “స్వేనయాపేణాభి నిష్పద్యతే స
క్షత్రమః పురుష” ఇతి (భా - ౧౮౧౦౪౩) చోప సంహరతి । తథాఖ్యా
యికోపక్రమేపి “య ఆత్మావహతసాప్యేత్వాద్ది (భా - ౧౮౨౧)
ముక్తాత్మ విషయమేవప్రతిజ్ఞానమ్ । ఫలత్వ ప్రసిద్ధిరపి మోక్షస్య బన్ధ
నిష్ఫుల్లిమాత్రాపేక్షానా పూర్వోపజననా పేక్షా । యదవ్యభినిష్పద్యతే
ఇత్సత్సత్తి వర్యాయత్వం తదపి పూర్వావస్తాపేకం యథారోగ నిష్ప
తావరోగాభి నిష్పద్యత ఇతి తద్యత్ । తస్మాదదోషః ౧౮౩

అత్మాప్రకరణాత్ ॥౧౪॥

కథం పునర్ముక్త ఇత్యుచ్యతే - యావతా “వరంజ్యోతి రుషసం
వద్యోతి (భా - ౮.1౧౨3) కార్యగోచరమేవైసం (కావయతి । జ్యోతి
శ్శబ్దస్యభౌతికే జ్యోతిషిరూఢత్వాత్ । సచాసతి శ్చత్వో వికారవిషయా
తాత్పర్యేనైవ భవేత్సుర్యో వికారస్యార్థస్య ప్రసిద్ధిరేతి । నైషదోషః
యత ఆత్మై వాత్రిజ్యోతిశ్శబ్దే నావేద్యతే (వరదాత) । “య ఆత్మావ
హతి సాస్మా విజరో విమృత్సురి”తి (భా - ౮.121౧) హి(వక్యతే వర
స్త్రిన్వాత్సుని నాకస్మాద్భౌతికం జ్యోతిః శక్యం గ్రహీతుమ్ । (వక్యత
హానా(వక్యత (వక్రియా(వరజాత్ । జ్యోతిశ్శబ్దస్య త్వస్యపి దృశ్యతే”

తదేవాజ్యోతిషాం జ్యోతిరితి (బృ - ౪/౧౧౬) । ప్రవచ్చితం చైతత్
 “జ్యోతిర్థనా”దిత్యత్ర ॥ ౧౧ ॥

౧౬. అవిభాగేన దృష్టత్వాధికరణమ్ ॥

అవిభాగేన దృష్టత్వాత్ ॥ ౧౭ ॥

ఐరంజ్యోతి రుపసంపద్యస్యేన యాపేనాభి నిష్పద్యతేః సకీ
 షరస్మా దాత్మనః పృథగేవ భవత్పుతావిభాగే నైవావతిష్ఠత ఇతివీక్షా
 యామ్ “సత్రతపశ్యతి” (ఛా - ౧/౧౨౩) ఇత్యధికరణాధి కర్తవ్య
 నిర్దేశాత్ “జ్యోతిరుపసంపద్య”తిచ (ఛా-౧/౧౨౩) కర్తృకర్మ నిర్దే
 శాద్భేదే నైవావస్థానమితియస్య మతిస్తం పుష్పత్పద్యత్వనిభ క్త ఏవ
 శరణాత్మనా ముక్తవతిష్ఠతే కుతః । దృష్టత్వాత్ । తథాహి- “తత్త్వ
 మసి” (ఛా - ౬/౧౨) “అహం బ్రహ్మస్మి” (బృ- ౧/౧౧౦) “యత్ర
 నాన్యత్పశ్యతి” (ఛా-౨/౨౪౧) “నతుతిద్వితియమ స్తితతోన్యద్విభక్తం
 యత్పశ్యేత్” (బృ - ౪/౩౩౨౩) ఇత్యేవమాదీని వాక్యాన్య విభాగే
 నైవ షరమాత్మానం దక్షణయ ని । యథాదక్షణమేవచ ఫలంయ క్త
 తత్రైతన్యాయాత్ । “యథోదకం శుభేశుదమాసికం తాదృగేవ
 భవతి । ఏవం మః సేర్విజానత ఆత్మాభవతి శౌతమే”తి (క-౪/౧౧౬)
 చైవమాదీని ముక్తస్వరూప నిరూపణ పరాణి వాక్యాన్య విభాగమేవ
 దక్షణయ ని । నదీసముద్రాది నిదక్షణానిచ । నదీసముద్రాదినిదర్శనాని
 చ । భేదనిర్దేశ స్వ భేదేపుష్పచర్యతే । “సభగవః । కస్మిన్ప్రతిష్ఠితఇతి
 శ్వే మహిమీన్నతి(ఛా - ౨/౨౪౧) “ఆత్మరతిరాత్మకిడ”ఇతి (ఛా-౨
 ౨౫౧౨) చైవమాది దక్షణాత్ ॥ ౧౭ ॥

౧౮. బ్రహ్మాధికరణమ్ ॥

బ్రాహ్మణ జైమినిరుపన్యాసాదిభ్యః ॥ ౧౮ ॥

స్థితమేతత్ “స్వేనయాపేణ” (ఛా-౧/౩౩౪) ఇత్యత్రాత్మమాత్ర
 రూపేనాభి నిష్పద్యతే నాగన్తుకే నాపరయాపేత్యధునాతు తద్విశేష

బుద్ధుత్వాద్యాయామభిధీయతే స్వమస్వరూపం బాహ్యమపహతపావ్యత్వాది
సత్యైకరత్నత్వావసానం తథాసర్వజ్ఞత్వం సర్వేశ్వరత్వంచ తేనస్వరూ
పేనాభి నిష్పద్యత ఇతి జైమినిరాచార్యమన్యతే । కుతిః - ఉపన్యాసాది
భక్తిస్తథావగమాత్ । తథాహ- “య ఆత్మావహతపావ్యా” (చా-౮।
21౧) ఇత్యాదినా “సత్యకామః సత్యసంకల్పః” (ఛా - ౮।21౧) ఇత్యే
వమస్తే నోపన్యాసే నైవమాత్మకతా మాత్మనోబోధయతి । తథా”
సత్యత్రవశ్యేతి జక్త్వాన్విడప్రమమాణః” (ఛా-౮।౧౨3) ఇత్యైశ్వర్య
రూప మా వేదయతి । “తస్యసర్వేశ్వరత్వా కేషు కామచారోభవతీ” తిచ
(ఛా-21౨౫1౨) “సర్వజ్ఞఃసర్వేశ్వరః” ఇత్యాదివ్యపదేశాశ్చైవ మువ
పన్నాభవిష్యన్తి1౧౬1

చితితన్మాత్రేణ తదాత్మకత్వాది త్యోమలోమః ౧౭1

యదవ్యవహత సాన్మత్వాదయో భేదేనైవధర్మానిర్దిశ్యన్తే తథాపి
శబ్ద వికల్పజా ఏవైతే । పాప్యాది నిష్పత్తిమాత్రం హితిత్రగమ్యతే ।
చైతన్యమేవత్వస్యాత్మనః స్వరూపమితి తన్మాత్రే సర్వరూపేనాభినిష్పత్తి
ర్యుక్తా । తథాచశ్రోతిః-“ఏవంవా అశ్రేయమాత్మావవాన్తరోబాహ్యః
కృత్స్నః ప్రజ్ఞాన ఘన ఏవ” (బృ - ౪।౫1౧3) ఇత్యేవం జాతీయ
కానుగృహీతాభవిష్యతి । సత్యకామత్వాద యస్తుయశ్యపి వస్తుస్వరూ
పేనైవధర్మా ఉచ్యన్తే సత్యాః కామా ఆసేతి । తథాప్రసాధిసంబన్ధా
భీనత్వాత్తేహం నచైతన్యవత్స్వరూపత్వ సంభవః1అనేకాకారత్వప్రతిపే
ధాత్ । ప్రతిపిద్ధంహి బ్రహ్మణో నేకాకారత్వమ్ । అత ఏవచ జక్
ణాది సంకీర్తన మవిదుః ఖాభావ మాత్రాభిప్రాయం స్తుత్యర్థమాత్మై
రతితిత్వాదివత్ । సహి ముఖ్యాన్యేవ రత్తిక్రీడా మిధునానాన్యత్మనిశక్యన్తే
వర్ణయితుం ద్వితీయవిషయత్వాత్తేహమ్1తస్మాన్నిరస్తాశేష ప్రవక్షేచ్ఛ
ప్రసన్నేనావ్యపదేశేన బోధాత్మనాభి నిష్పద్యత ఇత్యోమలోమిరా
చార్యమన్యతే 1౧౭1

ఏవ ఘృతవన్యాసాత్పుర్వభావాద విరోధం బాదరాయణః ||౧౮||

ఏవమపి పారమార్థిక చైతన్యమాత్రస్వరూపాభ్యుపగమేపి స్వవ
హారాపేక్షయా పూర్వస్వాభ్యుపగమ్యాసాదిభ్యోవగతస్య బాహ్యే శ్వేత్యరూ
పస్యావత్యాఖ్యానాద విరోధం బాదరాయణ ఆచార్యోమన్యతే ||౧౮||
౧౯. సంకల్పానికరణమ్ |

సంకల్పాదేవతు తచ్ఛతే : ||౧౯||

హర్షవిద్యాయాం శ్రూయతే “సయది పితృలోక కామోభవతి
సంకల్పాదేవాస్య పితరస్సముత్తిష్ఠన్తి” త్యాది |) ఛా-౮.౨.౧౦) తత్ర సంశ
యః కిం సంకల్ప ఏవ కేవలః పితృతాది సముత్థాన హేతురుత నిమిత్తా
నర సహిత ఇతి | తత్ర సత్యపి సంకల్పాదేవేతి శ్రవణేలోకవన్నిమిత్తా
నరాపేక్షతాయుక్తా | యథాలోకేస్మదాదీనాం సంకల్పాద్భయనాదిభ్యశ్చ
హేతుభ్యః పితృతాది సంవత్తిగ్భవత్వేనం ముక్తస్యాపిన్యాత్ | ఏవం దృష్ట
వివరీతం సకల్పితం భవిష్యతి | సంకల్పాదేవేతి తు రాజ ఇవ సంకల్పి
తార్థ సిద్ధికరీం సాధనానగ సామాగ్రిం సులభామప్యోచ్యతే | సచ
సంకల్పమాత్ర సముత్థానాః పితృతాదయో మనోరథ విజృంభిత వచ్చ
లత్వాత్సమకలం భోగం సమర్పయితుం వర్యాస్తాన్మరిత్యేనం ప్రాప్తే
బ్రూమః - సంకల్పాదేవతు కేవలాన్నితాది సముత్థానమితి | కుతః -
తచ్ఛతే : | సంకల్పాదేవాస్య పితరః సముత్తిష్ఠన్తి” త్యాదికా (ఛా-౮.
౨.౧౦) హి శ్రుతిర్నిమిత్తాన రాపేక్షాయాం వీడ్యేత | నిమిత్తానరమపి తు
యది సంకల్పాను విధాయోవస్యా ద్భవతు నతు వ్రయత్నానర సంపా
ద్యం నిమిత్తానర మితిష్యతే | ప్రాకృతం వత్తేస్వస్య సంకల్పత్వప్రసంగాత్
సచ శ్రుత్యవగమ్యేకే లోకవదితి సామాన్య తోదృష్టం క్రమతే సంకల్ప
బలాదేవ చైమాం యావత్ప్రయోజనం స్థిత్యోపపత్తిః ప్రాకృత సంకల్ప
విలక్షణత్వాన్ముక్త సంకల్పస్య ||౨౦||

అతవచావన్యోధివతిః ॥౨౦॥

అతవచావన్యోధి సంకల్పత్వాదనన్యోధివతిర్విద్వాన్సృజతి నాస్యో
న్యోధివతిర్భవతీత్యర్థః । నహిప్రాకృతోఽపి సంకల్పయన్తు సృజ్యామికల్ప
మాత్మనః సత్త్వాంగతౌసంకల్పయతి । శ్రుతిశ్చైతద్వక్ష్యామి - “అథ
య ఇహాత్మామను విద్య (వజ్రస్థే తాంశ్చ సత్త్వాన్కామాంస్తేహం
సర్వేషులోకేషుకామ చారోభవతీ”తి (భా-౮।౧౬) ॥౨౦॥

౧౯. అభావాధికరణమ్॥

అభావంబాదరిరాహస్యేనమ్॥౨౧॥

సంకల్పాదేవాన్య పితరస్సముత్పన్నీ త్యాది (భా-౮।౨౧)
(శ్రుతేర్మనస్తావత్సంకల్ప సాధనం సిద్ధమ్ । శరీరేన్ద్రియాణి పునః ప్రాప్తై
శ్వేర్యస్య విదుషః సన్తివాసస్థితి సమీక్ష్యతే । తత్రబాదరిస్తావదా
చార్యః శరీరస్థేన్ద్రియాణాంకాభావంమహీయమానస్యవిదుషోమన్యతే
కస్మాత్ । ఏవం హ్యహమాషయః “మనస్తైతాన్కామాన్పశ్యేనమతే
(భా-౮।౧౨) “యవతేబ్రహ్మలోకే” (భా-౮।౧౩) ఇతి । యది
మనసా శరీరేన్ద్రియైశ్చవిహరేన్ననశీతి విశేషణం సహ్యత్ । తస్మాద
భావః శరీరేన్ద్రియాణాం మోక్షే ॥౨౧॥

భావం జైమినిర్వికల్పామననాత్ ॥౨౨॥

జైమినిస్త్యాచార్యోమనోవచ్ఛరీరస్యాపిసేన్ద్రియస్యభావంముక్తం
ప్రతిమన్యతే యతః “స ఏకధాభవతి త్రిధాభవతి” (భా-౮।౨౬) ॥౨॥
ఇత్యాదినానే కథాభావ వికల్పమామనన్తి । సహ్యనేక విధతావినా
శరీరభేదేనాశ్చసీహ్యత్ । యద్యపిర్దుణామూంభూమవిద్యా యామయమ
నేకధాభావ వికల్పః పత్యతే । తథాపి విద్యమావమేవేదంసగుణావస్థాయా

మెత్తనము చూచువిద్యానుతయే సంకీర్త్యత ఇత్యుతిః సగుణ విద్యాఫల
భావేనోపతివతి ఇతి || ౨౨ || ఉచ్యతే

ద్వాదశాహపదుభయ విధం బాదరాయణోతః || ౨౩ ||

బాదరాయణః పునరాచార్యోత ఏవోభయలిజ్జశ్రుతి దర్శనాదు
భయ విధత్వం సాధుమస్యతే యదాసశరీరోభవతి యదాత్వశరీర తాం
సంకల్పయతితదాశరీరఇతి । సత్యసంకల్పత్వాత్ । సంకల్పవైచిత్ర్యాచ్చ ।
ద్వాదశాహపత్ । యథాద్వాదశాహః సత్రమహీనశ్చ భవతి । ఉభయ
లిజ్జశ్రుతి దర్శనాదేవ మిషమసీతి || ౨౩ ||

తస్యభావే సంధ్యచదుపపత్తేః || ౨౪ ||

యదాతినోఃసేద్ధ్రియస్య శరీరస్యా భావస్తదాయథా సంధ్యేస్థానే
శరీరేద్ధ్రియ విషయేష్వవిద్య మానేష్వప్యవలబ్ధిమాత్రా ఏవపిత్రాది
కామా భవన్త్యేవం మోక్షేపిన్య రేవంప్యేతదుపలభ్యతే || ౨౪ ||

భావేహగ్రద్యత్ || ౨౫ ||

భావే పునస్తనోర్యథాజాగరితే విద్యమానా ఏవపిత్రాది కామా
భవన్త్యేవం ముక్తస్యాప్యవపద్యతే || ౨౫ ||

౨౦. ప్రదీపాధికరణమ్

ప్రదీపవదావేశస్తథాహి దర్శయతి || ౨౬ ||

“భావం జైమినిర్వికన్పాయననాత్ ” (బ్రాహ్మసూత్ర ౪.౪.౧౧) ఇత్యుత్ర
సశరీరత్వం ముక్తస్యాత్ । తత్రత్రిధాభావాదిష్వనేక శరీర సర్వేకిం
నిరాత్మకాని శరీరాణి దారుయన్త్రాగేన సృజ్యన్తే కింవాసాత్మకాన్యస్మ

దాది శరీర వదిలి భవతి వీకా । తత్రచాత్మమనసా ర్శ్యదా సుపవత్రేరే
 కేన శరీరేణ మోగాదితరాణి శరీరాణి నిరాత్మకానిత్యేవం ప్రాప్తేప్రతి
 వద్యతే - ప్రదివదావేశ ఇతి । యథాప్రదీప ఏకోనేకప్రదీపభావమా
 వద్యతే వికారశక్తిమోగాత్ । ఏవమేవోపి సన్విత్వానైశ్వర్య యోగా
 దనేకభావమావద్య సర్వాణి శరీరాణ్యావశతి । కుతః । తథాహిదశ్శ
 యతి శాస్త్రమేకస్యానేక భావమ్ - “స ఏకభావవతి । త్రిభావవతి
 పశ్చాద్ధానప్రథా నవభేత్వాది(శా-21-౨౬-౨) నైతద్దాతు యన్తో)వమా
 భ్యుపగమేవకల్పతే స పి జీవాన్తరావేశే । నచనిరాత్మకానాం శరీరా
 ణాం ప్రవృత్తిః సంభవతి । యత్త్వాత్మ మనసా ర్శ్యదా సుపవత్రేరనేక
 శరీరయోగా సంభవ ఇతి । నైషదోషః । ఏకమనోనువర్తీని సమనస్కా
 న్యేవా పరాణి శరీరాణి సత్యసంకల్పత్వాత్సక్వతి । స్పృష్టేషుచతేషా
 పాధిభేదాదాత్మనోపి భేదేనాధిష్ఠాత్మత్వం యోక్యతే । ఏషైవచ
 యోగశాస్త్రేషు యోగినామనేక శరీరప్రయోగ ప్రక్రియా ॥౨౬॥

కథం పునర్ముక్తస్యానేక శరీరావేశాది లకణమైశ్వర్య మభ్యుప
 గమ్యతే యావతా “తత్తేనకం విజానీయాత్” (బృ - ౪/౫/౧౫)
 “నతుతిద్విలియమ స్తితనోవ్యద్విభక్తం యద్విజానీయాత్”(బృ-౪/౩/౩౦)
 “సలిలవకోద్రప్తానైవోభవతి” (బృ-౪/౩/౩౨) ఇతిచైవం జాతీయకా
 శ్రుతిర్విశేష విజ్ఞానం వారయతీత్యత ఉత్తరం పఠతి -

స్వాప్యయసంపన్యోరన్యతరా పేక్షమావిష్కృతంహి ॥౨౭॥

స్వాప్యయః సుషుప్తమ్|స్వమపీతోభవతి తస్మాదేనం స్వపిత్యా
 చకతే” ఇతి శ్రుతేః (ఛా-౬/౧/౨) సంపత్తిః కైవల్యమ్ । “బ్రహ్మైవ
 సస్మిహ్మిష్యేతి”శ్రుతేః(బృ-౪/౪/౧౬) తయోరన్యతరామవస్థామపీక్యే
 తద్విశేష సంజ్ఞాభావ వచనమ్ । క్వచిత్సుషుప్తావస్థామపీన్యోచ్యతే
 చిత్తైవల్యావస్థామ్ । కథమంగమ్యతే|యత స్తత్తైవైత దధికారవశాదా
 విష్కృతమ్ “ఏతేభ్యోనూతేభ్యః సముత్థాయ తాన్యేవాను వినశ్యతి

న ప్రేతస్య సంజ్ఞాస్తీతి । (బృ-౨౪|౧౪) । “యత్ర త్వస్య సర్వమూత్తైశ్చైవా
భూత్” (బృ-౨౪|౧౪) “యత్ర సుప్తానాం చ సకామం యకామయతే నకం
చ సస్య మ్నం వశ్యతీ” త్యాది శ్రుతిభ్యః (బృ ౪|౩|౧౯) (మ - ౫)
సగుణవిద్యా విపాకావస్థానం త్వేతత్త్వరాది వదవస్థానరం యుత్పేత
దై శ్వర్య ముపపద్యతే । తస్మాదదోషః ॥౨॥

౨౧: జగద్వ్యాపారాధికరణమ్॥

జగద్వ్యాపారవర్జం ప్రకరణాన సంనిహితత్వాచ్చ ॥౨౨॥

యే సగుణ బ్రహ్మాపాసనాత్సహేవ మనశీశ్వర సాయుజ్యం
ప్రజన్తికిం తేషాం నిరవగ్రహమైశ్వర్యం భవత్యాహోస్యి తానగ్రహమితి
సంశయః । కింతావత్ప్రాప్తం । నిరఙ్కుశమేవై షామైశ్వర్యం భవేతు
మర్హతి - “అహోతిన్యారాజ్యమ్” (తై-౧|౧|౨) “స ర్వేస్థైదేవా
బలిమావహన్తి” (వై-౧|౫|౩) “తేషాం స ర్వేషులోకేషు కామచారో
భవతి” (ఛా-౨|౨౫|౨౧|౧|౧) ఇత్యాది శ్రుతిభ్య ఇత్యేవం ప్రాప్తే
వతతి - జగద్వ్యాపార వజ్రమితి । జగదుత్పత్త్యాది వ్యాపారం వర్జ
యితాంస్య దణిమాద్భూత్యైక మైశ్వర్యం ముక్తానాం భవేతుమర్హతి ।
జగద్వ్యాపారస్తు నిత్యసిద్ధస్యైవేశ్వరస్య । కుతః తస్య తత్ర ప్రకృతిత్వా
దనం నిహితత్వాచ్చైతరేషామ్ । పరవీచ హీశ్వరో జగద్వ్యాపారే
ధిక్పతః । తమేవ ప్రకృత్యోత్పత్త్యాద్యుపదేశాత్ । నిత్యశబ్ద నిబంధ
నత్వాచ్చ । తదన్వేషణ విజ్ఞానన పూర్వకం త్వితరేషామణిమాద్వై
శ్వర్యం త్రోయతే । తేనానం నిహితాస్తే జగద్వ్యాపారే । సమన
స్కూత్వాదేవ చైతేషామనైకమత్యేకస్య చక్తినిత్యభిప్రాయః । కస్య
చిత్సంహారాభిప్రాయ ఇత్యేవం విరోధోపి కదా చిత్సాన్యత్ । అధికస్య
చిత్సంకల్ప మన్వన్యస్య సంకల్ప ఇత్య విరోధః సమర్థేత తతః పరమే
శ్వరాకూతతస్యైవ మేవేతరేషామితివ్యవర్తితే ॥౨౨॥

ప్రత్యక్షోపదేశాదితి నేన్నాధికారిక మండలస్థాకే: 129||

అధ్యయదుక్తం “అప్నోతిస్వారాజ్యం” (తై - ౧|౬|౨) ఇత్యాది ప్రత్యక్షోపదేశాన్నిరసగ్రహ మైశ్వర్యం విడుదాం న్యాయ్యమితితత్పరి హర్తవ్య ముచ్యతే - నాయం దోషః | అధికారిక మండలస్థాకే: | అధికారికాయః సవిత్తమణ్ణలాదిషు విశేషాయతి నేష్వవస్థితః పర ఈశ్వ రస్తదాయతైవేయం స్వారాజ్య ప్రాప్తిరుచ్యతే | యత్కారణ మనన్తరం “అప్నోతి మనసస్పతిమ్” (తై - ౧|౬|౨) ఇత్యాహ | యోహిసర్వమన సాం పతిః పూర్వస్థిత ఈశ్వరస్తం ప్రాప్నోతీత్యైదుక్తం భవతి | తదను సారణైః చానన్తరమ్ “వాక్పతిశ్చక్రుష్వతిః శ్రోత్రపతిర్విజ్ఞాన పతిశ్చ భవతి” (తై-౧|౬|౨) ఇత్యాహ | ఏవమన్యత్రాపి యథాసంభవం నిత్య సిద్ధేశ్వరాయ త్రమైశ్వర్యం యోజయితవ్యమ్ || ౧౨ ||

వికారావర్తిన తథాహిసితిమాహ 130||

వికారావర్త్యపిచ నిత్యముక్తం పారమేశ్వరం రూపం నకేవలం వికారమాత్ర గోచరం సవిత్తమండలాద్యధిష్ఠానమ్ | తథాహ్యస్యద్విరూ పాంసితి మాహామ్నాయః | “తావనస్య మహిమాతనోజ్యాయాంశ్చ పూజమః పాదోస్య సర్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివ” త్యైవమాదిః (ఛా-౯|౧౨|౬) నచ తస్మిన్వికారం రూపమితరాలమ్బనాః ప్రాపున వ స్థితి శక్యం వక్తుమతత్కృతుత్వాతైహమ్ | అతశ్చయథైవద్విరూపే వరశ్శక్యే నిగుణం రూపమనవాప్యసగుణ ఏవాపతిష్ఠన్త ఏవం సగుణేపి నిరవగ్రహ మైశ్వర్య మనవాప్యసావగ్రహ ఏవాపతిష్ఠన్త ఇతి ద్రష్ట వ్యమ్. 130||

దశయతశ్చైవం ప్రత్యక్షానుమానే 131||

దశయతశ్చ వికారావర్త్యం పరస్య జ్యోతిషః శ్రుతిస్మృతి | “సతత్రనూర్యోభాతి నచద్వితరకం నేమావిమ్యతోభాన్తి కుతోయ

లోకముభిసంపద్యతే” (భా-రా.౧౫౧) “నచపునరావర్తతే” (చా-రా. ౧౫౧) ఇత్యాది శబ్దభ్యః! అనవత్సేపి త్వైశ్చర్యస్య యథాఽనావృత్తిః స్తథావణి-తమ్! “కార్యాత్మయేతిదధ్యక్షేణసహితః పరమి”త్యతి (బి. సూ-౪౩౧౦) సమ్యగ్దశన విధ్వస్త తమసాంతునిత్యసిద్ధవిర్వాణపరాయణానాం సిద్ధేవానా వృత్తిః! తదాశ్రియజేనైవహిసగుణశరణానామవ్య నావృత్తి సిద్ధిరితి! అనావృత్తిః శబ్దాదనావృత్తిః శబ్దాదితిమాత్రాభ్యాసః శాస్త్రపరిసమాప్తిద్యోత యతిః॥

ఇతివేదాంత మిమాంసాన్ముతే ద్వితీయాధ్యాయస్య

ద్వితీయః పాదః॥

ఇతివేదాంతమిమాంసాన్ముతమ్

బహుశ్రుత్యైవత్యైవావలంబితాః
సంజ్ఞానాశ్రయైవ

(శావణశుక్లదశమీ గురువారః॥ 20-8-1953.

